

Özgür gelecek

1 - 15 EYLÜL 1994 SAYI: 34 FİYATI: 15.000 TL (KDV DAHİL)

"BU CANAVAR HANGİ ANANIN EVLADI OLABİLİR?"

SAYFA 4

YENİ SEÇİMİN ESKİ SONUCU

SAYFA 23

BANK-SEN ÖRGÜTLENİYOR

SAYFA 11

İKK YURTDIŞI ÖZEL SAYISI ÇIKTI

SAYFA 7

DS-DK'NIN TKP(ML) DÜŞMANLIĞI

SAYFA 7

MAO YAŞIYOR

SAYFA 20

EMEÇİLER YİĞİT BİR KAVGA ARKADAŞINI YITIRDI

SAYFA 10

EKB'DEN KİRLİ SU PROTESTOSU

SAYFA 9

TAYYİP SONUNDA SUSER'İ KAPATTI

SAYFA 11

TC. Halkı zehirliyor! Çözüm örgütlü mücadelede

Halka rağmen değil, halka hizmet için olması gereken devlet, eğitim, sağlık, ulaşım konut vb. en temel gereksinimleri karşılaması gerekirken, halka yaşamı şekilmez hale getirmekte ve zindan etmektedir.

□ Ülkenin geleceği ve insanların yaşamı için hiçbir tedbir almayan devlet, hemen her olayı "kader"e bağlamaktadır. Böylece olaylardaki sorumluluklarını gizlemeye çalışıyor.

□ Boğazda tanker çarpışmasına ve yangınlara karşı tedbir almamak, çıkan yangına müdahale edecek uçak, helikopter vb. bulamamak ama öte yandan kısırdığı bir devrimcinin üzerine fazlasıyla itimti, özel timi, uçakları ve helikopterleriyle operasyonlar düzenlemek faşizmin bir gerçeğidir!

Yılmaz GÜNEY

Devrimci sanatın onuru: Yılmaz Güney

□ Devrimci sanatçı Yılmaz Güney şimdi hakettiği yerde, Komün Mezarlığı'nda enternasyonalin şehitleriyle birlikte kalıyor. O'nu 10. ölüm yıldönümünde saygıyla anıyoruz. **Sayfa 17**

Mücadele, 12 demokrat avukatı kontra ilan etti

□ Haftalık Mücadele gazetesi hedefi şaşırıldı. Ercan Kanar, Osman Ergin, Mihriban Kırdök, Nebi Barlas, Özcan Kılıç, Eren Keskin, Fikri Doğan, Kamber Soypak, Metin Koza, Fikret İlkiz, Gülseren Tuncer ve Zeynel Temizkan isimli demokrat avukatları, "Kontranın 'demokrat' avukatları" olarak niteledi. **Sayfa 7**

Devlet avukatlara yöneldi

□ Yargısız infazlarla kimliğini ortaya koyan TC. yargılı infazlarda "sanığı" savunacak avukatlara da yöneldi. **Sayfa 14**

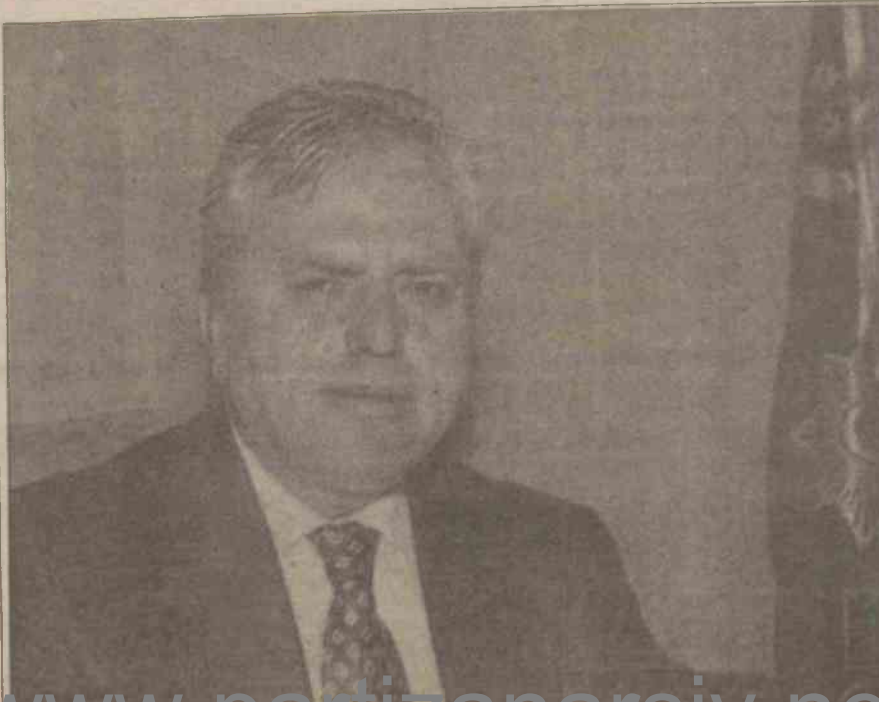
Afşin Elbistan'da tarikatçı örgütlenmesi

□ Linyit işçileri; Devletin devrimci demokrat yapıyı parçalayıp, yerine inşa etmek istediği gerici, yoz oluşumları mücadele ile aşmak için Elbistan- Afşin devrimci demokrat halkını mücadele etmeye çağırıyor. **Sayfa 11**

Bir sosyal kolera bakterisi: Menzir

□ Halkımız onu kanlı infazlardan tanır. Kâh insanların boğazlanmasını seyreder, kâh talimatlar vererek "teröristleri kısıtırır."

□ Menzir, 1992 Ocak'ından bu yana birçok devrimcinin kanını içti. Onu, bir sosyal kolera bakterisi olarak tanımlamak bile yetersiz **Sayfa 4**

TC kendi askerini kurşuna dizdi

□ KURD-A'nın, 17 ağustos günü, yerel kaynaklara dayanarak geçtiği habere göre, devlet, Dersim'e bağlı Ovacık ilçesinde firar eden 28 askerden 3'ünü kurşuna dizdi **Sayfa 6**

Partizan emekçilerin kır gezisi

□ Partizan emekçilerin düzenlediği gezi 600 kişilik bir katılımı yapıldı. Gezide sınıf mücadelesinin görevleri ve Proletarya Partisi içerisindeki meselelerin nasıl kavranması gerektiği üzerinde duruldu. Varolan sürecin aşılması yönünde nelerin yapılacağına ilişkin emekçilere düşen görevler kondu. Gezi, kitlelerde örgütlenme bilinci uyandırdı ve halktan insanların KÖK'ü destekledikleri mesajlarıyla son buldu. **Sayfa 19**

Sayfa 19

Devlet ne iş yapar? Devrim herşeyi çözer!

Anı şanlı profesörlerimize, doçentlerimize ve bilimün düzen kafalarına sorarsan devlet, ülkeyi korur- gözetir ve vatandaşların temel yaşam haklarını garantiye alır. Bunlar Anayasa ve yasalarla garanti altına alınır: "Herkes temel haklardan olan haklarına sahiptir"le başlayıp biten anayasa ve yasalara bolca rastlarız. Kağıt üzerindeki yasalara baktığımızda; herkesin insanca yaşama hakları, eğitim, sağlıklı beslenme, seyahat etme, çalışma, eğlenme vb. vb. hakları vardır. Neredeyse insanların hiçbir sıkıntılarının olmayacağı, eğer insan kötü ahlaklı değilse, çalışmaktan kaçınmıyorsa, başka hiçbir sorunu olmayacakmış gibi bir görünüm yaratır. Oysa çıplak gerçekler böyle midir?

Gerçekliğe, üzerindeki alı pullu boyalarını kazıyarak süslü yazıları, yalancı profesör ve doçentlerin sözlerini, uşak basının satılık kalemelerini bertaraf ederek baktığımızda ne görürüz? Ülkedeki yaşamın iki uca ayrıldığını, bir tarafın sefahat içinde, diğer tarafın ise sefalet içinde yaşadığını! Bunu ise bizzat devletin koruduğunu, bu düzenin bekçisinin bizzat devlet olduğunu!

Sınıfların ezen-özilen, sömürülen-sömürülen şeklinde ayrışmasında devletin rolü de ortaya çıkar. **Bir sınıfın diğer sınıf ve tabakalar üzerindeki baskı aracı olan devlet, ülkemizde de komprador kapitalistlerin ve büyük toprak ağalarının, çeşitli milliyetlerden emekçi halkımız üzerindeki baskı aracı olarak kendisini gösterir.** Düzene yönelecek en küçük muhalefet hareketinin bastırılması devletin asli görevidir. Ve devletin güçsüzlüğü halka karşı şiddetli sürekli ve üst düzeyde sürdürmeyi dayatır. Şiddet temel araçtır. Vahşet temel yöntemdir. Ama sadece sopayla olacak işte değildir. Zaman zaman da havuçla ağızların tadlandırılması gerekir. Daha çok da, havuç verileceği yalanlarıyla, ağızlar sulandırılmaya, kitleler aldatılmaya çalışılır. Bu mantığın söylemi de şudur; devlet insanlararası ilişkiyi düzenler. Ülkeyi dış düşmanlara karşı korur. Eğitim, yol, iş, sağlık, ulaşım, haberleşme, beslenme gibi temel konularda vatandaşların temel haklarını sağlar, korur vb. vb. Bütün bu masallarında televizyonuyla, gazeteleri, dergi ve kitaplarıyla halka ileterek onları kandırmaya çalışır. Yapamadıkları için suni gerekçeler oluşturur, kadere- alın yazısına sığınır.

Oysa gerçeklik tamı tamına şudur; ülkenin yer altı-yerüstü kaynakları emperyalistlere peşkeş çekilmiş, vatan, emperyalist sömürücü ve uşakları komprador patron ağaların at oynattıkları alan olmuştur. Vatan toprakları neredeyse karış-karış satılmıştır. Emperyalizmin yarı-sömürgesi haline getirilmiştir. Vatandaşlar, üreten-tüketen farklılığıyla sömürülen- sömürülenler olarak ikiye ayrılmış bir kesim hem devletin tüm olanaklarından hem de sömürüden elde ettiği karlarla tam bir sefahat ve israf içinde yaşamaktadır.

Diğerleri se devletin, olanaklarından yararlanmak bir yana tepesinde hep devletin yumruğunu bulmaktadır. Sözde sunulan olanaklardan yararlanma girişimi ise zulumün diğer adıdır.

Demokratik hak talepleri, ulusal istemler vb. en küçük bir hak kırıntısının karşısında, devlet vardır, zulüm vardır. Toplu katliamlar, gözaltılar, işkenceler, yargısız infazlar, köy yakmalar, bombalamalar, zorla göç ettirmeler, gazete-dergi ka-

patmalar, yazarları ve aydınları tutuklamalar vb. vb. devletin işleridir.

Bunun dışında devlet ne iş yapar? "Devletin görevleri" diye sayılan işlere baktığımızda, tam bir rezalet ve keşmekeşlik görürüz. Ne sağlıklı ulaşım araçları ve yolları vardır, ne insanca çalışacak iş ve iş güvenliği, ne sağlıklı eğitim, ne alt yapı ne de hastalıklara karşı önlem ve tedavi.

İşsizlikte dünya sıralamasında önlerdeyiz. Şimdi özelleştirme ve taşeronlaştırma saldırılarıyla işsizlik daha da yoğunlaştırılmıştır. "Çalışana iş mi yok? ya da iş çok" sözü çok adı bir demagoji olmuştur. Sorun tek tük bazı insanların işten kaçma tembelliği değil, sistemin işsizlik üretmesidir. Daha doğrusu üretim alanında yatırım yapıp iş olanaklarının yaratılmamasıdır, sonrasında da özelleştirme ve taşeronlaştırmadır.

Konut sorununda, birakalım vatandaşlara sağlıklı konutlar yapmayı, sokakta kalmamak için yapılan gecekondular ve baraka tipi yerleşim yerlerinde devlet tarafından yıkılmaktadır. Konut kiralari ateş pahasıdır. Asgari ücret alan birisinin ücretinden daha yüksektir. Normal bir semtteki kira 2,5-3 milyon civarındadır. Ve emekçiler için bu sorun bir ömür törpüsüdür.

İş kazalarında ölenlerin sayısı yılda, bir yıllık bir düzenli ordular savaşında ölen insan sayısından daha fazladır. Hergün iş kazasında 2-3 kişinin ölmesi bir yana, özellikle maden kazalarında katliama varan "kaza"lar olmaktadır. İşyerlerinin alt yapısı ve güvenlik tedbirleri yeterli değildir, önemsenmemektedir. Herşey daha fazla kara endekslenildiğinden bu durumda kaçınılmaz olarak doğmaktadır.

Trafik kazalarının iş kazalarından fazlası var, eksigi yoktur. Neredeyse hergün toplu ölümler yaşanır düzeydedir. Bunun yanında toplu taşımacılık alabilirdiğine yetersizdir ve özellikle büyük şehirlerde önemli bir problem olmaktadır. İşe gidip gelmek başlıbaşına bir zulümdür. Toplu taşıma araçlarının yetersizli-

ği, yolların tıkanıklığı hem zamanı fazlasıyla almakta hemde ayakta sıkışık-havasız ortamda yolculuk yorucu olmaktadır. Taşıma ücretlerine sık sık zam gelmesi de işin ayrı bir yanındır. Ücretlerin bir bölümü ulaşım harcanmaktadır.

Deprem, çığ, heyelan, sel vb. doğal afetlere karşı yeterli tedbir alınmaması ve donanım sağlanmaması da diğer bir konudur. Bilimsel teknik gelişim düzeyi dikkate alındığında bu tür doğal afetler artık dünyanın bir dizi ülkesinde katliama neden olacak düzeyde hasara yol açmazken, ülkemizde bunlar tam bir felaket olmaktadır.

Ülkenin geleceği ve insanların yaşamı için tedbir almayan devlet hemen her olayı "kader"e bağlamaktadır. halkın dini duygularını sömürerek kaderi suçluyor kendi sorumluluklarını gözden gizlemeye çalışıyorlar. Üstüne üstlük bir de "hayır böyle bir şey yok" diye bir de inkarcılık yapıyor ki bu, suçlarını daha da arttıran bir durum oluyor.

Örneğin, radyasyon yüklü bulutlar ülkemiz üzerinde dolaşırken, fındık, çay, tütün vb. ürünler radyasyon taşıyıcısı hale gelmişken, anlı şanlı yetkililer ülkemizde radyasyon tehlikesinin olmadığını açıklamışlardır. Şovlar düzenleyerek, televizyon karşısında çay yudumlamışlardır. Sonrasında onlarca sakat çocuk doğumu ve daha çıkacak olan hasarlar onları hiç ilgilendirmemiştir. **Bilimsel teknik (!)** kurumları da faşizmin kurumları olarak suç ortaklığı yapmıştır.

Songünlerde ise ülkemizde yeni bir salgın hastalık olarak **kolera kol gezmektedir.** Ülkenin hemen her yerinde ve her yıl yaşanan bu salgına yetkililer "bağırsak enfeksiyonu" diyerek basite indirgemeye çalışıyorlar. Devletin bilimsel teknik (!) kurumlarından politikacılarına, yöneticilerine, doktorlarına kadar hepsi elbirliği ve suç ortaklığı yaparak hem tedbirsizliği, hem hastalığı gizlemektedirler. Dolayısıyla da tedavi için gerekli çabayı da göstermemektedirler. Dünün "çayda

radyasyon yoktur" diye televizyon karşısında çay içen bakanın yerini bugünün "suda kolera mikrobu yoktur" diye içen RP'li belediye başkanı R. Tayyip Erdoğan'ı almıştır. Bunlar sağcısıyla ve düzen içi solcusuyla hepisi aynı mayadandır ve ortak payandaları faşizme hizmet etmektir. Halk düşmanlığıdır çünkü düzenin gerçeği budur, düzenin çıkarı budur!

Gerilla bölgelerinde ormanı bizzat yakmak, diğer alanlarda yanan ormana ağıtla dizip tedbir almamak, faşizmin bir gerçeğidir!

Boğazda tanker çarpışması ve yangınlara karşı tedbir almamak, çıkan yangına müdahale edecek uçak, helikopter vb. bulamamak ama öte yandan kısırdığı bir devrimcinin üzerine fazlasıyla iti-miti, özel timiyle uçakları ve helikopterleriyle operasyonlar düzenlemek faşizmin bir gerçeğidir!

Vatandaşın insanca yaşamasını, üstelik de onlardan aldığı vergilerle sağlamak bir yana insanlık dışı koşullara mahkum etmek faşizmin bir gerçeğidir! Kısacası hergün hava alır, su içer, yemek yer gibi yaşadığımız tüm zulümler, yokluklar ve zorluklar faşizmin gerçeklikleridir!

Bu gerçekliği geniş emekçi yığınlara göstermek, örgütlü mücadele çekmek ise devrimcilerin ertelenemez ve savsaklanamaz görevleridir.

Anlamalıyız ki, ancak bizler örgütlendiğimiz ve bu örgütlülüğümüz aracılığıyla mücadele ettiğimiz taktirde her faşizmi gerileteceğiz hem de insanca yaşanacak düzeni kendi ellerimizle yaratacağız. Faşizm gerçeği yok edilmeden gerçekte güzel günlerin gelmeyeceğini bilerek ama güncel kazanımları da görmezden gelmeyecek verilecek mücadele er geç zafere ulaşacaktır.

O nedenle hem güncel sorunları işlemeli, sorumlularından hesap sormalıyız, hem de özgür geleceği yaratacak olan Demokratik Halk Devrimi mücadelesinde, Proletarya Partisi saflarında yerimizi almalıyız.

Ölenlerin sayısı 50'ye ulaşırken, hastaneye yansıyan vaka sayısı binleri bulduğu halde, kolera salgınını inkar eden yetkililer sorumluluktan kurtulacağına sanıyor. Cürüyen faşist düzen kendisi gibi pislik ve ölüm üretiyor.

PKK, savaş bilançosu çıkardı

Haber Merkezi- 15 Ağustos 1994'ün, PKK'nın atılımının 10. yıldönümü olması nedeniyle, örgüt bir savaş bilançosu çıkardı. PKK kaynakları tarafından verilen bilgiye göre, savaş bilançosu şöyle: **Toplam Ölüm: 30.887**, Asker: 17.353, Korucu: 4.024, Gerilla: 4.500, Sivil: 5.000. TC İçişleri Bakanlığı tarafından yapılan açıklamalarda ise şu rakamlar verildi: **Toplam Ölüm: 11.402**, Asker: 2.429, Gerilla: 5.805, Sivil: 3.168. TC Dışişleri Bakanlığı tarafından yapılan açıklamada ölen korucu sayısının hiç verilmediği, ölen asker ve sivil sayısının oldukça düşük gösterildiği dikkat çekti. Cumhuriyet gazetesi ise, TC İçişleri Bakanlığı'ndan biraz daha "insanlı" davranarak şu rakamları verdi: **Toplam Ölüm: 15.309**, Korucu: 669, Polis: 278, Asker: 2.247, Sivil: 4.526, Gerilla: 7.589.

İhbarcılara iki cezalandırma

Haber Merkezi- Çağlayan son durakta bulunan bir ihbarcının Seçkin Pastanesi isimli işyeri Devrimci Sol Güçler tarafından molotoflandı. Devrimci Sol Güçler tarafından yapılan açıklamada "Bölgede yapılan her eylemi telefonla polise bildiren, bölgede çalışma yapan devrimcileri ihbar eden Seçkin Pastanesi'nin sahibini, pastaneyi molotoflayarak cezalandırdık." dendi. Eylem sırasında "İhbarcılardan Ve İşkencecilerden Hesap Sorduk, Soracağız!", "Halk Düşmanı Faşistlerin Yaptıkları Yanlarına Kalmayacaktır!" yazılı el ilanları dağıtıldığı gelen haberler arasında. Öte yandan Gülsuyu'nda bulunan Korkmazlar Otomotiv, 10 Ağustos gecesi yakıldı. Eylemi Türkiye İhtilalci Komünistler Birliği (TİKB)'ye bağlı Ataman İnce Müfrezesi üstlendi. Örgüt tarafından yapılan açıklamada, Korkmazlar Otomotiv'in sahibinin, Gülsuyu halkının 20 Temmuz'daki eylemine müdahale etmeye çalıştığı ve polise bilgi verdiği belirtildi. Gazeteleri arayan TİKB militanları, "Korkmazlar Otomotiv yakılarak devrimci adalet yerine getirildi" dediler.

Özel time "devlet şefkati"

Haber Merkezi- TC Başbakanı Tansu Çiller'in "Güneydoğu" gezisinin son günü, TC'nin kendi uçaklarına "şefkatini" gösteren bir olay yaşandı. ARGK gerillalarıyla çatışmada yaralanan iki özel tim görevlisi, TC bakan ve parlamenterlerini taşıyan helikoptere alınmadılar. Olay şöyle gelişti: 19 Ağustos günü, Beytüşşebap'ın kuzeyinde ARGK ile devlet güçleri arasında meydana gelen çatışmada, iki özel tim görevlisi yaralandı. Kanlar içinde Çiller ve beraberindekileri taşıyan helikopterin kalkacağı alana getirilen timler helikoptere alınmadılar. Alandaki özel tim görevlileri telaşla yaralıların helikoptere alınması için uğraşmaya başladılar. Ancak Çiller'in korumaları "Bu helikopter başbakan ile beraberinde gelenlere ait" diyerek özel timin isteğini geri çevirdiler. Çiller'i ve beraberindekileri taşıyan helikopter alandan ayrılırken, yaralılarla ilgilenen olmadı.

"Bu canavar hangi ananın evladı olabilir?"

İzmir/ Özgür Gelecek- 14 Ağustos tarihinde HADEP İzmir İl Kadın Komisyonu'ndan kadınlar, utanç fotoğraflarıyla ilgili bir basın açıklaması yaptılar. Basın açıklamasına 50 kadar kadın katıldı.

7 Ağustos tarihinde Özgür Ülke gazetesinin "İnsanlık Utansın" başlığıyla yayınlanan utanç fotoğraflarıyla ilgili olarak kamuoyuna şu açıklamayı yaptılar: "Canıyane bir yaklaşımla, ancak bir ruh hastasının mutluluğu ile, postalları altına yatırdığı insan, ne acılarıyla, ne ümitlerle büyüttüğümüz evlatlarımızdır. Hiçbir Türk anasının böyle bir insanı evlat olarak kabullenmeyeceği bu genç askeri, bir an evladınız olarak düşünün. Çocuklarımızı, insanları öldürmek, genç kız ve kadınlarımızı

TC ordusunun insanı hayvanlaştırdığının resmidir

zın ırzına geçmek, köyleri, ormanları, dağları, hayvanları bombalaması için mi yetiştirdik? Herşeyi talan etmesi, bir halkı, ulusu ve hakları yok etmesi için mi?

Kendisini 'Ana' olarak tanımlayan bir başbakanın yönettiği bir ülkede analar olarak utanç duymadıysanız, bu vahşet dolu resimlere bakarak bir kez daha düşünün. Halkların öldürülmesini istemiyoruz. Kirli savaşın bitmesini istiyoruz, sokak ortalarında evlatlarımızın yok edilmesini, öldürülmesini istemiyoruz, demenin zamanıdır. Hem de güçlü bir sesle! Türk ve Kürt analarına bir kez daha sesleniyoruz!"

Basın açıklaması sona erdikten sonra, basın açıklamasına katılan asker, tutuklu ve gerilla anneleriyle askere gitme ve utanç fotoğrafları üzerine konuştuk. Oğlu askerde olan ve isminin açıklanmasını istemeyen bir anne bizlere şunları söyledi:

"Bu fotoğrafları gördüğümde çocuğumun askere gitmesini nefretle karşıladım. Kardeşim 4 yıl önce gerillada şehit düştü, oğlum ise askere gitti. Şimdi herkes bana 'Senin oğlun askere gitti' dediğinde utanç duyuyorum. Bir taraftan akrabalarımın çoğu gerillayken oğlumun askere gitmesi beni çok üzdü. Benim bir oğlum daha var, o da askere giderse kendimi öldürürüm. Askere giden bir kız sevmişti, ona söz vermişim. Askerden dönünce, iş bulup onunla evleneceğim. Bu yüzden

HADEP Kadınlar Komisyonu'ndaki kadınlar 7 Ağustos 1994 tarihili Özgür Ülke gazetesini gösterirken

gitti askere. Ama ben gitmesin diye çok uğraşım. Dağa gitsin, dayısının silahının başında olsun isterdim. Tek umudumuz bu kirli savaşın bitmesi. Bizler Kürt'üz. Bizler ne asker ne de gerillanın ölmesini istemiyoruz."

Bir tutuklu annesi ise, "Bizler Türk-Kürt analarının ağlamasını istemiyoruz. Tansu da ana olduğunu söylüyor. Bu fotoğrafları gördüğünde neler hissediyor. Bu vahşetin bitmesini istiyoruz. Halkların kardeşliğini, barış, özgürlük, huzur istiyoruz. Devlete güvenmiyoruz, askere gidenleri öldürüyorlar. Amacımız insanca yaşamak, çocuklarımızı askere göndermeyeceğim. Bir oğlum

şimdi cezaevinde. Tek suçü Özgür Gündem gazetesine yazı yazmak, halkların kardeşliği için mücadele etmek" dedi.

Bir başka anne ise askerlik konusunda şöyle dedi: "Bizler şimdiye kadar çocuklarımızı, kocalarımızı, dedelerimizi askere gönderdik. Çanak kale'de yatanlar bizim dedelerimizdir. Ama artık göndermeyeceğiz. Gelip evlerimizi başımıza yıkan, köylerimizi yakan askerlerdir."

Yetmiş yaşında bir nine ise bize yaklaşarak, duru Kürtçesiyle, ezilenin kınıyla bize dağdaki çocuklarından övünçle bahsetti. Bir çocuğu olsa onuda dağa gönderecekti bu fotoğraflardan sonra...

Bir sosyal kolera bakterisi: Menzir

İstanbul/Özgür Gelecek- Türkiye halkı, onu "hücre evi" baskınlarından tanır. İnfaz alanında uzmanlaşmıştır. İstanbul'da bir çatışma çıktı mı, o hemen orada hazır ve nazırdır. Kâh insanların boğazlanmasını izliyor, kâh talimatlar vererek "teröristleri kısıtıyor"dur. İnfazlardan sonra, "modern polis" kepiyle ve güneş gözlükleriyle, ülkü ocaklarından topladığı sivil faşist "vatandaş"lara "duyarlıklarından" ötürü teşekkür eder. Hemen her katliamdan sonra "mesai arkadaşları" ile beraber olay yerine savcıyı beklemeden girerek delilleri ortadan kaldırır. Biraz teşhir olunca, devlet onu sıkıştırır gibi yapar. Ancak o, canı sıkıldığında "Çekip giderim. İstanbul'u terör götürür" diye tehditler savurarak efendilerini korkutur.

Menzir'in 1992 Ocak ayında işbaşına gelmesi ile bir çok infaz yaşandı. Bu infazların araştırıp bulabilmişimiz kadarıyla bir kısmını veriyoruz.

16-17 Nisan 1992. Çiftahavuzlar'da Sabahat Karataş, Eda Yüksel, Taşkın Usta; Üst Bostancı'da Sinan Kukul, Arif Öngel, Şadan Öngel; Erenköy'de A. Fazıl, Ercüment Özdemir, Hüseyin Kılıç, Satı Kılıç; Sahrayı Cedit'te Ayşe Nil Ergen, Ayşe Gülen katledildi.

9 Mayıs 1992. Soner Gül ve Hüsamettin Yaman gözaltında katledildi. Aynı gün Fatih'te Ağadede Sarıkaya katledildi.

13 Temmuz 1992. Kasımpaşa'da Nurten Demir ve İsmail Akarçeşme katledildi.

20 Temmuz 1992. Maltepe'de Emre Bilgin, Nur Güzel Yaşar, Ramazan Ceviz ve Hasan Demir katledildi.

Aynı gün gözaltına alınan Hasan Güllüney gözaltında katledildi.

31 Ağustos 1992. Sariyer İstinye'de Ekrem Akın Savaş katledildi.

29 Eylül 1992. İçerenköy'de Makbule Sümeli; Beylerbeyi'nde Fatma Süzen ve Kayhan Tazeoğlu katledildi.

10 Ekim 1992. Kadıköy Acıbadem'de Sultan Canik katledildi.

6 Mart 1993. Kartal'da Bedri Yağar, Gürhan Aydın, Meriç Kemal

Menzir'den çok özendiği Amerikanvari bir poz

Fırat Kasap ve Asiye Fatma Kasap katledildi.

24-25 Mart 1993. Bahçelievler'de İbrahim Yalçın Arıkan, Recai Dinçel ve Avni Turan katledildi.

23 Nisan 1993. İbrahim Yalçın sokak ortasında katledildi.

30 Nisan 1993. Kadıköy'de Uğur Yaşar Kılıç ve Şengül Yıldırım adlı öğrenciler katledildi.

22 Mayıs 1993. Kadıköy'de Kemal Aslan katledildi.

27 Haziran 1993. Gaziosmanpaşa'da Mehmet Eroğlu ve Yüksel Güneş katledildi.

13 Temmuz 1993. Mehmet Ali Çakıroğlu katledildi.

16 Temmuz 1993. Şirinevler'de Kemal Aygül yol ortasında katledildi.

13 Ağustos 1993. Beşiktaş'ta Nabi Akçelik, Selma Tufek, Sabri

Atılmış, Mehmet Salgın ve Hakan Kasa katledildi.

25 Ağustos 1993. Yenibosna'da Yaşar Bulut katledildi.

17 Eylül 1993. Üsküdar'da Gönül Dudu Özcan infaz edildi.

19 Eylül 1993. Perihan Özipek katledildi.

26 Kasım 1993. Hasköy'de Selma Doğan ve Erol Yalçın katledildi.

19 Kasım 1993. Maltepe'de Serap Macit Kolumuk katledildi.

23 Mart 1994. Kasımpaşa'da gözaltına alınan Velathan Gülşenoğlu karakolda katledildi.

1 Nisan 1994. Kızıltoprak'ta Ferda Civelek, Hakkı Karahan, Veysel Baysüren katledildi.

4 Ağustos 1994. Bağcılar'da Güneş Şar, Hüseyin Aslan ve Özlem Kılıç infaz edildi.

Yol kesen eşkiya: Özel tim

Elbistan/ Özgür Gelecek- Maraş iline bağlı Göksun kasabasında yol keserek arama yapan özel tim elemanları, "kimlik kontrolü" adı altında insanlara gözdağı vererek sindirme politikası güldüyor.

13 Ağustos 1994 tarihinde bunun bir örneği daha yaşandı. Arabaya binen sivil bir özel tim elemanı, özellikle genç yolculara kimlik sorarak "kimlik kontrolü" yaptı. Daha sonra "sen Kürt köyündensin", "Sen Türk köyündensin" diyerek insanları ayırdı. Bu arada diğer tim elemanları yola park ettikleri panzerlerle Elbistan, Afşin ve Maraş istikametine giden yolcu otobüslerinde kontrol yapıyorlardı.

Kontrolde, genelde, gerillaya katılacağı şüphesiyle yaşları 17-33 arası görünen gençlerden kimlik soruluyor. Şüphelenen genç arabadan indiriliyor, aşağıda üst araması yapılıyor. Bölgedeki ARGK gerillalarıyla çatışmalarda TC'nin genelde kimyasal silah kullandığı köylüler arasında sık sık konuşuluyor. Köylüler katledilen gerillaların cesetlerinin tanınmaz şekilde yanmasından, yangın bombası veya kimyasal silah kullandığını anladıklarını belirtiyorlar.

TC, halkı zehirliyor

Haber Merkezi- Kolera çok sayıda insanın sağlığını tehdit ediyor. Ankara, Çankırı, Diyarbakır, Erzurum, Gaziantep, İstanbul, İzmit, Kayseri, Kırıkkale, Maraş, Nevşehir, Samsun, Siirt ve Urfa'da iki hafta içerisinde 50'nin üzerinde insan öldü.

Türk Tabipler Birliği Merkez Konseyi, 18 ağustosta, kolera vakalarının sayısını açıkladı. TTB, Türkiye genelinde kesin tanı konmuş 500'ün üzerinde kolera olgusu ve 300'ün üzerinde taşıyıcının saptandığını, ancak gerçek sayıların daha da yüksek olma olasılığının güçlü olduğunu bildirdi. TTB Merkez Konsey Başkanı Selim Ölçer tarafından yapılan açıklamaya göre illerdeki kolera salgını durumu şöyle:

ANKARA

Ankara'da Sincan, Eryaman, Yeni Mahalle, Küçük Esat, Etlik, Batıkent, Demetevler, Etimesgut, Dikmen, Sıhhiye ve Mamak'ta hastalık ve taşıyıcı olguları saptandı. Ankara'da toplam hastalık olgusu 400, taşıyıcı sayısı ise 200. 3 haftada alınan toplam dışkı kültürü sayısı yaklaşık 3 bin. Ancak bu sayı yetersiz. Çünkü bu tür vakalarda hastalık olgusu başına 100 dışkı kültürü almak gerekiyor. Yani 400 hastalık olgusu için bu sayı 40 bin olmalı.

İSTANBUL

İstanbul'a "içme suyu" sağlayan Ömerli, Elmalı, Terkos, Büyükçekmece ve Alibeyköy barajları tek tek elden çıkıyor. Çevrelerinde ev ve fabrikaların atıkları atılmadan göllere akıtılıyor. Elmalı, sanayi atıkları yüzünden aylar önce devreden çıktı.

Artık Ömerli ve Alibeyköy de hemen aynı durumda. İstanbul sızdıran kıvranken Sultanbeyli ve Sarıgazi'nin kanalizasyonları Ömerli Barajı'na akıyor. Gaziosmanpaşa Belediyesi de Alibeyköy Barajı'na gelecek kanalizasyon hattı döşüyor.

RP'li Gaziosmanpaşa Belediye Başkanı Recep Koral kanalizasyon şebekesinin sonuna gelindiğini, şebekenin ucuna basit bir arıtma sistemi yapacağını belirten kanalizasyonun Alibeyköy Barajı'na akıtılacağını doğruladı. Koral Alibeyköy Barajı'nın zaten devre dışı kalacağını planlandığını belirtti. Fakat şebekenin ucuna hâlâ arıtma sistemi konulmuş değil. İSKİ yet-

Bu bebekleri öldüren katilin adresi belli

kilileri ise "baraja kanalizasyon akıtılmadığını" iddia ediyorlar.

Terkos ve Büyükçekmece göllerinden şebeke suyu alan Bahçelievler, Avcılar, Küçükçekmece, Bağcılar, Esenler ve Güngören'de kolera hastaları teşhis edildi. Hastaların çoğu Haseki Hastanesi'nde yatıyor.

Gebze-Dilovası'nda 12 çocuk 1 kadın koleradan öldü. Çayırova'da iki çocuk ve Kartal Devlet Hastanesi'nde de iki kişi koleradan öldüler.

Dilovası'ndaki kolera olayında tankerlerin dağıttığı suyun mikrop kaynağı olduğu saptandığı halde, halk hâlâ bu suları kullanmaya devam etmek zorunda bırakılıyor. Refah Partisi, klorlu suyun abdesti bozacağını söyleyerek suların klorlanmasını önüyor.

İstanbulun şebeke suyundan alınan örneklerin %80'inde, suların kloruz olduğu saptandı.

RP'li belediyelerin suları klorlamadığı açıklık kazanırken, özellikle kent dışındaki gecekondu bölgelerinde kolera vakaları artışı gösteriyor.

Büyükçekmece, Küçükçekmece, Altınşehir, Hadımköy, Alibeyköy, Zekeriyaköy, Anadolu Kavağı, Polonezköy, Ömerli Barajı, Sultanbeyli hattı kolera, dizanteri, kanlı ishal, para tifo ve sarılık hastalıkları kuşağını oluşturuyor.

ANTEP

Türk Tabipler Odası Merkez Konseyi tarafından verilen

bilgilere göre Antep Çocuk Hastanesi'ndeki Abdullah Günaslan, Seydi Payer, Cuma Şimşek, Yusuf Bayramoğlu ve Reşit Karakoç isimli 5 çocuğa kolera teşhisi kondu. Hastanede, ayrıca 7 çocuk yoğun bakımda bulunuyor. Antep Çocuk Hastanesi'nde 128 hasta yatıyor ancak yatak sayısının yetersizliğinden dolayı iki çocuğa bir yatak ayrılmış. Odalar yetmediğinden bazı yatakların koridora konduğu hastanede, personel sayısı da yetersiz. Bu yüzden hasta yakınları personel görevi görmeye çalışıyorlar.

Çocuklara kolera teşhisi konması üzerine Antep İHD Şubesi Başkanı H. İmam Özharat hastanede incelemelerde bulundu. Özharat, inceleme sonrası yaptığı açıklamada, "Devlet halkın sağlık sorununa eğilmiyor. Kirli savaşa trilyonlarca lira ayrılırken, bugün en çok korunması gereken çocuklar koridorlarda yatırılıyor" dedi.

DIYARBAKIR

Diyarbakır hastanesinde koleradan yatan 7 kişi bulunuyor. Ancak teşhis yetersizliği ve hastalarda hastaneye başvuru alışkanlığının yaratılmaması nedeniyle hasta sayısının çok daha yüksek olduğu tahmin ediliyor. Diyarbakır'da yapılan incelemelerde, suların yaklaşık dörtte birinde mikrop olduğu saptandı. Suların %50'sinin kloruz olduğu kentte, koleranın yanı sıra dizanteri, tifo, brusella ve sıtma gibi hastalıklar çok yaygın.

Erzurum'un Şenkaya ilçesine bağlı Çamlıalan köyünde iki kişinin koleradan hayatını kaybettiği bildirildi.

Siirt'in Kurtalan ilçesine bağlı Kayabağlar beldesinde ise 300 kişinin yakalandığı bir ishal salgınında 19 kişi öldü. Hekimlere göre, 19 kişinin ölümüne yol açan hastalık kolera. Siirt'te 9 kolera hastası hastanede tedavi altında bulunuyor.

Kolera incileri

Sağlık Bakanlığı Müsteşar Vekili Dr. Ahmet Miski

Şerefim üzerine temin ediyorum, resmi hiçbir ihbar yapılmadı. Yemin ederim ki, hiçbir kolera vakası yok. Kolerayı yazan basın PKK'ya hizmet ediyor.

Defalarca anlatmamıza karşın bir gazete (Cumhuriyet gazetesi kastediliyor) ısrarla kolera haberleri yazdı. Dışişleri Bakanlığı bu gazetenin yayınına Yunan basınına kaynak teşkil ettiği yolunda bize yazı gönderdi.

İstanbul İl Sağlık Müdürü Halil Karsu

Su kirliliğinin yol açtığı hastalıklar kesinlikle kolera değil. İstanbul'da kolera yoktur.

İleri adım

Ozan Can Bakış

Soysuzluk+ Düşkünlük= Programa saldırı

Sınıf savaşımında her ileri atılım veya bunalım döneminde, notasını şaşırarak sürecin özelliklerine ayak uyduramayan, nesnel gerçekleri kendi subjektivitelerinin esiri yapan anlayışlar çıkmıştır. Bu, sınıf savaşımının doğasındandır. Bugün de çıkacak, yarın da... Ancak bunun çeşitli boyutlarda, envayî türlü kılığa büründüğünü, bürüneceğini de bilmek ve buna hazırlıklı olmak gerekir.

P. bu tür anlayışlarla mücadele içinde gelişmiş ve bugüne gelmiştir. Sorun sözkonusu çıkmazların neden yaşandığı, sürecin özü neden doğruluğu kanıtlanmış yöntemlerle aşılabilir buna bir süreklilik kazandırılmaması sorunudur. Bu sorunun yanıtı içinde bulunduğumuz süreci de yeterince açıklayabilecek niteliktedir. Bundayla ki bugünkü durumu geçmiş tarihsel kökleyle ele almak, bağlantılarını bulup çıkarmak, sonuçlarını ve süreçteki yerlerini belirlemek önemlidir. Soruna salt yaşadığımız sürecin ihtiyaçlarını karşılamak açısından bakılır ve savaşımın stratejik sorunlarıyla uyumlu geleceğimize yön veren çözümlerle sunmazsak, bu, kaba anlamıyla küçük burjuvazinin "günü kurtarma" mantığından farklı birşey olmaz. Savaşımın gününbirlik pratik sorunlarına takılıp kalmak, tüm örgütü ve faaliyeti bunun esiri yapmak ekonomistlerden farklı bir yere götürmez bizi. Bunun tersi de aynı ölçüde tehlikelidir. Günün sorunlarına kafa yormamak taktikle üretmemek- üretmemek- genel doğrularla var olmaya çalışmak düşkünlüğün, tökezlemenin bir başka biçimidir.

Çıkmazların nedenleri çeşitlidir. Politik, ideolojik, örgütsel, kişisel, ahlaksaldır. Hepsinin temelinde anti-bilimsellik yatar. Burjuva düşünüş, davranış ve yaşam tarzı yatar. Düşkünlük budur. İnsan nasıl yaşarsa esasta öyle düşünür. Yaşamın sistemleşmesi, düşüncenin sistemleşmesidir. Sistemleşen düşünce teorileştirilir ve çizgi haline getirilir. İdeolojik gıda hangi çizgiden alınır, öylesine bir politik, kültürel, ahlaki ve pratik hat geliştirilir.

Devrimci, komünist yaşam, kendini yeniden üreten sınıf savaşımının ihtiyaçlarına denk düşen bir kişiliği ve düşünüşü geliştirirken, burjuva yaşam ise, lümpen, serseri, ahlaki çöküntülü, düşkün ve soysuz bir kişiliği oluşturur ve geliştirir. Düşkün kişiliğin devrimcilik, komünistlik adına ürettiği tek şey vardır: Bunalım. Bunalım ise mevcut sistemin kendisi ve yaşamıdır. Derbederlik düşkünlüğün bir başka biçimidir. Bu kişilik koşulların teorisini yapar ve buna köleliği vaaz eder. Söylemde olmasa da bunu pratiğiyle yapar. Bu kişilik yeni bir sistemin insanı (kişiliği) değil, mevcut iğrenç sistemin baş ve vazgeçilmez kişiliğidir.

Soysuz ve düşkün kişilik kendine olağanüstü (haddi olmadığı halde) misyonlar yükler. Düşkünlüğünden hareketle, kendi dışındaki herşeyin böyle olduğunu varsayar. O bir "merkez"dir. O bir "alternatif"tir. O artık tüm çıkmazların "çıkartıcı"dır. Fakat gerçekte ise onun için bilimsellik, nesnellik, sınıf savaşımı, strateji, taktik, parti program, ilkeler, halk yığınları, yoldaşlık vb. kavramlar mevcut düşkünlüğünün önünü alan kafa yapısından ibarettir. Başka bir şey bilmez, tanımaz...

Sınıf savaşımının sorunlarına kafa yorma, onu MLM tarzda yeniden üretme, zorlukları göğüsleme, yalnızca karşı amansız mücadele, doğruları ise yaşamı pahasına büyütme, koruma ve geleceğe taşıma gibi bir sorumluluğu yoktur düşkün kişiliğin. Kendi düşkünlüğünün binlerce, onbinlerce gerekçesini arayıp bulma ve bu gerçeklerle süreci ve kendini açıklamaya aklamaya ve haklı göstermeye çalışmaktadır. Açıklama, aklamaya sürecinde de değer ve kural tanımazdır. Her yola başvurur. Zira o soysuzlaşmıştır. Soysuzluk bir başlamaya görsün. Başladı mı nerede duracağını soysuz da kestiremez.

Düşkün kişilik ve düşüncesi proletaryanın iradesine, hukukuna, değerlerine ve öncü müfrezesi olan partiye karşı düşmanca bir konuma bürünmek, darbecilik, komploculuk, tasfiyecilik biçiminde ortaya çıktı. Sol görünümülü, halka, proleterya ve partiye karşı sekte, yıkıcı ama düşmana karşı sağcılık çizgi haline getirmiş bu burjuva çizgi, partiye ve MLM'lere saldırıya devam ediyor. Parti çizgisinin ve programının kendi düşkünlüklerin kılıf yaparak, programı olmadık biçimde kişiliklerine uygun tarzda içi boş bir hale sokmaya çalışıyorlar. Bu programcılık adına program düşmanlığıdır. Programa saldırıdır. MLM program, bu düşkün kişilikler tarafından ucubeleştirilmeye çalışılıyor.

Bunların içinde birde keskin İbrahim'ci ve programcı kesilip her yerde "kafaya kurşun" sıkanlar var. Ama gerek İbrahim'i, gerekse programı işkenceciler sattıklarını unutanlar var. Bunların keskinliği ise bir başka oluyor? MLM'lere karşı programcı. Evet hangisi programcı? Hiçbiri. Al birini vur ötekine... Ve her zaman MLM çizgi kazanacaktır. Tarih boyunca olduğu gibi...

İşte koleranın sorumluları!

1580 ve 3030 sayılı yasalara göre Büyükşehir Belediyesi ve buna bağlı ilçe belediyeleri içme suyu havzalarında planlama, ruhsat, yol ve benzeri hizmet işlerini yapmakla yükümlüdür.

2560 sayılı yasaya bağlı olarak çıkarılan yönetmelik gereği, İSKİ Genel Müdürlüğü içme suyu havzalarının korunması ve dağıtımından sorumludur.

2872 sayılı Çevre Yasası'na bağlı Su Kirliliği Yönetmeliği gereği, Çevre İl Müdürlüğü, içme suyu havzalarını koruma ve kontrol etmekle sorumludur.

Devlet Su İşleri Bölge Müdürlüğü, içme suyu havzalarındaki kirlilik analizlerini ölçmek ve tespit etmekle yükümlüdür.

İl Sağlık Müdürlüğü, Umumi Hıfzısıhha Kanunu'nun verdiği yetkileri kullanmakla yükümlüdür.

Enerji Ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı, içme suyu havzalarında maden ocaklarının ruhsat işlerini yürütmekle yükümlüdür.

İl Özel İdaresi'nin taşocaklarına ruhsat verme yetkisi vardır.

Bayındırlık Ve İskan Müdürlüğü, içme suyu alanlarında mücavir alan dış planlama, küçük

yapı ve bunun gibi çalışmalarını yürütmektedir.

Köy Hizmetleri ve Tarım İl Müdürlüğü, içme suyu havzalarında köy yolları ve gölet yapma çalışmalarını yapar.

6831 sayılı Orman Kanunu'na göre, Orman Müdürlüğü'nün, içme suyu havzalarındaki orman alanlarının bakımı, emenajmanı ve bunun gibi görevleri vardır.

Karayolları Bölge Müdürlüğü, içme suyu havzalarındaki kara yolu yapımından sorumludur.

Sağlık Bakanlığı, İl Sağlık Müdürlüğü Umumi Hıfzısıhha Kanunu'yla, bakanlıklara, belediyelere, il özel idarelerine ve diğer mahalli idarelere bırakılan genel sağlıkla ilgili hizmetlerin uygulanıp uygulanmadığını kontrol etmekle sorumludur.

Kültür Bakanlığı, Sanayi ve Ticaret Bakanlığı, mahalli idareler yasalarının belirlediği görevlerle yükümlüdür.

Bütün kurum ve kanunlarıyla, TC, kolera ve benzeri salgın hastalıkların çıkmasından, can alması ve insan hayatını tehdit

"Şikayetini geri al" baskısı

Malatya/Ozgür Gelecek- 3 ağustos günü, Malatya'nın Doğanşehir ilçesine bağlı Elmalı köyü sakinlerinden Özalp ailesinin evi polis tarafından basıldı.

Köylüler, evde işkenceye maruz tutuldular. İşkence sonucu durumları kötüleşen Hatice Özalp ve Esmâ Özalp, Doğanşehir Başsavcılığı'na başvurular. Savcının sevki üzerine Doğanşehir Sağlık Ocağı'na giden Özalplar, başhekim "teşhis koyamadığı" için Malatya Devlet Hastanesi'ne sevk edildiler. Hastane tarafından Hatice ve Esmâ Özalp'e birer haftalık işgöremez raporu verildi. Olay sonrası, İbrahim Özalp Malatya İHD'ye başvurdu.

"ŞİKAYETİ GERİ ALIN!"

Polisin evi basmasının sebebi 1993 yılındaki olaylara dayanıyor.

Tarih 29 Kasım 1993.

Askerler ve özel tim evi basar. İbrahim Özalp ve üç kardeşi Doğanşehir'e götürülür. Bu arada, İbrahim Özalp'in babası ve diğer kardeşleri de Doğanşehir'de gözaltına alınmıştır.

Suçları: "Teröristlere yardım ve yataklık".

Gözaltındakilerin hepsi, jandarma karakoluna götürülürler. Burada 2 gün ağır işkenceye maruz kalırlar.

Onlar işkence altındayken eve gelen askerler, kadınlara-kızlara hakaret eder. Aile fertlerinin ağzına tabanca dayanır, zorla göç etmeleri istenir. Gözaltındakiler ise 8 gün süren işkencelerden sonra serbest bırakılırlar.

Özalplar, Aralık 1993'te, cumhuriyet savcılığına suç duyurusunda bulunurlar. Bir kaç gün sonra ifadeleri tekrar alınır. Savcılık evrakları kaymakamlığa gönderir. Kaymakam da, olayı incelemesi için ilçe başkomiserini görevlendirir.

Başkomiser, Özalp ailesinden üç kişiyi tutuklar ve karakolda bir gün tutar. Şöyle der:

"Vermiş olduğunuz suç duyurusuna dair dilekçenizi geri alın. Aksi takdirde sizi yaşatmayacağız."

Birkaç gün sonra da ailenin en yaşlıları Mado Özalp ve Emine Özalp'ı çağırarak başkomiser, dilekçelerini geri almaları için ha-

ketlerle karışık tehditler yağdırır.

"İHD ERMENİDİR"

İşte 3 Ağustos 1994'teki baskın bunun sonucudur. Zorla karakola götürülen Özalp ailesinin, şikayet ve ifadelerini değiştirmeleri istenmektedir. Evde işkence yapılır. Bir hafta sonra ev yine sarılmıştır. Polis, aileyi karakola götürmek istediklerini söyler. Özalplar, emir olmadan gitmeyeceklerini belirtirler. Bunun üzerine polis gidip komiseri çağırır. Komiser kapıyı tekmeleyerek eve girer. Silahlar ağızlarına dayanır, kadınlar dövülür. Komiser Hatice Özalp'in kafasına vurur ancak komiserin elini kadının tokası yaralar. Yaralanan eldeki iz, işkence kanıtıdır. Komiser, dışarıya çıkıp komşulara da hakaret eder. Bütün bunları İHD'ye bildireceklerini söyleyen Özalplara, komiser şöyle cevap verir: "İHD'de kim oluyor? Onlar Ermeniler! Bizi nasıl Ermenilere şikayet ediyorsun?"

Komiser, Özalplar bırakıldığı için "Savcının da anasını s..., kaymakamın da anasını s..., adaletin de anasını s..." diye küfür etmeyi de ihmal etmez.

Sokakta yargısız infaz

Adana/ Özgür Gelecek- 13 Ağustos günü Dağlıoğlu Mahallesi'nde ERNK imzalı bildiriler dağıtıldıktan hemen sonra olay yerine gelen polisler, Metin Aktaş adlı genci kurşunlayarak öldürdü. Polis, olay mekanını abluka altına alıp, kimseyi cesede yaklaştırmadı. Olayı da bildiri dağıtanlarla polis arasında çıkan bir çatışma olarak yansıttı.

Oysa Metin Aktaş, babasının müezzenlik yaptığı Ebubekir Sait Camisi'nde namaz kılmak için henüz evden çıkmıştı. Bu sırada camide namaz kılan babası ve diğerleri silah seslerini duyuyorlar. Bu sırada camiyeye gelen polis, çatışma olduğunu, bu nedenle ön kapıdan değil, arka kapıdan çıkılmalarını söylüyor. Hacı Abdullah Aktaş arka kapıdan çıkıp eve gidiyor. Evde Metin'i göremeyince nerde olduğunu soruyor. Annesi, Metin'in camiyeye gitmek için az önce evden çıktığını ve henüz gelmediğini söylüyor.

Metin, gece de eve gelmeyince, babası sabah Dağlıoğlu Karakolu'na gidip, oğlunun orada olup olmadığını bilgi almak istiyor. Buna karşılık polisten "Neden oğluna sahip çıkmıyorsun" şeklinde azar işitiyor. Baba, oğlunun 24 yaşında, henüz dokuz aylık evli ve

hiçbir siyasi olayla ilgisi olmadığını, evden camiye gitmek üzere çıktığını, gece eve gelmediğini, bunun için eğer emniyette göz altına alınmışsa, öğrenmek istediğini söylüyor. Buna karşılık polis oğlunun öldüğünü, ama bu konuda kimseye görüşüp birşey söylememesi yönünde tehdit ediyor. H. Abdullah Aktaş, o halde oğlunun cenazesini verin" deyince, polis amiri, eve götürmeden direk gömmek şartıyla Metin'in cenazesini veriyor.

Ve Metin'in cenazesi 14 Ağustos günü alınarak, evine götürülmeden Tarsus-Esab-ıl Keyf'te toprağa veriliyor. Orada da polis, şefkatini esirgemeyip, cenazeye katılanları tartaklayıp gözaltına alıyor.

Olaydan sonra gazete bürolarını arayan ERNK, Metin Aktaş'ın kendileriyle bir ilişkisi olmadığını, kendilerinin de bildiri dağıtmak polise herhangi bir çatışmaya girmediklerini belirtti. Metin'in otopsisinin de alelacele yapıldığı, yakın mesafeden ateş açıldığı için yüzünün tanınmayacak halde olduğunu bir Adli Tıp çalışanından öğrendik.

Evet, Metin Aktaş sokakta infaz edilenlerden sadece biri. Eğer buna sessiz kalınırsa daha birçok kişi sokakta infaz edilecek.

TC, kendi askerini kurşuna dizdi

Haber Merkezi- KURD-A'nın 17 ağustos günü geçtiği habere göre, TC Dersim'de üç askeri kurşuna dizdi. Dersim'in Ovacık ilçesine bağlı Gezici Dede Karakolu'ndan firar eden 28 asker, devlet güçlerine yakalandı. Yakalanan askerlerin 3'ü kurşuna dizilerek öldürüldü.

KURD-A'nın haberine göre olay şöyle gelişti: 1 ay kadar önce Ovacık'a bağlı Gezici Dede Karakolu'ndan, operasyonlara katılmamak için firar eden 28 asker, yaklaşık üç gün civardaki dağlarda dolaştılar. Askerler, daha sonra Ovacık Jandarma Birliği'ne bağlı askerlerce yakalandılar. Elleri bağlı olarak, Ovacık- Yeşilyazı köyündeki Yeşilyazı Jandarma Karakolu'na getirilen firari askerlerin sayısının 25 olduğu köylüler tarafından bildirildi.

Köylüler, firari askerlerin bitkin bir vaziyette karakola getirildiklerini söylediler.

Yine köylülere dayanarak verilen haberde, Ovacık'ta devletle içli-dışlı olan bir ajanın, bir içki sohbeti sırasında çevresindekileri tehdit ederek "Aklınızı başınıza toplayın. Koruculuktan vazgeçerseniz, akibetiniz kurşuna dizilen askerler gibi olur." dediği bildirildi.

Köylüler, olayın basına sızdırılmaması için, devletin büyük özen gösterdiğini belirtirken, daha önce de firar eden iki askerin kurşuna dizildiğini vurguladılar.

Son günlerde, Yeşilyazı Karakolu'na sivil hiçkimenin alınmadığı, 25 askere konuşmalarını için yoğun işkence yapıldığı gelen haberler arasında.

Adana'da 15 Ağustos kutlamaları

Adana/ Özgür Gelecek- Adana'da 15 Ağustos gerginliği çok erken başladı. Komşu illerden de takviye alınarak Kürt nüfusunun yoğun olduğu mahallelerde emniyet güçleri, sıkı tedbirler aldı. Şehir merkezinde kontrol noktaları tutuldu. Kimlik yoklamaları, hakaretler, gözaltılar. Kısacası DEVLET terörü. Devlet, 15 Ağustos'u her ne pahasına olursa olsun, kutlanmasını engelleyip, üzerindeki korkuyu, Kürt korkusunu hafifletmek istiyordu.

Alınan bütün önlemlere rağmen, kepenk kapatmalar, bildiri dağıtımalar, sokak gösterileri yapıldı.

Kepenkler 13 ağustos cumartesi den itibaren indi ve 15 Ağustos'a kadar üç gün kapalı kaldı. Katılım oranında önceki yıllara göre hafif bir düşüş gözleniyordu. Uygulamaya Dağlıoğlu, Gülbahçesi, Barbaros, Yenibey, Şakirpaşa, Denizli, MithatPaşa, 19 Mayıs, Anadolu

Mahallesi esnafı katıldı.

13 ağustos akşamı ERNK imzalı bildiriler dağıtıldı. Polis bildiri dağıtanları yakalayamayınca sokakta önüne gelen bir genci, kafasına kurşun sıkarak öldürdü. Sonra olayı bildiri dağıtanlarla girilen bir çatışma olarak basına yansıttı.

14 ağustos sabahından itibaren sokak gösterileri başladı. Gösteriler, değişik yerlerde, kısa süreli ani eylemler şeklindeydi.

İlk gösteri, Denizli mahallesinde sabah 9:00'da 400 kişilik bir grubun sloganlar atarak 100 metre kadar yürümesiyle başladı. Olaya müdahale eden polis, ellinin üzerinde insanı gözaltına aldı. Yine aynı mahallede saat 12:00'de 20 kadar kadın gösteri yapmaya çalıştı. Olaya müdahale eden polis kadınları gözaltına aldı.

Dağlıoğlu'nda saat 9:30'da toplanan 150 kişilik bir grup sloganlar at-

tıktan sonra havaya sarı, kırmızı, yeşil balon uçurdular.

Yine Gülbahçesi'nde, Barbaros'ta aynı tip gösteriler yapıldı. Polis olaylara ilişkin yaklaşık 300 kişiyi gözaltına aldı.

Yine 14 ağustos gecesi saat iki buçukta, Barbaros mahallesinde bir polis otosu tarandı. Biri komiser yardımcısı olmak üzere üç polis yaralandı. Yaralıları, Balcalı Hastahanesi'ne kaldırıldı.

15 Ağustos günü polis birçok mahallenin giriş çıkışını kontrol altına aldı. Önlemler bir kat daha arttırıldı. Buna rağmen, Dağlıoğlu'nda akşam üzeri bir grup lastiklerle ateş yakıp çevresinde halay tuttular.

Kısacası alınan tüm önlemlere rağmen Kürt halkı Adana'da 15 Ağustos'u kutladı. Devletin 15 Ağustos korkusu azalmayıp, aksine daha da arttı.

"Din, Şiddet ve Devlet" paneli

Istanbul/ Özgür Gelecek- 20 ağustos cumartesi günü Özgür Üniversite tarafından "Din, Şiddet ve Devlet" konulu bir panel düzenlendi. İktisat Mezunları Cemiyeti'nde gerçekleştirilen panele konuşmacı olarak, Toktamış Ateş, Abdurrahman Dilipak, Esat Korkmaz ve Suat Parlar katıldı. Genel olarak tartışmalı geçen panelde, Özgür Üniversite öğretim görevlilerinden Suat Parlar'ın, İslamiyet ve şiddetle ilişkin düşüncelerini açıklarken, "kullandığı tarz" gerekçesiyle Abdurrahman Dilipak salonu terketti.

Avukat Kemal Keleşoğlu'nun yönettiği panelde ilk konuşmacı Toktamış Ateş, günümüzde devletin, hangi sınıfın yönetimindeyse o sınıfa hizmet veren bir mekanizmaya dönüştüğünü söyledi. Devletin toplum içinde şiddetli kullanıma yetkisine sahip tek güç olduğunu, dünyanın hiçbir yerinde sınırsız özgürlük olmadığını belirten Ateş, din ve devlet ilişkisinde ise laikliği vurguladı.

Daha sonra söz alan Abdurrahman Dilipak, dinde zorlama olmadığını iddia etti.

Esat Korkmaz ise, İslamiyet'in demokrasiyi yakaladığı andan itibaren başvurduğunu, şiddetin İslamiyet'in doğasında var olduğunu belirtti. Korkmaz kökten dincilik tarihçesini anlattıktan sonra "Kökten dincilik 89 öncesinde küçük sermaye kapsamında değerlendirilebilecek gruplar

tarafından desteklenmiş, 80'li yıllarda ise kontrol dışına çıkarak artık iktidar seçeneği durumundadır." dedi.

Son olarak söz alan Suat Parlar ise konuşmasına "DGM'lerin bataklık, Nusret Demiral'ın ise sivrisinek olduğu bir ülkede hukukçu olmaktan utanç duyuyorum" şeklinde başladı. "Molla Lütfü'nün deyimliyle 'Darül-hadis'ten Darül-hades'e yani üniversitelerin üniversitelerden abdesthaneye çevrilen kurumları olması nedeniyle, şu anda düşüncelerinden dolayı cezaevlerinde bulunan insanlarla suç ortaklığımızı ilan etme olanına bile sahip değiliz. Eğer şeriatı yaşamak istemiyorsak devlete direnmek zorundayız. Biz düşünce suçlusuna ilan edilen herkesin suç ortağı olmak zorundayız. Türkiye'de şu anda sözkonusu olan siyaset yapma özgürlüğüdür." diyen Parlar, dine yönelik düşüncelerini ise şöyle dile getirdi: "Dinin temelinde katliam, sömür, eşitsizlik, yağmanın dışında ne var? Hz. Muhammed Peygamber olduktan sonra yaptığı ilk işlerden birisi bir Yahudi kabilenin erkeklerini katletmek, kadın ve çocuklarını esir etmek. Bu İslam tarihinde yazılı. Bugün hoşgörüsüzle yere-göğe sığdırılmayan İslamiyetin katliamları saymakla bitmez. Hangi gerekçeyle Haberler, Alınlar, Tebuk, Sferi'nin bu savaşı büyük bir kazanç saldırıyor? Yağma ve ganımet

için. İslam hoşgörü dini ise bu nasıl hoşgörü ve barış dinidir ki daha doğduğunda 30 bin savaşçı bulabiliyor."

Suat Parlar'ın bu sözlerine tahammül edemeyen Abdurrahman Dilipak bu sözleri kendisine yapılmış hakaret olarak niteleyip salonu terk etmek isteyince izleyiciler müdahale ederek dışarı çıkmamasını istedikler. Panelistler ve izleyicilerin bütün ısrarlarına rağmen Dilipak salonu terk etti. Bunun üzerine Parlar "Her yerde kendilerine söz hakkı verildiği halde alınmalarını anlayamıyorum. Tahrik oldukları zaman 37 insanı yakıyorlar, tahrik oldukları zaman katliamlar yapıyorlar. Ben burada tarihten örnekler veriyorum, kendi sözüm değil bunlar. Eğer Türk'lerin 6 km boyunca direklerle asılmasını kendine sorun yapmıyorsa, 180 bin Kürt'ün zorla müslüman yapılmasını kabul ediyorsa, Molla Lütfü'nün üniversiteler için 'darül-hadis yerine darül-hades haline getirdi.' sözünü içine sindiremiyorsa gider" dedi.

Suat Parlar'ın üslubu bazı izleyiciler tarafından eleştirilirken, izleyicilerin bir kısmı ve Özgür Üniversite öğrencileri Parlar'ın tavırını sahiplendi.

Bu tartışmanın ardından izleyicilerin sorunları yanıtlandı. Panelde genel olarak dile mes gerekçelerinin şiddet devlet ilişkisi üzerindeki etkisi tartışıldı. Dikkat çekti.

Gözaltında işkence

Adana/ Özgür Gelecek- 13 ağustos günü Narlıca Mahallesi'nde sokakta yürürken Hangül Özbek ve Sevdâ Yıldırım sivil polislerce gözaltına alındılar. Hangül ve Sevdâ gözaltında gördükleri işkence sonrasında hastaneye kaldırıldılar. Daha sonra Hangül ve Sevdâ'nın anneleri Raife Özbek ve Güllü Yıldırım emniyete başvurup kızları hakkında bilgi almak istedikler. Polislerden aldıkları cevap bir sürü hakaret ve kızlarının burada yok cevabıydı. Ancak her iki anne kızlarının sivil polislerce götürüldüklerini öğrenirler. Daha sonra İHD'ye başvurup yardım istedikler. 15 ağustos günü bir dilekçeyle savcılığa başvuran Raife Özbek ve Güllü Yıldırım kızlarını görebileceklerine dair izin alırlar. Elleriindeki izin kağıtlarıyla Emniyet'e giderek kızlarını görmek istediklerini söylerler. Ancak polisler her iki anneyi azarlayarak kovarlar. İzin kağıdını göstererek ısrar eden iki anneye "Kızını sağlam ve sağlıklı gördüm ve konuştum" şeklinde bir kağıt imzalatmak isterler. Güllü Yıldırım ve Raife Özbek kağıdı imzalamayınca polis tarafından küfürlerle hakaretler yapıldı. Kızlarının tutulduğunu dışarı alırlar. Daha sonra her iki anne de yarıda karşılaş-

tıkları bir gencin "Ben kızlarınızı gördüm. Dün sabaha kadar kızlarınızın bağırışları geliyordu. Onlara sabaha kadar işkence yapıldı. Daha sonra polisler onları hastaneye götürdü" dediğini söyleyen her iki anne kızlarının hayatından endişe duyduklarını ve kızlarının başına herhangi bir şey gelirse bundan Adana Emniyeti'nin sorumlu olacağını açıkladılar.

Bu arada 9 Ağustos 1994 günü, Şakirpaşa Mahallesi'nde oturan Hayriye ÜZÜM'ün evi siyasi polisler tarafından basıldı. Yapılan arama sonrasında aradığını bulamayan polisler, daha sonra Hasan ÜZÜM ve Davut ÜZÜM kardeşleri gözaltına aldılar. Çocukları 12 gün boyunca serbest bırakılmayan anne Hayriye ÜZÜM, İHD'ye başvurarak yardım istedi. Yaptığı basın açıklamasında çocukları için herhangi bir kuruma başvuramadığını ancak çocuklarının başına birşey gelmesi halinde bundan Adana Emniyet Müdürlüğü'nün sorumlu olacağını belirtti.

Yine Adana'da 20 Ağustos 1994 tarihinde Kiremitane ve Mutlu mahallelerinde Hasan ÖZEK, Enver TUFAN, Halip SARIYILDIZ, İbrahim AKKURT ve adını öğrenemediğimiz iki kişi gözaltına alındı.

Herkes Mücadele gazetesi gibi düşünmek zorunda değildir

Haftalık Mücadele gazetesinin 27 Ağustos 1994 tarihli 107. sayısında, İnsan Hakları Derneği İstanbul Şubesi Başkanı Avukat Ercan Kanar, Avukat Osman Ergin ve Avukat Mihriban Kırdök ile, Nebi Barlas, Özcan Kılıç, Eren Keskin, Fikri Doğan, Kamber Soy-pak, Metin Kozan, Fikret İlkiz, Gülseren Tuncer, Zeynel Temizkan adlı avukatlar "Kontranın 'demokrat' avukatları" olarak tanımlandı.

Gazetenin 14. sayfasında yayımlanan yorumda, Ercan Kanar "Açıktan düşmanlık yapacak kadar yeminli bir Devrimci Sol düşmanı" olarak tanımlandı. Avukat Osman Ergin'in, "Gizli den gizliye Devrimci Sol düşmanı" olarak nitelendirildiği yazıda, Mihriban Kırdök'ün "siyasi olmadığı" ifade edildi.

Gazetenin "Kontranın Avukatları" sayfa başlığıyla yayınlanan yorumda, adı geçen avukatların "ortak suç", Bedri Yağan kanadının davalarına girmek.

Öte yandan, aynı gazetenin "Kültür/Sanat" sayfasında, sanatçı Ferhat Tunç "Sahtekar" olarak değerlendirildi.

Mücadele gazetesindeki yazıların dostla düşmanı ayırtmayan bir dille yazıldığı dikkat çekti. Özellikle demokrat insanların "kontra" olarak nitelendiği yazıla-

rin ben-merkezci metafizik felsefeyle kaleme alındığı açık.

Mücadele'nin çözümleyemediği çelişki, Devrimci Sol içerisinde yaşanan ayrılıkta, Bedri Yağan'ın temsil ettiği çizgiyi benimseyenlere yaklaşımdır. Devrimci bir örgütün iç işleyişini çığneseler de, darbeci olsalar da, devlete karşı mücadele veren ve devletin örgütlülüğünde yer almayan kişi ve örgütlerin devrimci/demokrat niteliklerini yitirmediklerini kavramak zorundadır. Bilindiği gibi, son süreçte TKP(ML)'nin de içerisinde bir ayrılık yaşanmış, bu partinin içerisinde de örgüt işleyişini çığneyen darbeciler çıkmış, ancak darbeci kesim karşı-devrimci veya kontra olarak nitelenmemiştir, nitelenemez. Çünkü bu kesim, devlete karşı mücadele vermekte, bunun için örgütlenmekte, varlık koşullunu bu esas üzerinde inşa etmektedir. Yani devrimci-düşmanlık ilişkisi, bir örgütün bazı durumlarda karşı-devrimci eylemlere başvurması dahi o örgütün karşı-devrimci olduğunu göstermez.

Mücadele'nin değerlendirme tarzı metafiziktir. Çünkü zıtların birliği yasası reddedilmektedir. Olumlu ve olumsuz özelliklerin bir arada bulunduğu demokrat avukatlar, yazarlar, sanatçılar vb. Mücadele'ye göre "kontra"dır. Oysa, Mücadele'de adı geçen insanlar, devrimcilerin ayrımsız davalarına

giren insanlardır. Bu insanlar, bu iş yaptıkları için devleti hedefi durumundadırlar. Mücadele bütün bunları değerlendirmiyorsa bile, bu insanların bu olumlu yönlerini görmeyorsa bile, en azından adı geçenlerin devlet içerisinde örgütlenmediklerini, devlete hizmet etmediklerini görebilirdi. Bu insanların insan hakları savunucusu olduklarını, devrimcilerle karşı girişilen saldırılara karşı devrimcileri savunduklarını, Kürt ulusunun mücadelesini desteklediklerini görebilirdi. Ancak kör bir göz bu insanları "kontra" ilan edebilir ve Mücadele'nin gözü körleşmiştir.

Başkan Mao, dostlar arası eleştiriyi, "Eleştiri, hastayı iyileştirmek içindir" çerçevesini koyar.

"Örgütsüzlük, siyasi olmamak, lüks düşkünlüğü vb." eleştirilebilir/eleştirilmelidir. Oysa Mücadele, kendince hastalık teşhisi koyduğu insanları iyileştirmiyor, öldürüyor. İnsanları dergi sayfalarında devlete açık teşhir ediyor. Halk içindeki çelişkileri, düşmanlık halk arasındaki çelişkileri birbirine karıştırıyor.

Ve Mücadele sunu anlamalılar: Herkes Mücadele gibi düşünmek zorunda değildir. Ancak, Mücadele'nin, sözkonusu insanları, eleştirmeye ve ikna etmeye hakkı vardır, onları "kontra" olarak nitelermeye hakkı yoktur!

İKK yurtdışı özel sayısı çıktı

Haber Merkezi-TKP(ML) Geçici Yurtdışı Bürosu (GYDB), İşçi Köylü Kurtuluşu adlı gazetenin yurtdışı özel sayısını çıkardı. Elimize PTT kanalıyla ulaşan gazetenin tümünde, darbeciliği mahkum eden yazılara yer verildiği dikkat çekti. Aşağıda, İKK YDB özel sayısının önemli gördüğümüz bir bölümünü aynen veriyoruz:

"Önderlerimizin", "bilimsel" öğretileri

"OPK'nın suçlu saklayan kararı, parti iradesi değil, bu anlamda resmi olmadığı gibi, ben sözkonusu suçun parti iradesi olarak yutturulması çalışılan iradeyi tanımlıyorum. Ben bunu söylüyorum: Gerekli gördüğümde basını çağırıp açıklama yapacağım Kim yapamazsın diyorsa, ben diyorum ki hodri meydan"
(NT'nin 1 No'lu ABK'ya bağlı 2 No'lu OPO'ya yazısından)

"Karar 10: Mafya hizibi hiçbir koşulda resmi düzeyde muhatap alınıp görüşülmeyecek. Toplantı yapılmayacaktır"
Tasfiyeci MK 2. Toplantı sonuçlarından

"Mücadele tarihini hakkında bilgi vererek bütün partinin dikkatine sunmak istiyorum. 1990 yılının 25 Ağustos'unda (18 yaşında iken) o zaman iki ayrı yapı olan partimizin TKP(ML) DABK saflarında mücadeleye başladım. 1991 yılının 5 Mayıs'ında (Sekiz ay on gün sonra) parti aday üyelikim ve muntaka komutanlığına alındım. Komutanlık sıralamam 5. derece idi, 1992 yılının yine mart ayında BK ve Bölge Komutanlığı'na atandım. Komutanlık sıralamam birinci derece idi."
S1'nin Lordlar Kamarası yazısından

"Halk Ordusu TIKKO'ya önderlik eden, partimiz TKP(ML)'nin ordu içindeki en üst organını oluşturan ve MK üyelerinden oluşan Askeri Komisyonunu ve MK üyelerinin yanı sıra parti üyelerinden oluşan Genel Komutanlığı'nı 'savaş ağası' olarak, yani karşı devrimci olarak değerlendirenlerin 'seviye', 'olgunluk', 'proletarya kültürü' havalarnı parti kamuoyu ve devrimci kitlelere değerlendirmesini bileceklerdir."
Tasfiyecilerin çıkardığı İKK, s. 90.

"Yere örgütlemeyi esas alma, partimizin anlayışı olamaz, partimiz köylüleri gerilla birliklerinde örgütlemeyi esas alır. Gerilla birliklerinde örgütleyemediğini milis kuvvetinde örgütler, milis kuvvetinde örgütleyemediğini köy parti komitelerinde örgütler. Örgütlenmeye alınabilecek olgunluğa gelmeyenleri ise bire bir ilişki temelinde örgütlemeye hazırlar."
AK Genelgesinden

"Nasıl ki canlı bir varlığın yaşamaya için hava ile suya gereksinimi tartışma götürmez gerçektir, savaşın sürdürülmesinde gerekli olduğu kadar her türden ihtiyacın karşılanmasında belirleyici olan paranın yürütüldüğü savaşla olan bağıni kurmak gereklidir. Savaşı yürüten öncü, önderliğindeki kızıl ordunun teknik donanım, bakım ve eğitim sorunlarını çözmeye amaca ulaşmasının olanaksız olduğu bilinmektedir. Çözümü para denilen 'orospu' şeye sahip olması gerekiyor...Sonuç olarak zaferi ve yenilgileri belirleyen esas olmasa da, önemli faktörleri para, silah, insandır. 'İktidar namludadır'. Namluları ateşleyen ve kullanan ise para ve insandır."
AK 2. Toplantı Raporu.

MLM bilimi ve genel devrimci öğretiler

"Çang Guo-tao'nun disiplini ciddi bir şekilde çiğnediğini gözönünde bulundurarak, partimizin disiplini tekrar belirlemeliyiz. 1) Bir örgüte tabidir. 2) Azınlık çoğunluğa tabidir. 3) Alt kademeler üst kademelere tabidir. Bu disiplin maddelerini çiğneyen, partinin birliğini zedeler. Tecrübeler bazı kişilerin parti disiplini bilmedikleri için çiğnediklerini, ama Çang Guo-Tao gibilerinin kendi haince emellerine ulaşmak için birçok parti üyesinin cehalinden yararlanıp parti disiplini bile çiğnediklerini kanıtlamışlardır." MAO

"Nerede bizimle işbirliği yapmak isteyen demokratik partiler ya da kişiler varsa, komünistler için doğru olan tutum, sorunları onlarla görüşmek ve birlikte çalışmaktır. Keyfi kararlar alıp, kendi başına büyük hareketlere girişmek ve müttetiklerimizi önemsemek yanlıştır. İyi bir komünist, durumu bir bütün olarak ele almalıdır, çoğunluk açısından düşünmek ve müttetikleriyle birlikte çalışmada ustalasımalıdır." MAO

"Bilimsel tutum gerçeği olgulara aramaktır ve kendini beğenmiş bir şekilde yanlışlamaya ilan ederek insanlara nutuk çekmekle hiç bir zaman, hiç bir şey halledilemez. Milletimizin karşılaştığı felaketler son derece ciddidir ve ancak bilimsel bir yaklaşım ve sorumluluk duygusu onu kurtuluşa götürebilir. Bir tek gerçek vardır ve insanın gerçeğe varıp varmadığı, özel bir şekilde böbürlenmeye değil nesnel pratiğe bağlıdır."
MAO

"8. yol ordusundaki yeni savaş ağalığı eğilimine karşı bir mücadele başlatılmıştır. Bu eğilim, Kızılordunun adını değiştirmesinden bu yana, komünist partisi önderliğine tam olarak uymakta isteksiz davranan, bireysel kahramanlık eğilimini geliştiren Guomindang tarafından verilen görevlerden (yani memur olmak) gurur duyan kişilerde görülmektedir."
"Gelişmesine izin verildiği takdirde bu fikir, kitlelerden kopma, hükümeti ordunun kontrol etmesi ve proletarya önderliğinden uzaklaşma tehlikesini içermektedir. Bu, upki Guomindang ordusu gibi, savaş ağalığı yolunun tutulması olacaktır."
MAO

"Marksist-Leninistlerin köylüler arasındaki örgütlenme politikası açıktır. Her köyde köy parti komitelerini örgütlemek, yine her köyde partisi devrimci köylülerden, üretme bağlı silahlı mücadele müfrezelerini yani köylü milisleri örgütlemek, köy parti komitesine bağlı partisi ve partisi unsurlardan, silahlı mücadeleye hizmet edecek çeşitli görev, grup ve hücreleri örgütlemek, ayrıca köy esasına bağlı olmayan bölgedeki parti komitesine bağlı profesyonel gerilla birlikleri örgütlemek. Bütün bu örgütlenme faaliyetinin amacı yoksul köylüler ve tarım işçileri arasında partiyi ve halk silahlı kuvvetlerini inşa etmektir."
İbrahim KAYPAKAYA

"Kendi savaş sanayimizi kurmalı, ama buna dayanmamalıyız. Temel siyasetimiz, emperyalist ülkelerin ve iç düşmanlarımızın savaş sanayilerine dayanmaktır. Londra'daki ve Hanyang'daki silah fabrikaları bizim için de çalışmaktadır; üstelik bizzat düşmanlarımızla ortaklık birliktir. Bu silahları ayağımıza kadar getirmektedirler. Bu, şaka değil, gerçeğin ta kendisidir."
MAO

Özgürce

İsmail Yıldız

DS-DK'nın TKP(ML) düşmanlığı

Yalanı çok hızlı koşturabilirsiniz ama mensile daha çabuk erecek olan yine de doğrulardır. Gerçekler kaçınılmaz olarak galip gelecektir.

Devrimci-sol DK kanadı, özellikle de DK'nın kendisi bunu anlamak zorundadır. İstemese de zaten gerçekliği kendisi ona öğretecektir. Ya da, eğer öğrendiği halde inkar ediyorsa -ki çoğunlukla öyle bir yaklaşma sahiptir- diyalektik kendisini yeniden, yeniden cezalandırmakta geçkimeyecektir.

Oldum olası, somut doğruları değil kendi yarattığı "doğruları" olan, cazirlik yapıya yapıya bunları kitlelere kabul ettireceğini sanan, doğrusu kendi kitlesine disiplini de dayatarak kabul ettiren bir rota izlemiştir.

Örneğin Metris'ten 1988'de bir firar olmuştur. Firar eylemi TKP(ML)'nin diğer bir kaç devrimci örgüte ortaklaşa eylemidir. DS ve diğer bazı örgütleri ortak hale getirmenin koşulları yoktur. Bunu denemeye kalkışmak eylemi başarısızlığa mahkum etmektedir. Gerçekler bunlardır. Ama DS-DK'nın gerçekleri farklıdır. Çünkü o eylemde kendisi yoksa zaten ortaklaşa değildir. Ayrıca büyük bir riskle gitmekse de girsin, illa kendilerinin de olmaları gerekir. Hele birde çarparınca bir tez ortaya atarlar ki iyice haklılıklarını kanıtlarlar: Efsendim, düşman devrimci güçleri kuşatmıştır, imha edecektir. Bu koşullarda çemberi yalnız başına yamp kaçmak geriye kalan devrimci güçleri düşmana yem etmek demektir. Rylemde bırakıp kaçmaktır, buda ihanettir!... Böyle parlak bir değerlendirme yaparlar.

Oysa gerçekler ortadadır. TKP(ML), koşulların fazlasıyla zorlanıp, yakan bloktaki MLSPB önderlerinin kaçırılmasını da hesaplamıştır ama aşırı risk nedeniyle ona da başvurulmamıştır. Ve bu durum onlara açıklanmış da o arkadaşlar devrimci duygu ve dayanışma niyetini tereddütsüz kabul etmiş, eleştirme gereği duymamışlardır. Ama DS-DK öyle mi? O gerçekliğe göre değil, dostlarının samimiyetle yaklaşmaya göre değil, sadece kendilerinin çıkarına göre baktığından onun doğruları, başkadır. Kendi çıkarına değilse herşey kötüdür onun için.

Ve kendi doğrularını, daha doğrusu yanlışlıklarını ısrarla tekrar ederek, şaşaalı propagandasını yaparak ve de sanki daha çok bağırınca halı olurmuş çarparınlığıyla tekrar tekrar aynı şeyleri gündeme getirir. 1984 ölümlü oruculuğa ilişkin yaklaşımları da bu kategoridedir. Subjektif değerlendirme ve İstanbul cezaevlerinin direniş mirasını kendisi sahiplenme mantığıyla yapılan Ö. Ö. yıllardır diğer devrimci örgütlerin pasifliğine örnek gösterilmeye çalışılmıştır. Koşullar zorunlu kilmadığı halde subjektif niyetlerle ve kitlelerden kopuk tarzda yapılan eylemin nasıl başlayıp nasıl sonuçlandı ve tüm süreç boyunca birbirini yadsıyan açıklamalar incelendiğinde bu gerçek kendisini zaten göstermektedir.

Devrimci-sosyalist yayınların o günlerdeki sayılarında bu konular yeterince işlenmiştir. Fakat arkadaşlar bu gerçekliği "sehitlere saygınlık" demagogisiyle bertaraf etmeye çalışmaktadırlar. Burada söyleyeceğim şudur ki, görmek istemeyenden daha körü, duymak istemeyenden daha sağır bulunamaz! Yanlışlı bu kadar ısrarla bağır bağır doğru diye anlatan ve bun yıllarca sürdürülen mantık ve yapı as bulunur. Dışardan görün- duyan da haklı olmasa bu kadar bağırmas, herhalde bu haklı diye düşünür. Düşünür ama gerçeği öğrendiğinde eğer dürüst bir kişiliğe sahipse o düşüncesini değiştirir. Bu yaklaşım DK'da ve kendine benzettiği insanlarda görmek ise mümkün değildir.

Biz cezaevlerinden DS davasından bir genç kız gelmişti. Sohbet ederken, AFC döneminde ist. cezaevlerinde diğer bütün örgütlerin teslim olduğunu, tek direnenin DS olduğunu anlatıyor bize. Nereden böyle bir yangıya vardığı işte birlikte düşman karşısında olduğumuz ve tam tersine ilk yıllarda DS'nin direnişte zayıf olduğunu vb. anlatıyoruz. Yanıt, "Yoldaşlarımız böyle diyorsa böyledir" oluyor. Elibette böyle kafaalara sahipsek, gözümüze birazlık ışık geldiği zaman bile kör olacağımızı düşünerek gözümüzü kapatıyorsak, bizi de öyle yöneceklerdir. DK'da bunun önderi olacaktır. Bunda garip bir şey yoktur.

Biz cezaevlerinden DS davasından bir genç kız gelmişti. Sohbet ederken, AFC döneminde ist. cezaevlerinde diğer bütün örgütlerin teslim olduğunu, tek direnenin DS olduğunu anlatıyor bize. Nereden böyle bir yangıya vardığı işte birlikte düşman karşısında olduğumuz ve tam tersine ilk yıllarda DS'nin direnişte zayıf olduğunu vb. anlatıyoruz. Yanıt, "Yoldaşlarımız böyle diyorsa böyledir" oluyor. Elibette böyle kafaalara sahipsek, gözümüze birazlık ışık geldiği zaman bile kör olacağımızı düşünerek gözümüzü kapatıyorsak, bizi de öyle yöneceklerdir. DK'da bunun önderi olacaktır. Bunda garip bir şey yoktur.

Biz cezaevlerinden DS davasından bir genç kız gelmişti. Sohbet ederken, AFC döneminde ist. cezaevlerinde diğer bütün örgütlerin teslim olduğunu, tek direnenin DS olduğunu anlatıyor bize. Nereden böyle bir yangıya vardığı işte birlikte düşman karşısında olduğumuz ve tam tersine ilk yıllarda DS'nin direnişte zayıf olduğunu vb. anlatıyoruz. Yanıt, "Yoldaşlarımız böyle diyorsa böyledir" oluyor. Elibette böyle kafaalara sahipsek, gözümüze birazlık ışık geldiği zaman bile kör olacağımızı düşünerek gözümüzü kapatıyorsak, bizi de öyle yöneceklerdir. DK'da bunun önderi olacaktır. Bunda garip bir şey yoktur.

Biz cezaevlerinden DS davasından bir genç kız gelmişti. Sohbet ederken, AFC döneminde ist. cezaevlerinde diğer bütün örgütlerin teslim olduğunu, tek direnenin DS olduğunu anlatıyor bize. Nereden böyle bir yangıya vardığı işte birlikte düşman karşısında olduğumuz ve tam tersine ilk yıllarda DS'nin direnişte zayıf olduğunu vb. anlatıyoruz. Yanıt, "Yoldaşlarımız böyle diyorsa böyledir" oluyor. Elibette böyle kafaalara sahipsek, gözümüze birazlık ışık geldiği zaman bile kör olacağımızı düşünerek gözümüzü kapatıyorsak, bizi de öyle yöneceklerdir. DK'da bunun önderi olacaktır. Bunda garip bir şey yoktur.

Biz cezaevlerinden DS davasından bir genç kız gelmişti. Sohbet ederken, AFC döneminde ist. cezaevlerinde diğer bütün örgütlerin teslim olduğunu, tek direnenin DS olduğunu anlatıyor bize. Nereden böyle bir yangıya vardığı işte birlikte düşman karşısında olduğumuz ve tam tersine ilk yıllarda DS'nin direnişte zayıf olduğunu vb. anlatıyoruz. Yanıt, "Yoldaşlarımız böyle diyorsa böyledir" oluyor. Elibette böyle kafaalara sahipsek, gözümüze birazlık ışık geldiği zaman bile kör olacağımızı düşünerek gözümüzü kapatıyorsak, bizi de öyle yöneceklerdir. DK'da bunun önderi olacaktır. Bunda garip bir şey yoktur.

Biz cezaevlerinden DS davasından bir genç kız gelmişti. Sohbet ederken, AFC döneminde ist. cezaevlerinde diğer bütün örgütlerin teslim olduğunu, tek direnenin DS olduğunu anlatıyor bize. Nereden böyle bir yangıya vardığı işte birlikte düşman karşısında olduğumuz ve tam tersine ilk yıllarda DS'nin direnişte zayıf olduğunu vb. anlatıyoruz. Yanıt, "Yoldaşlarımız böyle diyorsa böyledir" oluyor. Elibette böyle kafaalara sahipsek, gözümüze birazlık ışık geldiği zaman bile kör olacağımızı düşünerek gözümüzü kapatıyorsak, bizi de öyle yöneceklerdir. DK'da bunun önderi olacaktır. Bunda garip bir şey yoktur.

Biz cezaevlerinden DS davasından bir genç kız gelmişti. Sohbet ederken, AFC döneminde ist. cezaevlerinde diğer bütün örgütlerin teslim olduğunu, tek direnenin DS olduğunu anlatıyor bize. Nereden böyle bir yangıya vardığı işte birlikte düşman karşısında olduğumuz ve tam tersine ilk yıllarda DS'nin direnişte zayıf olduğunu vb. anlatıyoruz. Yanıt, "Yoldaşlarımız böyle diyorsa böyledir" oluyor. Elibette böyle kafaalara sahipsek, gözümüze birazlık ışık geldiği zaman bile kör olacağımızı düşünerek gözümüzü kapatıyorsak, bizi de öyle yöneceklerdir. DK'da bunun önderi olacaktır. Bunda garip bir şey yoktur.

Biz cezaevlerinden DS davasından bir genç kız gelmişti. Sohbet ederken, AFC döneminde ist. cezaevlerinde diğer bütün örgütlerin teslim olduğunu, tek direnenin DS olduğunu anlatıyor bize. Nereden böyle bir yangıya vardığı işte birlikte düşman karşısında olduğumuz ve tam tersine ilk yıllarda DS'nin direnişte zayıf olduğunu vb. anlatıyoruz. Yanıt, "Yoldaşlarımız böyle diyorsa böyledir" oluyor. Elibette böyle kafaalara sahipsek, gözümüze birazlık ışık geldiği zaman bile kör olacağımızı düşünerek gözümüzü kapatıyorsak, bizi de öyle yöneceklerdir. DK'da bunun önderi olacaktır. Bunda garip bir şey yoktur.

Biz cezaevlerinden DS davasından bir genç kız gelmişti. Sohbet ederken, AFC döneminde ist. cezaevlerinde diğer bütün örgütlerin teslim olduğunu, tek direnenin DS olduğunu anlatıyor bize. Nereden böyle bir yangıya vardığı işte birlikte düşman karşısında olduğumuz ve tam tersine ilk yıllarda DS'nin direnişte zayıf olduğunu vb. anlatıyoruz. Yanıt, "Yoldaşlarımız böyle diyorsa böyledir" oluyor. Elibette böyle kafaalara sahipsek, gözümüze birazlık ışık geldiği zaman bile kör olacağımızı düşünerek gözümüzü kapatıyorsak, bizi de öyle yöneceklerdir. DK'da bunun önderi olacaktır. Bunda garip bir şey yoktur.

Biz cezaevlerinden DS davasından bir genç kız gelmişti. Sohbet ederken, AFC döneminde ist. cezaevlerinde diğer bütün örgütlerin teslim olduğunu, tek direnenin DS olduğunu anlatıyor bize. Nereden böyle bir yangıya vardığı işte birlikte düşman karşısında olduğumuz ve tam tersine ilk yıllarda DS'nin direnişte zayıf olduğunu vb. anlatıyoruz. Yanıt, "Yoldaşlarımız böyle diyorsa böyledir" oluyor. Elibette böyle kafaalara sahipsek, gözümüze birazlık ışık geldiği zaman bile kör olacağımızı düşünerek gözümüzü kapatıyorsak, bizi de öyle yöneceklerdir. DK'da bunun önderi olacaktır. Bunda garip bir şey yoktur.

Biz cezaevlerinden DS davasından bir genç kız gelmişti. Sohbet ederken, AFC döneminde ist. cezaevlerinde diğer bütün örgütlerin teslim olduğunu, tek direnenin DS olduğunu anlatıyor bize. Nereden böyle bir yangıya vardığı işte birlikte düşman karşısında olduğumuz ve tam tersine ilk yıllarda DS'nin direnişte zayıf olduğunu vb. anlatıyoruz. Yanıt, "Yoldaşlarımız böyle diyorsa böyledir" oluyor. Elibette böyle kafaalara sahipsek, gözümüze birazlık ışık geldiği zaman bile kör olacağımızı düşünerek gözümüzü kapatıyorsak, bizi de öyle yöneceklerdir. DK'da bunun önderi olacaktır. Bunda garip bir şey yoktur.

Biz cezaevlerinden DS davasından bir genç kız gelmişti. Sohbet ederken, AFC döneminde ist. cezaevlerinde diğer bütün örgütlerin teslim olduğunu, tek direnenin DS olduğunu anlatıyor bize. Nereden böyle bir yangıya vardığı işte birlikte düşman karşısında olduğumuz ve tam tersine ilk yıllarda DS'nin direnişte zayıf olduğunu vb. anlatıyoruz. Yanıt, "Yoldaşlarımız böyle diyorsa böyledir" oluyor. Elibette böyle kafaalara sahipsek, gözümüze birazlık ışık geldiği zaman bile kör olacağımızı düşünerek gözümüzü kapatıyorsak, bizi de öyle yöneceklerdir. DK'da bunun önderi olacaktır. Bunda garip bir şey yoktur.

Devlet, cezaevlerini düşünenlerle dolduruyor

Haber Merkezi- Düşünmeniz, düzeni ve kendini sorgulamanız, cezaevine gönderilmeniz için yeterli. Devlet, artık "Falan örgüt üyesi" diye uydurma "deliller"le uğraşmıyor. Düzeni sorgulayan bir yazar, gazeteci, yayıncı, sendikacı olmanız yeterli. Tek başınıza, size yapılan baskıları protesto etmeniz yeterli. Hatta düzene muhalif bir mektup yazmanız bile yeterli.

İnsan Hakları Derneği ve Çağdaş Hukukçular Derneği, bir süre önce, Ankara'da bir dizi eylemliğin öngören "Düşünceye Özgürlük Komitesi"ni oluşturmuşlardı. İşte bu perspektifle bir araya gelen İHD İstanbul Şube Başkanı Avukat Ercan Kanar ve ÇHD İstanbul Şube Başkanı Avukat Mehmet Ali Kırdök, "Düşünce Suç Olmaktan Çıkarılmalıdır" başlıklı bir açıklama yaparak ayrımsız bir "Genel AF" talep ettiler. Kanar ve Kırdök, genel affın yanı sıra düşünce özgürlüğünü yasaklayan tüm yasal düzenlemelerin TC hukuk sisteminden kaldırılmasını, Terörle Mücadele Yasası'nın kaldırılmasını ve DGMlerin kaldırılmasını da talep ediyorlar.

Ayrıca, Düşünceye Özgürlük Komitesi, Terörle Mücadele Yasası'nın yürürlükten kaldırılması için imza kampanyası başlattı.

İnsan Hakları Derneği, bu kampanya doğrultusunda "Cezaevlerinde Bulunan Tutuklu Ve Hükümlü Düşünce Suçlusu Gazeteci, Yazar, Sanatçı, Sendikacı ve Dernek Üyeleri" başlıklı bir liste yayınladı. 20-22 Temmuz 1994 tarihleri arasında İHD tarafından hazırlanan listede olabilecek değişiklikleri ve eklemeleri İHD'ye ait (0212) 244 44 23 ve (0212) 251 35 26 numaralı telefonlara bildirmek mümkün.

Liste şöyle:

BASIN

Azadi
Hikmet Çetin (Sahibi, Gemlik Cezaevi), Zana Sezen (Yazışleri Müdürü, Sağmalcılar Cezaevi), Salih Özçelik (Yazar, Hatay Cezaevi)
Devrimci Proletarya
Naile Tuncer (Yazışleri Müdürü, Çanakkale Cezaevi)
Devrimci Çözüm
Fethiye Pekşen (Yazışleri Müdürü, Gebze Özel Tip Cezaevi), Ayşe Aytaç (Muhabir, Gebze Özel Tip Cezaevi), Önder Dursun (Muhabir, Gebze Özel Tip Cezaevi), İbrahim Özen (Yazışleri Mü-

dürü, Gebze Özel Tip Cezaevi), Kemal Toparlak (Muhabir, Gebze Özel Tip Cezaevi), Bektaş Cansever (Muhabir, Buca Cezaevi), Erol Akgün (Yazışleri Müdürü, Gebze Özel Tip Cezaevi)

Halkın Gücü
Sinan Yavuz (Yazışleri Müdürü, Sağmalcılar Cezaevi)

Mücadele
Cemal Uç (Büro Çalışanı, Gebze Özel Tip Cezaevi), Hüseyin Solak (Gaziantep Temsilcisi, Malatya Cezaevi), Veysel Şahin (Büro çalışanı, Sağmalcılar Cezaevi), Sakine Fidan (Diyarbakır Temsilcisi, Diyarbakır Cezaevi), Burhan Gardeş (Ankara Temsilcisi, Ankara Kapalı Cezaevi), Hanım Harman (Muhabir, Malatya Cezaevi), Halim Yurtoglu (Muhabir, Kayseri Cezaevi), Aysel Bölücek (Muhabir, Kayseri Cezaevi), Serdar Gelir (Muhabir, Ankara Merkez Kapalı Cezaevi), Necati Önder (Muhabir, Malatya Cezaevi), Özgür Güdenoğlu (Konya Temsilcisi, Konya Cezaevi), Zeynep Korkmaz (Muhabir, Gaziantep Cezaevi)

Emeğin Bayrağı
Hüseyin Tekin (Genel Yayın Yönetmeni, Sağmalcılar Cezaevi), Haydar Demir (Sahibi ve Yazışleri Müdürü, Sağmalcılar Cezaevi), Cem Özen (Yazışleri Müdürü, Sağmalcılar Cezaevi)

Emek
Tuncay Atmaca (Yazışleri Müdürü, Urla Cezaevi), Mustafa Çubuk (Genel Yayın Yönetmeni, Sağmalcılar Cezaevi)

Emekçi Kadınlar Bülteni
Cemile Yürümez (Yazışleri Müdürü, Sağmalcılar Cezaevi)
Medya Güneşi
Murathan Yeşilirmak (Sahibi ve Yazışleri Müdürü, Sağmalcılar Cezaevi)

Newroz
Mehmet Keçeli (Yazışleri Müdürü, Sağmalcılar Cezaevi)

Odak
Hıdır Ateş (Yazışleri Müdürü, Çanakkale Cezaevi)

Özgür Gelecek
Nebahat Polat (Muhabir, Ankara Merkez Kapalı Cezaevi), Hıdır Batasul (Muhabir, Erzurum E Tipi Cezaevi), Mustafa Demirdağ (Yazışleri Müdürü, Sağmalcılar Cezaevi)

Özgür Gündem
Kemal Şahin (Yazışleri Müdürü, Sağmalcılar Cezaevi), Mehmet

Emin Başar (Yazışleri Müdürü, Sağmalcılar Cezaevi), Özdemir Toprak (Yazışleri Müdürü, Sağmalcılar Cezaevi), Hasan Özgün (Büro Temsilcisi, Diyarbakır Cezaevi), Salih Tekin (Büro Temsilcisi, Diyarbakır Cezaevi), Sabri Bölek (Muhabir, Erzurum Cezaevi), Botan Önen (Muhabir, Diyarbakır Cezaevi), Hasan Değer (Muhabir, Diyarbakır Cezaevi), Bülent Güneş (Muhabir, Erzurum E Tipi Cezaevi), İsmail Güneş (Muhabir, Erzurum E Tipi Cezaevi), Meral Tikiz (Muhabir, Erzurum E Tipi Cezaevi), Emine Serhat (Muhabir, Erzurum E Tipi Cezaevi), Hayrettin Dündar (Muhabir, Erzurum E Tipi Cezaevi), Mahsun Taşlık (Muhabir, Diyarbakır Cezaevi)

Özgür Halk
İlhan Özdemir (Adana Temsilcisi, Erzurum Cezaevi)

Özgür Ülke
M. Kemal Akkaya (Yazışleri Müdürü, Sağmalcılar Cezaevi), Süha Soysal Demirci (Yazışleri Müdürü, Sağmalcılar Cezaevi), Türker Alp (İdare Amiri, Sağmalcılar Cezaevi), M. Emin Unay (Muhabir, Buca Cezaevi), Nalan Alici (Muhabir, Diyarbakır Cezaevi)

Tahkim
Hayrettin Soykan (Yazar, Metris Cezaevi), Ahmet Berki (Yayın Kurulu üyesi, Metris Cezaevi)

Toplumsal Dayanışma
Kenan Kalyon (Genel Yayın Yönetmeni, Sağmalcılar Cezaevi)
Yoksul Halkın Gücü
Yemliha Kaya (Yazışleri Müdürü, Sağmalcılar Cezaevi), Nuran Gezici (Muhabir, Ankara Merkez Kapalı Cezaevi)

YAZARLAR

Ahmet Zeki Okçuoğlu (Gemlik Cezaevi), İsmail Beşikçi (Ankara Merkez Kapalı Cezaevi), Fikret Başkaya (Ankara Haymana Cezaevi), Edip Polat (Ankara Merkez Kapalı Cezaevi), Günay Arslan (Muğla Cezaevi), Hacay Yılmaz (Urla Cezaevi), Ömer Ağın (Gemlik Cezaevi), Haluk Gerger (Ankara Haymana Cezaevi), Mehdi Zana (Ankara Merkez Kapalı Cezaevi), Numan Baktaş

SANATÇILAR

Kemal Gürel (Müziyen, Grup Yorum, Çorlu Cezaevi), İhsan Cı-

Aşağıdaki metin, ÇHD ve İHD tarafından sürdürülen kampanyanın metnidir. Kampanyanın hedefi 1.000.000 (Bir milyon) imzadır. Kampanya Eylül ayına kadar sürecek, kitlesel bir katılımı meclisin açılmasına rastlayan tarihlerde bir yürüyüşle noktalanacaktır. Kampanyaya katılmak isteyenler, bu kampanya metnini çoğaltmalı, kişi başına 20 imzayı hedeflemelidir. Toplanan imzalar Eylül ayı ortalarına kadar İHD İstanbul Şube'sinin Küçük Tünel Han No: 55/5 Tünel-İstanbul adresine veya (0212) 251 35 26 no'lu faksı gönderilmelidir.

DÜŞÜNCEYE ÖZGÜRLÜK KOMİTESİ

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA;

Düşünceyi suç ya da terör, düşünce sahibini de suçlu ya da terörist sayan bir hukuksuzluk ortamında yaşamaktayız. Bu toplumun bilgilendirme ve haber alma özgürlüğünü engellemekle kalmayıp, aynı zamanda bireylerin ve toplumun ilerlemesinin ve gelişmesinin önünde de bir engel oluşturmaktadır.

Yaşadığımız çağda düşüncenin ve anlatımın suç sayılması, sadece insanların çile çekmesinin ve toplumun gelişmemesinin nedeni değil, aynı zamanda Türkiye'yi uluslararası platformlarda zor ve sıkıntıya düşüren bir durumdur.

Bu nedenle bizler İHD ve ÇHD tarafından düşünce özgürlüğünün sağlanması için başlatılan çalışmaya destekliyoruz.

Düşünceyi suç ve terör sayan Terörle Mücadele Yasası'nın 8. maddesinin yürürlükten kaldırılması için TBMM ve siyasi partilerin görev başına çağırıyoruz.

Adı Soyadı

Mesleği

İmza

delik (Müziyen, Grup Ekin, Ankara Kapalı Cezaevi), Şükrü Ayçiçek (Tiyatrocu, Halk Oyuncuları Tiyatrosu, Karaman Cezaevi), Metin Bakıcı (Tiyatrocu, Halk Oyuncuları Tiyatrosu, Sağmalcılar Cezaevi), İbrahim Polat (Tiyatrocu, Halk Oyuncuları Tiyatrosu, Sağmalcılar Cezaevi), Ahmet Gelik (Tiyatrocu, Ankara Halk Sahnesi, Kayseri Cezaevi)

SENDİKACILAR

Münir Ceylan (Petrol İş Genel Başkanı, Tekirdağ-Saray Cezaevi)

MİLLETVEKİLLERİ

Hatip Dicle (Ankara Merkez Kapalı Cezaevi), Leyla Zana (Ankara Merkez Kapalı Cezaevi), Ahmet Türk (Ankara Merkez Kapalı Cezaevi), Mahmut Alınak (Ankara Merkez Kapalı Cezaevi), Orhan Doğan (Ankara Merkez Kapalı Cezaevi), Sırrı Sakık (Ankara Merkez Kapalı Cezaevi)

YAYINCILAR

Ayşe Nur Zarakolu (Belge Yayınları, Sağmalcılar Cezaevi), Sırrı Öztürk (Sorun Yayınları, Ba-

eski Cezaevi), Nabi Barut (Zagros Yayınları, Sağmalcılar Cezaevi), Selim Okçuoğlu (Doz Yayınları, Gemlik Cezaevi), Recep Maraşlı (Komal Yayınları, Sağmalcılar Cezaevi)

DERNEK ÜYE VE YÖNETİCİLERİ

Arif H. İyidoğan (İstanbul Savaş Karşıtları Derneği Başkanı, Ankara Mamak Askeri Cezaevi), İbrahim Gürbüz (Mezopotamya Kültür Merkezi Yöneticisi, Sağmalcılar Cezaevi)

DİĞER

Gökhan Demirkıran (Vicdanı Redçi, Sağmalcılar Cezaevi), İbrahim Halit Elçi (Okur mektubu, Çanakkale Cezaevi), Kemal Altıntaş (Okur mektubu, Çanakkale Cezaevi).

Not: Bu metin hazırlandıktan sonra çalışanlarımız tutuklanmıştır. Kenan Taşkın (Malatya Temsilcimiz- Antep Cezaevi), Mustafa Çiççi (Adana Temsilcimiz- Konya Cezaevi), Hüseyin Çakıroğlu (Mersin muhabirimiz- Konya Cezaevi)'ne gönderilmiş tir.

Düşünce suç olmaya devam ediyor

Haber Merkezi- Bir sendikacıya daha cezaevi yolu görüldü. Hava-İş sendikası genel başkanı Atılay Ayçin'e yaptığı bir konuşmasından dolayı İstanbul 2 No'lu DGM'ce 20 ay hapis cezası verildi. Cezası henüz kesinleşmeyen Ayçin'in dosyası yargıtaya temyize gitti.

Hava-İş sendikası genel başkanı Atılay Ayçin Terörle Mücadele Yasası'nın 8/1 maddesinden yargılanıyor. Düşünce suçlusu olan Ayçin'in "bölücülük propagandası" yaptığı savıyla açılan davaya 5 Eylül tarihinden sonra İstanbul 2 No'lu DGM'de devam edilecek. Avukatı Kemal Keleşoğlu, Yargıtay'a verdiği temyiz dilekçesinde Ayçin'in beraatini istedi. Ke-

leşoğlu temyiz dilekçesinde "sadece polis tanıklarının beyanlarına dayanılarak verildi, delil olarak teyp bandı ortada yoktu" diyerek, davanın düzmece şeylerle açıldığı vurgulandı. Dava bir mitingdeki konuşma baz alınarak açılmış. İşçi ve emekçi sınıfı üzerindeki faşist uygulamalara karşı düşüncelerini dile getiren duyarlı devrimci-demokrat aydın, yazar, çizer, sendikacı, yayıncı... düşüncelerini dile getirdiği için cezaevine giriyor, yaptığı sırf bir mitingte yaptığı konuşma için 20 ay hapis cezasına çarptırılan Hava-İş sendikası Genel Başkanı Atılay Ayçin'e de, düşüncenin suç olduğu ilkemiz de cezaevi yolu görülmüştür.

Atılay Ayçin

Faşizmin temmuz ayı bilançosu

Haber Merkezi- İnsan Hakları Derneği Genel Başkanı Akın Birdal, temmuz ayı insan hakları ihlallerine ilişkin bir basın toplantısı yaparak, insan hakları ihlallerini içeren rapor sundu.

13 ağustosta yapılan basın toplantısında, Birdal, temmuz ayı içerisinde "düşünce özgürlüğüne yönelik tam bir kara mizah yaşanmıştır" saptamasını yaptı. Birdal, DGM'de yalnızca DEP'li parlamenterler ve bağımsız parlamenterler Mahmut Alınak'ın değil insan hakları, barış ve demokrasinin de yargılandığını belirterek, "Bu davada Kürt sorunu tartışılıyor. Ama bu tartışma, taraflar açısından, eşit koşullarda yürütülmektedir. Bir tarafta yargıya alınan diğer tarafta da yargılanmayan bu-

lunuyor. Anımsanacağı gibi, biz bu tartışmaların, bütün karşıtlıkların kendilerini ifade edebileceği serbest bir ortamda yapılabilmesi için Kürt Sorunu Kurultayı düzenlemiş, ancak yasaklandığı için gerçekleştirilememiştik" dedi. Akın Birdal, düşünce ve kanaatlerin açıklamaktan ötürü 109 kişinin cezaevinde olduğunu ifade ederek, "Sivas'ta düşüncelerinden ötürü yakılanların, şimdi idam edilmek istenilerine tanık oluyoruz." dedi.

Faşizmin temmuz ayı bilançosu ise şöyle:

Gözaltında işkence sonucu ölüm ve yargısız infaz: 36, işkence görüldüğü savı: 46, gözaltında kayıp savı: 49, gözaltına alınma: 1315, tutulma: 53, toplanan

yayın: 30, istenilen hapis ve para cezaları: 39.5 yıl hapis ve 200 milyon TL para cezası, verilen hapis ve para cezaları: 44 yıl hapis ve 4 milyar 283 milyon TL para cezası, saldırıya uğrayan, bombalanan yer ve kişiler: 24, cezaevinde bulunan gazeteci, yazar, yayıncı, sendikacı, sanatçı, parlamenter ve bilim adamları: 109, gözaltına alınan basın emekçisi: 31, polis tarafından basılan, kapatılan dernekler ve yasaklanan etkinlikler: 9, faili meçhul cinayetlerde ölenler: 16, işten çıkarılanlar: 552, yakılan, boşaltılan köy mezra ve ormanlık, ekili alanlar: 97, Sivillere yönelik eylemlerde öldürülenler: 29, çatışmada ölenler: 524.

"Çocuklarımızın sakatlanmasından korkuyoruz"

İstanbul/ Özgür Gelecek- İstanbul'da ardi arkası kesilmeyen gözaltılara bir yenisi daha eklendi. 19 ağustos günü Kartal'da Eyüphan Başar, Nurten Başar, Erdal Sarıbatır ve adı belirlenemeyen bir kişi gözaltına alındı. Gözaltına alınanların aileleri, yakınlarının işkence altında olduklarını belirterek 23 ağustos günü İHD'de bir basın açıklaması yaptılar.

Eyüphan Başar'ın annesi Çiçek Başar, kardeşi Gülmisal Başar ile Nurten Başar ve Erdal Sarıbatır'un babası Bedirşah Sarıbatır ve kardeşleri Mesut Sarıbatır tarafından yapılan açıklamada, sokak infazlarının arttığı, operasyonların yapıldığı, katliamların yoğunlaştığı ve insanların işkence tezgahlarından geçirildiği bir sürecin yaşandığı, bu süreçten kendi çocuklarında nasibini aldığı belirtildi. Açıklamaya şöyle devam edildi.

"Terörle Mücadele Şubesi poliserince gözaltına alınan Eyüphan, daha önce gözaltına alındığında gördüğü ağır işkenceler sonucunda belindeki omurliliklerde içe doğru bir eğilim olmuştur. Doktor raporlarından teşhis edilen bu hastalık eğer tedavi edilmezse çeşitli sakatlanmalara veya felce dönüşülebilecek bir durumdur. Biz tedavi edilmek bir yana oğlumuzun şu anda ağır işkence altında olduğunu ve diğerleri

Eyüphan Başar, Nurten Başar ve Erdal Sarıbatır'un aileleri, İHD İstanbul şubesinde kaygılarını belirten bir basın açıklaması yaptılar

gibi hunharca hırpalandığını biliyoruz.

Gözaltına alınanlardan Erdal Sarıbatır'unda daha önce geçirmiş olduğu bir kaza sonucu boynunda ki disklerde kayma olduğu yine doktor raporlarıyla belgelidir. Şu anda onun da işkence gördüğünden eminiz. Bizler çocuklarımızın sakatlanmasını istemiyoruz. Çocukları-

mızın sağlık durumundan endişeliyiz. Eğer çocuklarımıza bir şey olursa bunun tek sorumlusu devlettir" denildi.

Aileler çocuklarıyla ilgili sağlık raporlarını da savcılığa verdiklerini ayrıca DGM Cumhuriyet Savcılığına suç duyurusunda bulduklarını belirttiler.

EKB'den kirli su protestosu

Emekçi kadınlar "koleradan ölmek istemiyoruz" diyorlar

İstanbul/ Özgür Gelecek- Emekçi kadınlar 26 ağustos günü susuzluk ve kirli suyu protesto ettiler. İSKİ önünde toplanan yaklaşık 350 civarında kadın ellerinde boş bidonlar, dövizler ve pankartlarla "Kirli sudan ölmek istemiyoruz!" dediler. "İnsanca yaşamak için örgütlü mücadeleye", "Emekçilerin musluğundan ölüm, zenginlerinkinden yaşam akıyor", "Savaşın faturasını ödemek istemiyoruz", "Her semte eşit su, her semte temiz su", "Musluklardan bok akıyor" yazılı dövizler taşıyan emekçi kadınlar İSKİ önünde bir basın açıklaması yaptılar. Basın açıklamasında ölümlerin artık sadece ulusal ve sınıfsal mücadelenin kanla bastırılmasıyla gelmediği vurgulandı. Can çekişen bu sistemin öl-

mek için yaşamın her alanında, artık ölüm kustuğu belirtilen açıklamada, "Yaşlıktan ölmek ender vaka haline geldi" denildi.

Açıklamaya, kirli sudan meydana gelen ölümlerin alay edercesine inkar edildiği olgusuna değinilerek, şöyle devam edildi: "Kirli suyla gelen ölümlerin tek sorumlusu TC'nin bekliliğini yaptığı sömürü sistemidir. Ulusal ve sınıfsal mücadeleyi bastırarak için trilyonlar harcayan, ülkemizin zenginliklerini emperyalistlere peşkeş çeken, devletin olanaklarını yüksek bürokratlara, hayali ihracatçılara, Koçlara, Sabancılarla yağmalamaktan, özelleştirme adı altında KİT'leri kelepirtiyatına para babalarına kaptıran devlet, temiz su

sorununa gelince para bulamaktan yakınmaktadır. Bu koca bir yalandır. Sorun emekçinin yaşamına değer vermemektir, emekçinin sırtından zengini daha zengin yapmaktır."

Basın açıklamasından sonra SUSER'e doğru yola çıkıldı. Yol boyunca "Yaşasın Emekçi Kadınların Birliği!", "Temiz Su İstiyoruz!", "SUSER İşçisi Yalnız Değildir!", "Yaşasın Halkların Kardeşliği!", "Yılgınlık Yok Direniş Var!", "Kahrolsun Ücretli Kölelik Düzeni!", "Koleradan Ölmek İstemiyoruz!", "Suskun Toplum Olmayaçağız!" şeklinde sloganlar atıldı.

SUSER'e gelindiğinde direnişçi işçiler kapıda kadın ve çocukları alkışlarla karşıladılar. Burada polis kimlik kontrolü yapmak isteyince işçiler barikatu kaldırarak destek ziyaretine gelenleri içeri aldılar. Emekçi Kadınlar Birliği adına dayanışma mesajını içeren kısa bir konuşma yapıldı. Ardından Tes-İş 5 Nolu Şube Başkanı Şenol Altunsay, EKB'ye desteklerinden dolayı teşekkür ederek mücadelelerinde başarılar diledi. İşçilerle beraber sayıları 600'ü bulan eylemciler halaylar çektiler. Emekçi kadınlar bu ziyaretin sonunda SUSER'den çıkarılan polis tekrar kimlik kontrolü yapmak isteyince bir süre gerginlik yaşandı. Orada görevli bir polis komisyoneri;

"Bugün siz beni burada boğabilirsiniz belki. Ama yarın ben sizin kafanızı kırarım!" şeklinde tehditlerle provokasyon yaratmaya çalışması dikkat çekti.

Kısa süreli bir gerginlikten sonra eylemciler SUSER'den çıkıp sessiz bir şekilde dağıldılar.

Dolaysızca

Ferhat Ali

Yılların kanayan yarası: Kürt sorunu

8 Ağustos tarihli **Özgür Ülke** gazetesini elimde aldığım da dehşete düştüm. Fena halde irkildim. İnsanlığımın utanç duydum. Toplayabildiğim tüm gücümle sınırlı zorladım hafızamı. Yanıt bulamadım. Mantık ve vüdanıma seslendim. Karşılık bulamadım. Düşüncemim de zincire vurulduğumu bile bile, düşündüm, düşündüm... Düşünerek terledim; terleyerek düşünmede yoğunlaştım.

21. yüzyıla altı vardı; ve yer yuvarlağının Türkiye denen soykırım parçasında Türk devleti, umutsuz bir çırpışla, vahşetin, kökleşmiş nefretin ve iğrenç sövenizmin örneklerini bize ve tüm insanlığa sunmaya devam ediyor. Özgür Ülke, baştan aşağı tam sayfa bu vahşete yer vermişti: Lav silahıyla yakılmış Kürdün ve de gerillanın fotoğrafları... Beyni dışarı akıtılmış; iç organları kabuğundan dışarı çıkmış boy boy Kürdün insanı... Dahası: Saçından tırnağına dek iğrenç bir Türk sövenizmiyle harekete geçirilmiş bir asker, hunharca yakıp beynini dışarı akıtılmış mazlum Kürt evladının başına ayak tabanını dayayarak objektife poz veriyor.

İnsana, ölüye saygısızlığın böylesi çok ender görülür. Yakala, öldür, beynini dışarı aktı ve başına geç "zaferini" geleceğe taşımak için utanmazca hayvanlığını belgele. Bu zafer değil, tükenişin, süte düşmüş sinek gibi batışın belgesidir. Çin, Vietnam vb.'de olduğu gibi.

Tabanın dolaysız girişkenliğini de içine alarak hızla gelişen Kürt Ulusal Hareketi, bugün Türkiye'nin asla reddedilemez gerçeğidir. Kitleleri kapsayan bu hareketi görmezlikten gelen bağız Türk milliyetçiliği, Türkiye'nin, Kürdistan parçasını insansızlaştırarak, toplu göçü ilke haline getirerek, Kürdü toplama kamplarına tıkayarak, taş taş üstünde bırakmazcasına dağların doruklarını ve köyleri bombalayarak, DEP'i kapatarak, Kürt vekillerini kelepçelemek, Kürdün dilini, okulumu, kültürünü yasaklayarak, vede en önemlisi Kürt ulusunun kendi yazgısını özgürce saptama özgürlüğüne ölüme süngü ve namıyü dikerek her geçen gün bitişini sergilemekten geri kalmıyor.

Özgür Ülke'deki manzara bu bitişin apaçık habercisiydi... Kürt sorunu yılların kanayan yarasıdır. Ezen, egemen, sömüren Türk burjuvazisi ve büyük toprak ağalarının gerici zor'u, topyekün saldırıyla, vahşet ve soysuzlukla bu işin üstesinden geleceğini sanıyorsa, umutsuz bir hayal görüyor. Kürt halkının ayağa doğrulan öfkelerini, sövenist Türk milliyetçiliğinin karşı-devrimci zor'unun yatıştırması, yumuşatması, yola koymasını düşünmemelidir. Burjuvazi-iktidar bunu başaramayacaktır. Türk ultra-sövenizmi, va-feodal iktidar bunu başaramayacaktır. Türk ultra-sövenizmi, kin, kan, kursunla ne bir ulusu yokedebilir, ne Kürt sorununu çözebilir ve ne de Kürdün dipten gelen dolaysız dalgasını durdurabilir.

İşin özüne, ruhuna vakıf olmayan yalnızca dekorla, kozmetik düzeltmelerle yetinen (ki, sınıf karakteri gereği ve bu karakterin emrettiği sınıf çıkarı ve ezen ulusun egemen çevrelerinin çıkarı gereği bu öze ve buna denk düşen çözüme daima sırtını dönen bağız Türk milliyetçiliği) ve Misak-ı Milli tabanı üzerinde direnen bir anlayış, Türkiye-Kürdistan'nda biriken elektrikle, yüklü havanın topyekün patlamaları karşısında trajik sona son hızla yaklaşmaktadır.

Önce analize gereksinim duyuyorum: Türkler gibi Kürtler de bir ulustur. Tartışmasız bu herkeşçe benimsenmelidir. İki: Türkiye çok ulusu bir devlettir ve bu devlette söz ve karar sahibi egemen ulusun tekeli vardır. Bu ulus Türk ulusudur. Üç: Kürt ulusu ezilen bir uludur: zorla boyunduruk altına alınmış ve devlet kurma özgürlüğü Türk egemen sınıflarınca elinden zorla çekilip alınmıştır. Dili, okulu, kültürü vb. yasaklanmış, kısıtlanmış, zincire vurulmuştur. Dört: Devlet kurma ayrıcalığına sahip olan egemen Türk burjuvazisidir ve bu ayrıcalık yalnızca ezen bu burjuvazinin tekelindedir. Beş: Devlet kurma tekeline sahip Türk egemenleri, Kürt ulusunu, zora dayanan bağlarla kendilerine tutsaklaştırmak, bağımlılaştırmakla yetinmemiş, yıllardır eşine zor rastlanırlar bir vahşetle Kürt ulusunu soykırıma tabi tutmuşlardır. Ve bu soykırım son on yılda dayanılmaz noktaya varmış bulunuyor.

Şimdi, Kürdün ayağa doğruluşu bu vahşete tavır alıştır, benliği-ne kavuşuştur, kendini buluştur, bağımsızlığına ulaşmıştır. Bitmedi: Yazgısını özgürce saptamıştır.

İşte, yakılmayı göze alan gerilla, memleketinden kovulmayı, içine evlat acısı gibi sindiren mazlum Kürt bunun için heybetlice ayağa doğruluyor ve bunun için ölümleri halayla karşıyor.

Markсист görüşü açısından bir gönderme yaparak sürdürmek istiyoruz: Ne yapılabilir? Önce şu: **Bütünde** ezen-ezilen ulus ayırım çizgisi, emperyalizmin özünü; **parçada** bu ayırım noktası, ezilen bütümlü ulus kavramına uzanır. Bu zoraki bir bağımlılıktır; cebri zincire vuruştur. Ezilen ulus kendi mzasıyla kendi yazgısını belirlemelidir.

Bu, aslılandır, meşru olandır, akla uygun olandır. Ve de tarihsel olandır.

Kürt ulusunun özgürlüğünü seçmesi önündeki tüm engeller, meşru ve haklı olmayan dalga kıranlardır. Kürdün de devlet kurma özgürlüğü vardır; kendi dilinde eğitim yapma, kendi kültürünü serbestçe geliştirme vb. hakkı vardır. Herkeşçe bilinen değimiyle, kendi kaderini kendisi tayin edebilmelidir Kürt ulusu, bu onun en doğal hakkıdır.

Bir yanda, bu ilkedeki direnen ezilen bir ulus; öte yanda, bunun karşısına tükenişini bile göze alarak tankla, topkla, lav silahıyla dikilen ezen ulusun egemen sınıfları karşı karşıya cepheleşmiş bulunuyorlar. Tez, anti-tezle fena halde bir çatışma içinde bulunuyor. İşte bu karşıtlat çatışması senteze ulaşmadıkça yılların kanayan yarasının kapanması asla düşünülmemelidir.

Nasıl senteze ulaşılabilir?

Bunun iki olası yolu vardır: **Birincisi**, mücadelenin **Jakoben biçimlerinde** direnerek, bu dünyanın kurtlarına, köpeklerine, domuzlarına fevkalade bir kafa tutuş yolu. **İkincisi**, diplomasiyi amentü belleyip "siyasi çözüm"e rotayı kitleleme yolu. Birinci yol, gerçek bağımsızlığın; ikinci yol, "**veni dünya düzeni**" şemsiyesi altında kötünün de kötüsü "üstten" burjuva çözümlerle silahlı mücadele sürecini tersten adımlama yoludur. Ve ikinci yolla Türkiye-Kürdistan asla özgürleşemeyeceği gibi, Kürt gerillası kendi saygınlığını kendi elleriyle zedelemiş olacaktır.

Evet; Kürt sorunu yılların kanayan yarasıdır. Ne var ki, bu yaranın neşteri, "tepeden tırnağa" her gözeneginden kan ve pislik damlayarak" gelen uluslararası sermayenin diplomasi koridorlarında aranamaz. On yıldır sürdürülen yol en güzeldir. Bu güzelliğinden özgürleşen Kürdistan fıskıracaaktır.

Derim ki, diplomasiğin gölgesi ağırıklı olarak ulusal-devrimci silahlı mücadelenin üzerine fena halde çökmüştür. Bu gölgeden kurtulmak aslılandır.

Bir ucu batılı diplomasi koridoruna, öteki ucu tam karşıt uca silahlı mücadeleye uzanan iki farklı araç, tek bir amaca, "**siyasi çözüm**"e ulaşma amacına hizmete koşulmuş bulunuyor. Anti-tezin tezle amansızca cebelleşmesi bu yolla senteze ulaşamaz. Bundan olmasa kötürüm bir senteze varılabilir. Bu sentezle de kanayan yaraların yaraları kapanmaz. Ve özgür Kürdistan ham hayal olur.

**ÖLÜ ELE GEÇEN
BEDENİMİZDİR
ONLAR
NE İLK, NE SON
GİDENİMİZDİR**

Aileşi adına
Haydar SURGEÇ

www.partizansiv.net

Lezâzletine, şımarık partisine
Kürdistan'da Lezâzlı Siyasetçiler Arayışları

1994

Yeni yanda
ÇÖZÜM
ÇÖZÜM
ÇÖZÜM

Başarılı
Kürdistan
Siyesi

Devrimci
Siyasetçiler
Arayışları

İNFAZ YOLU BİRİNCİLİK SAĞDIR

PROVOKASYON!

ÇIKTI

Şemsettin Kaymak

Emekçiler yiğit bir kavga arkadaşını yitirdi

İstanbul/Özgür Gelecek-Tüm Bel-Sen Genel Sekreteri Şemsettin Kaymak, Kağıthane'de geçirildiği trafik kazasında yaşamını yitirdi. Devrimci yaşam çizgisinde mücadele veren Kaymak, yaşamını yitirdiği 15 Ağustos günü yine mücadele arkadaşlarının yanında, dostlarının arasında eylemde, alandı. 15 Ağustos günü memurların Sirkeci Postanesi önündeki protesto eyleminden dönen Kaymak kullandığı arkadaşına ait motosikletle kaza yaptı. Şemsettin Kaymak motosikletle birlikte Kağıthane deresine uçtu. Kazadan sonra kaldırıldığı Okmeydanı Hastanesi'nde kurtarılamayarak kavga arkadaşlarına veda etti. 17 Ağustos günü Şemsettin Kaymak'ın cenazesi Kağıthane Merkez Camii önünde yapılan törenle kaldırıldı. Tüm Bel-Sen Genel Merkezi yaptığı basın açıklamasında, Şemsettin Kaymak'ın emekçi cephesindeki mücadelesini şu cümlelerle dile getirdi. "O'nun kavgamızda hep kararlı bir devrimci olarak gördük, tanıdık. 1980 öncesi faşist teröre karşı savaştan yiğit bir devrimci militan: 12 Eylül faşizminin işkencehanelerinde dirençli bir kavga adamı; zindanlarda boyun eğmeyen, yalınlığa kapılmayan umut dolu bir yürek; 12 Eylül sonrasında düzenin çarklarında ufulanmayan, ezilenlerin kurtuluşu, sosyalizm davasına sıkı sıkıya sarılan inatçı bir irade sembolüydü."

Hak-İş'in işçilere yaklaşımı

İzmir/Özgür Gelecek-Hak-İş'e bağlı olan Öz-İplik-İş Sendikası "Tekstil-Konfeksiyon sanayisinin sorunları ve çözüm yolları" konulu bir sempozyum düzenledi. Seferihisar'da 29-30 Temmuz arasında yapılan sempozyuma sendikalar, işadamları ve parti temsilcileri katıldı. Sempozyumda tekstil sektörünün Türkiye için değeri ve iş çevrelerinin talepleri işlendi. Ortada tekstil işçileri ve sorunları yoktu. Sadece patronların kendilerine göre haklılıkları, birliklilikleri ve yaklaşımlarında bir şeyin değişmediği göze çarpyordu.

Memurdan kitap kampanyası

İzmir/Özgür Gelecek-Memurlar dayanışmak amacıyla ders kitabı kampanyası başlatıldı. Tüm-Bel-Sen 1 Nolu Şube'nin başlattığı kampanyaya tüm duyarlı insanların destek olması istendi. Kampanyayı ekonomik krizin dayattığı ve 8 Ağustos 5 Eylül tarihleri arasında devam edeceği belirtildi.

Bu kez memurlar alay etti

İstanbul/Özgür Gelecek-Memurlar maaşlarına yapılan 217 bin liralık güllünc zammı hükümete "bütçe açığını kapatması" için geri gönderdiler. Memurlar zammın 200 bin lirasını Çiller'e 17 bin lirasını da Karayalçına gönderdiler.

15 Ağustos günü Türkiye'nin çeşitli yerlerinde başta İstanbul, Ankara, İzmir, Adana, Samsun, Kayseri, Antep olmak üzere Kamu Çalışanları Sendikaları Platformu'na (KÇSP) üye sendikaların aldığı kararlar binlerce memur postanelere gelerek ücretlerine yapılan zammı başbakan ve yardımcısına geri göndererek protesto eylemi gerçekleştirdiler. Ayrıca memurlar kamu çalışanları üzerindeki baskıları ve 20 Temmuz genel eyleminin ardından daha da artan sürgün, işten atma ve ücretlerindeki kesintileri de protesto ettiler.

İstanbul'da da KÇSP tarafından düzenlenen basın toplantısı ile 20 Temmuz sonrası kamu çalışanlarına yönelik baskıların artması ve İstanbul valiliğinin daire amirlerinden 20 Temmuz genel eylemine katılan personel isim listesini istemesini protesto ve 217 bin liralık maaş zammını protesto eylemi kararı alması üzerine Avrupa yakasında Gayrettepe ile Sirkeci postanesi, Anadolu yakasında bir araya gelerek kamu çalışanları zammı hükümete geri postaladılar.

Eylem sırasında yapılan basın açıklamasında hükümetin politikaları eleştirilerek "Ekonomik kriz hızla rejim krizinin toplumsal temelleri olmuştur. Bu kriz karşısında ekonomik, politik tüm

Memur, 217 bin liralık zammı güllünc buldu

olanlar da sermaye güçleri yeni programlarla ortaya çıkmaktadır. Bu programların özü her zaman olduğu gibi emekçilere daha fazla baskı, daha fazla sömürdür." denildi. Ayrıca maaşlarına yapılan komik bir zamla hükümetin kendileriyle alay ettiğine değinen kamu emekçileri "Herşeyin fiyatının 2-3 katına çıktığı bir dönemde değeri artmayan tek şey insan emegidir" dediler. Eylem sırasında sık sık "Onursuzca Yaşamaya Hayır!", "Baskılar Bizi Yıldırılmayacak!", "Sadaka Değil Hakkımızı İstiyoruz!" sloganları atan memurlar, hükümetin IMF ve Dünya Bankası gibi kuruluşların direktifiyle hareket ettiğine ve içine düştüğü ekonomik krizin faturasının işçi emekçi halka çıkarılmaya çalışıldığına da değindiler ve yaptıkları açıklamalarda: "Emek-

çilere yönelik bu saldırı sinsi bir planın adım adım uygulanmasından başka bir şey değildir. Ülke kaynaklarının büyük bir bölümünü silahlanmaya ve askeri harcamalara ayıranlar, sermayeyi olağanüstü boyutlarda teşvik edip hayali ihracatı pompalayanlar şimdi bu yanlışlarının bedelini emekçi kesimlere ödemek istemektedirler." diye dediler.

Devletin, işçi ve emekçiler üzerinde uyguladığı baskı ve yıldırma politikalarının amacının ezilen sınıfın sömürüne karşı birlikte hareket etmesini engellemek olduğuna değinen kamu emekçileri:

"Bu baskıların tek amacı kamu çalışanlarını sendikal mücadelelerinden vazgeçirmektir." diyerek herşeyi rağmen hak arama mücadelelerinin devam edeceğine dikkat çektiler.

BTS kuruldu

İstanbul/Özgür Gelecek-21 Ağustos günü Petrol-İş Genel Merkezi'nde yapılan Genel Kurul'da Demiryol-Sen ve Hava-Sen sendikaları BTS (Birleşik Taşımacılar Sendikası) adı altında birleşti. Böylece KÇSP bünyesinde bulunan aynı işkolundaki sendikaların birleşmesinin ilki 21 Ağustos pazar günü gerçekleşmiş oldu. Genel Kurul'da Demiryol Sen başkanı Orhan Altuğ ve Tüm Hava-Sen başkanı Cengiz Demir konuşular. Konuşmalarda emekçilerin birleşerek mücadele etmesi gerektiği belirtildi. Kompradör-burjuvazinin işçi sınıfı ve emekçi halklar üzerindeki her türlü gerici baskısı arttı; örgütsüzleştirme, sendikasılaştırma, faşist uygulamalarla göz korkutma, sindirme politikalarına dur demek gerektiği, çözümün emekçi ve memurların örgütlenerek güçlerini birleşerek topyekün direnmesi olduğu vurgulandı. Daha önceki birleşme anlaşmasının içerisinde ve çalışmalarında olan Lim-Sen, Genel Kurulda delege çoğunluğunu sağlayamadığından BTS'ye katılmadı. BTS'nin yeni yönetim kurulu için yapılan seçimde Genel Başkanlığa Orhan Altuğ seçildi. Tek liste üzerinden yapılan seçimde BTS'nin yeni yönetimi şöyle: Genel Başkan Orhan Altuğ, Genel Sekreter Cengiz Demir, Yönetim Kurulu üyeleri: Süleyman Eryılmaz, Ayşen Dönmez, Duran Engin, Ayşe Kurt ve Mehmet Erdoğan.

Belediye başkanının ilk icraatı: Yıkım

İzmir/Özgür Gelecek-Bugüne kadar bütün yerel seçimlerde olduğu gibi, 27 Mart seçimlerinde de Belediye Başkan Adayları özellikle gecekondu bölgelerine gidip, çeşitli vaatler vererek evlerini yapmalarını, tapularının verileceğini, elektrik ve sularının bağlanacağını söyleyerek gecekondu yapılmasına izin vermişlerdi. Başkanların asıl amaçları bir oy alıp koltuklarına kurulmaktır. Koltuklarını sağlamlaştırdıktan sonra da gelip (elektriklerini, sularını bağladıkları, numarataj belgelerini verdikleri) gecekonduları yıkıyorlar. Bütün varını yoğunu, emeğini verdikleri tek gözlü, tek odalı evleri başlarına yıkılan gecekondu sakinleri sersefil ortada bırakılıyor.

İzmir'de önce Narlıdere 2. İnönü Mahallesi'nde, sonra Kuruçeşme'de 12 Ağustos'ta da Cennetçeşme'de yıkımlar başladı. Bu yıkımlar ne ilkti ne de son olacaktır.

ANAP'lı Balçova Belediyesi bugün Cennetçeşme'de ilk yıkımlarını yaparak icraatlarını halka göstermeye başladı. Cennetçeşme gecekondu sakinlerinin karşılaştıkları ilk yıkım değil. Bu onlarında sayısını unuttukları beşinci veya altıncı yıkımları.

Gecekondu sakinleri bugün kalıp kahvaltılarını yaparlarken, saat 9:00 civarlarında karşılarında Balçova Belediye Başkanı, yanında zabıta, çevik kuvveti ve 10-15 kişilik yıkım işçilerini gördüler. Evlerin de bulunanların konuşmalarına bile izin verilmeyip, polislerle zabıta eve girip eşyaları dışarı atıktan sonra, 30 civarındaki evi birer birer yıkmaya başladılar. Evlerde kadın ve küçük çocukların dışında kimsesizdi. Çünkü erkekler sabahın erken saatlerinde işe gitmişlerdi. Yıkımdan önce kendilerine hiçbir uyarının gelmediğini belirtiyorlar. Evlerinin çoğu bağ ve bahçelerle çevrili. Kimi evler 25 yıllık, 25 yıldır evlerinin vergilerini ödediklerini, 15-20 yıl önceki inşaatın olduğunu iddia ediyorlar. Bugüne kadar yı-

İzmir'in Balçova semtinde evleri başlarına yıkılan insanlar yıkımın şokunu yaşıyorlar

ttıkları vergi makbuzlarının yanlarında olduğunu bu makbuzları yikma bir fiil katlan belediye başkanına gösterdikleri halde Başkan Mustafa Şentürk bunları hiç dikkate almayarak "hepsini yikın" emrini veriyordu.

Şimdi evleri yıkılanlar soruyorlar: "Doğudan kaçıp buraya geldik. Elimizde neyimiz var neylimiz yoksa bu gecekonduya yaptık. Devlette gelip bu tek gözlü kondularımızı başımıza yıktı. Biz ser-sefil ortada bıraktılar. Biz şimdi ne yapacağız. Kim bize yardım edecek? Nerede yatacağız? Yirmi beş yıldır emek vererek bu üzüm bağlarını, armutları, incirleri, bostanı yetiştirdik. Bunlar ne olacaklar? Devlet bir taraftan ormanları, yeşili koruyalım diyor, şimdi de bizim alın-terimimizle, emeğimizle yetiştirdiğimiz bu bağların hepsini kimlere verecek? Tek geçimimiz olan bu

bağların yanında kurduğumuz evlerimizi yıktılar. Gidip nerede oturalım? Eğer yıkacaklarsa, niye yapmamıza izin verdiler? Numarataj vermek için gelip evlerimizi incelediklerinde neden "gecekondu yapmak yasaktır, yapılanlar yıkılacak" demediler? Niye bizi kandırıyorlar? Bizlerden milyonlarca liralık vergi niye aldılar? Çöp vergilerini niye aldılar? Bizden aldıkları vergileri yoksa kendilerini yediler? Bu ne biçim devlet? Bu ne biçim adalet? Bütün bunlara cevap versinler. Niye gidip en lüks yerlerde kaçak villa yapanların villalarını yıkmıyorlar gelip bizim gecekondu-ları yıkıyorlar. Onlarınkileri yikamazlar, çünkü onlar zengin-dirler. Rüşvet verip kendilerini kurtarıyorlar. Olan da bizim gibi fakirler oluyor. Bu yoksul halimizle tek gözlü bir gecekondu-nuz ile olan gözünü batıyor.

Evlerimizi ne kadar yıkarlarsa yıksınlar, biz yine yapacağız. Çünkü başımızı sokacak başka yerimizde yok. Bu pahalılıkta, bu işsizlikte gidip kirada da oturamayız" diyerek derterini, şikayetlerini, sitemlerini dile getiriyorlardı. Evleri yıkılanların çoğu çaresizlik içindeydi. Kimisi "vergi makbuzlarımla savcılığa gidip suç duyurusunda bulunup, Balçova Belediye Başkanı hakkında tazminat davası açacağım" diyordu. Evleri yıkılanların bağ ve bahçelerine polis ve zabıta girerek, çoğunu talan ederek ezip dağıttılar. Sabah saat 9:00'da başlayan yıkım, akşamı doğru 16:30'da 30 civarında ev yıkılarak sona erdi. Yıkıma katılan başkanın yanısıra bir otobüs dolusu polis, bir o kadarda zabıta, panzer bir itfaiye, 3-4 resmi otomobil, bir ambulans, bunların yanısıra 10-15 kişilik de yıkım işçileri evleri yerle bir ettikten sonra çekip gittiler.

Tayyip, sonunda Suser'i kapattı

İstanbul/ Özgür Gelecek- İSKİ'ye bağlı Su-Servisi (Suser) A.Ş. bin ikiyüz işçisini açığa bırakarak kapatıyor.

Suser'in kapatılma kararı üzerine Suser işçileri direniş geçerek 9 ve 11 Ağustos tarihlerinde İSKİ ve Anakent Belediyeleri'ne bir yürüyüş eylemi gerçekleştirmiş ve TİS'de bulunan 99/A maddesinden doğan hakları olan "şirketin tasfiyesi halinde işçilerin şirketin ortaklarının işyerine aktarılmasını içeren" haklarını alma eylemlerini daha sonraki günlerde işyerlerinde sürdürmüşlerdir.

Fakat işçilerin hak arama mücadelesi her türlü politik oyuna başvurularak sindirilmeye bas-tırılmaya çalışılmış en sonunda da 15-8-94 tarihinde yapılan Olağanüstü Genel Kurul toplantısı ile tasfiye kararı alınmış ve aileleriyle birlikte sayısı 5000'e varan işçiler sokağa atılmış açık ve yoksulluğa terk edilmiştir.

Sermaye sınıfının hükümetle anlaşarak bunu da Sanayi ve Ticaret Bakanlığı yetkilerinin katıldığı bir toplantı ile işçileri sokağa atma olarak son örneğini Suser'de gösterdiği bilinciyle ni Suser'de gösterdiği bilinciyle harekete eden işçiler tasfiye kararına rağmen direniyorlar. Sarın bah işyerlerine gelerek işyeri önünde halaylar çeken işçiler eylemlerini iş bırakma kararı alarak sürdürüyorlar. Bir devlet politikası olan işçi kıyımının Suser'de yansıması ve olayın gelişimi şöyle. Adil düzen yöneticileri işbaşına geldiğinde önce işçileri TİS'deki haklarından vazgeçmeye zorlayarak işçilerin sömürüne karşı birlikte hareket etmesini ve sendikal mücadelelerini engellemeyi amaçlayan bir takım politik oyunlara baş-vurdular. İşçilerin kazanılmış haklarını bu yolla elinden almayan patron bu kez de tek tek veya toplu işten çıkarma yöntemlerini denedi. Sürgünler ve

soruşturmalarla işçileri işten ayrılmaya zorladılar. Bunda da başarılı olamayınca işyerine kilit vurmaya ve 1200 işçisi ile Suseri kapatmaya kadar götürdüler.

Önce Suserin bazı yetkilerini çeşitli kuruluşlara devrederek tasfiye girişimlerine başladılar. Halk Su'nun adını değiştirerek Hamidiye A.Ş yaptılar ve Suser'in tanklerini oraya, yeni kurdukları İGSUDAŞ adı altındaki bir şirkete de bilgi işlem işlerini devrettiler.

Şimdiye kadar çok sayıda işçinin "İstifa dilekçeleri ellerine verilerek" istifaya zorlanması ve istifası sonucu geriye kalan 520 işçi eylemlerini pasif direniş gerçekleştirerek sürdürüyorlar.

Bir yandan işyerinin tasfiye kararına rağmen işçi çıkarmalar devam ederken, bir yandan da, şirketin ortakları olan İSKİ Anakent Belediyesi, İETT- İBDAŞ ve BEKBİM'de işçi atılmaları devam ediyor.

Eylemlerini işyerlerinde sürdürülen direnişçi işçiler 15-8-'94 tarihinde Tes-İş 5 No'lu Şube yönetim tarafından yapılan bir basın açıklaması ile bu ve benzeri işçi kıyımı uygulamalarının bir hükümet politikası olduğunu belirterek şöyle dediler.

"1200 işçi aileleriyle birlikte yaklaşık 5000 kişi işsizlik ve açlığa mahkum edilmiştir. Tasfiye kararı ekonomik değil, politik bir karardır."

Ayrıca bu politik karar doğrultusunda binlerce işçiyi sokağa atarak yerine kendi yandaşlarını almayı planlayan diğer düzen partileri gibi adil düzen temsilcilerinin de oy tabanı yaratma ve politik amaçlarına binlerce işçiyi açlığa mahkum ederek ulaşma girişimleri devam ederken yine bir basın açıklaması yapan işçiler işlerini bırakmamakta kararlılar şu anda işyerinde iş bırakma şeklinde sürdürülen eylemin bundan sonraki geliş-

İşçi "Kapatılmaz" dedi. Sendika uzlaşma yolunda. Direnkte ısrar edilirse bu yenilgi zafere dönüşecek

minin ne olacağı ise daha netlik kazanmış değil.

İŞÇİLER DİRENMEKTE, SENDİKA UZLAŞMAKTA KARARLI

İşçilerin daha aktif işgal, işyerini terketmeme boykot kararları gibi daha radikal kararları hayata geçirme istemlerine karşın sendika yönetimi bürokratik yollarla bu işi çözmeye çalışıyor. İşçiler ise bürokratik yollar ve görüşmelerle haklarını alamayacakları kanısındalar. Fakat sendika işçilerden daha geri durumda. Buda görüşümüz işçilerin ortak görüşü olan şu sözlerinden açığa çıkıyor:

"Taban, sendika (Genel Merkez)'dan daha ileridir. Sendika bürokrasiye batmış uzlaşmacı adeta burada hükümetin üçüncü ayağı görevi görüyor. Sendika sınıfa önderlik etmediği tabandan gelen istemleri, haraketlenmeyi yakalayamadığı ve değerlendiremediği için artık önu tıkanmış işçilerden kopuk bir sendika, sonuçta kitlelerden kopuk her hareket gibi bu da bir-

yerlerde tıkanacak ve duvara toslayacaktır."

Sendikaların aldığı kararlar eylemlilikler açısından yeterli gör-meyen işçiler şu noktalarla dikkat çektiler.

"Sendika şube yönetimi yeterli örgütlenme ve duyarlılığı gösteremedi ve etkili kararlar alıp hayata geçirmeyemedi. İşçilerin istemleri değerlendirilmedi" diyerek bundan sonraki yapılacak eylemliliklerin daha etkili olabilmesi ve Suser işçisinin hakkını alabilmesi için daha aktif nitelikte kararlar almak ve en kısa zamanda hayata geçirmek gerektiği görüşünde olan işçilerin en büyük eksiği ise şu ana kadar bir işyeri komitesi bir örgütlülük oluşturamamış olmaları yanında sendika yönetiminin eylemleri pasif, insiyatifsiz, kendiliğindencilikle bırakmasıdır.

Şu anda sürdürülen eylemlerinin niteliği ise pasif direniş, iş bırakma şeklinde. Fakat iş-verenle görüşmeler devam ediyor.

Buradan çıkacak sonuca göre eylemin niteliği ve ne şekilde sürdürüleceği açığa çıkacak.

Meska'da işten atılmalar

İzmir/ Özgür Gelecek- BMC'ye bağlı taşeron işletmelerde 15 ve Aliğa Ege Metal'e bağlı Meska'da 45 işçi tazminatlarını alamadan işten atıldı. İşçiler bunu protesto ederek işyeri önünde oturma eylemi yaptılar. Alınan bilgiye göre Meska'da 25 haziranda işveren hazırladığı evrakları işçiyeye imzalatıyor. İmzalamazsanız işten atılır diye tehdit ediyor. Daha sonra 45 işçi işten atılıyor. 12 Temmuz da paralarının verileceği söylendiği halde verilmiyor. 10 ağustosta tekrar görüşmeye gidiliyor. İşveren bir işlem yapmıyor. Bunun üzerine işçiler oturma eylemine başlıyor. Ege Metal Genel Müdürü polis ve jandarma çağırıyor. Buna rağmen oturma eylemi sürüyor.

Afşin Elbistan işletmesindeki tarikat örgütlenmesi

Elbistan/ Özgür Gelecek- Kahraman Maraş'ın Afşin, Elbistan ilçesinde kurulu bulunan Afşin Elbistan (AEL) Linyitlerinde yıllardır uygulanan gerici kadrolaşma neticesinde işletmede çalışan devrimci demokrat işçiler bölgeyi terk ederek Manisa, Milas, Çanakkale gibi işletmelere gitmektedirler. AEL işyerinden ziyade tarikat tekkesine dönüşmüştür. İşçilerin çoğunluğu işyerine dini kitaplarla gelip gitmekte, dini yayınlar satmakta işyeri içerisinde. İşçilerin dolaplarında vaaz banları, kurani kerim bulunmaktadır. Her serviste çalışma bölgelerinde birer mescit mevcut. Günlük üretime yönelmekten çok dini eğitimle mesuller. İşletme müdürleri müessese müdürü Aladdin Kavaf bunlara yardımcı olmaktadır. Cemaatlerle olan ilişkisini devam ettirmektedir. Dinci militanların işçilerden bağış adı ile işçinin istikakı olan 6 ton kömürden bir kısmını müessesenin onayı ile dincilerin etkin olduğu Esat Gülen hocanın Nur cemaatinden olan Ceyhan Erkek Öğrenci Yurdu ve Lisesi'ne aktarılmaktadır. Oysa toplu sözleşme şöyle der: İşçiyeye verilen kömür istikakının işçi tarafından satıldığı işverence tesbit edildiğinde bir yıl sonra kendi kömür istikakı ve parası kesilir derken Ceyhan Öğrenci Yurdu'na verilen kömüre ses çıkartılmıyor. Tabi ki tüm kadro MHP ve tarikatlardan olunca önünde engel yok. Hele birde devrimci demokrat kadrolarda temizlediğinde dikensiz gül bahçesi olur. DDSB'li işçiler gazetemize konuyla ilgili gönderdikleri yazılı açıklamada şöyle dediler: "Kaçmak çözüm değil. Kalıp mücadeleye, AEL'yi onlara terk edip gerici kadrolaşmayı açığa çıkarıp, deşifre edelim. Devletin bölgenin siyasi yapısını dejenere etmesi önündeki en büyük engel olan devrimci demokrat yapıyı parçalayıp, yerine inşa etmek istediği gerici yoz oluşumları mücadeleye ile aşmak için Elbistan, Afşin devrimci demokrat halkını mücadele etmeye çağırıyoruz."

Soruşturmalar da yıldırtamayacak!

İstanbul/ Özgür Gelecek- Basın-İş te örgütlü bulunan (DMO) Basın Müessesesi işçilerine 20 Temmuz soruşturması, işçi ve emekçilerin, haklarını ve taleplerini almak için 20 Temmuz'da gerçekleştirdikleri bir günlük iş bırakma eylemine katılan işçilere "20 Temmuz Soruşturması" adı altında 90 işçiyeye soruşturma açıldı. DMO-Basın Müessesesi işyeri müdürlüğü, 20 Temmuz'da iş bırakan işçilerin listesini kaymakamlığa vermiş. Bunun üzerine Kaymakamlık, Cumhuriyet Savcılığı'na suç duyurusunda bulunulup, 90 işçi hakkında soruşturma başlatır. İşçiler Kısıtlı Karakolu'na ifade vermeleri için çağırılır. İfade vermeyi kabul etmeyen işçiler "toplular ifade" vereceklerini belirtir. Şu anda soruşturma devam ediyor. İşçiler üzerinde uygulanan bu tür baskılar işçi ve emekçileri yıldırtmazken, soruşturmalara karşı en güçlü cevap işçi sınıfı tarafından verilecektir. Soruşturmalara işçi sınıfını yıldırtmayacak, sermaye sınıfının çıkarlarını gözetkenler bu cevap karşısında afallayacağı günlerde uzak değildir. Soruşturmalarda işçi sınıfını yıldırtmayacağına, emekçi düşmanlarına karşı topyekün haykıracağı günler uzak değil. Aksine gün geçtikçe işçi sınıfının savaşı özgür geleceğe doğru bir sel gibi akmaya devam edecek.

Bank-Sen örgütleniyor

İzmir/ Özgür Gelecek- Bank-Sen'in geçmişi 1972'lere dayanıyor. İlk olarak Yapı Kredi bünyesinde Yapı-Sen olarak kurulmuş. 1976'da ise DİSK'e bağlanarak Bank-Sen adını almış. O dönemde, banka, büro ve sigorta çalışanları için örgütleniyor ve 35.000 üyeye sahip. 12 Eylül ile çalışmaları engelleniyor. Uzun bir aradan sonra 1992'lerde mahkemeler süreci tamamlanıyor. Tekrar bir canlanma süreci yaşıyor. Banka ve sigorta çalışanları içinde örgütleniyor. Şu anda 1.300 üyesi var. Çalışmalarını ise 3'ü İstanbul'da olmak üzere 9 bölge halinde sürdürüyor.

Bank-Sen çalışmalarını Garanti Bankası içinde de sürdürüyor. Şu anda Garanti Bankası'nda başka sendikaların çalışması yok. Bank-Sen Garanti Bankası'nın 3.500 çalışanın yarısından fazlasını üye yapmış durumda. Bu durumun tespiti için Çalışma Bakanlığı'na başvurusunu yapıyor. Bu başvurudan sonra işveren İstanbul, Ankara'dan sonra İzmir'de de yoğun engelleme çalışmalarına giriyor.

22 ağustos günü bir toplantı yapan bankanın bölge müdürü Adnan Aydınoglu çalışanlara sınıf mücadelesi veren Bank-Sen'e değil Bank-Sis'e üye olmalarını söylüyor. (Bank-Sis ise Sabancıya bağlı Akbank tarafından kurulan, şube çalışması olmayan ve İzmir'de Kanun'da bir çalışan tarafından temsil edilen işveren çalışanları

Bank-Sen'in, Garanti Bankası çalışanlarının işten atılmasıyla ilgili afiş çalışmalarından biri

kurduğu bir sendika)

Şubelerde ise Bölge Muhasebe Müdürü, bölgeden bir yetkili ve adı açıklanmayan bir kişi tek tek çalışanlarla görüşerek onları iş akidlerinin feshi ile tehdit ederek, Bank-Sis'e ait boş üye formlarına imza attırılmışlardır. Tehdidi 22 Haziran 94 günü notere giderek bir tutanakla tespit etmişlerdir. Noter hakkında ise Adalet Bakanlığı'na suç duyurusunda bulunulmuştur. Bank-Sen üyesi olan işçilerimiz de 12 Eylül'de

Bank-Sis yöneticileriyle bu durumu görüşmeyi düşünüyor. Bu gelişmeleri 24 ağustos günü yaptıkları basın açıklamasıyla bir kez daha kamuoyuna duyurdular ve aynı gün işveren ve noter hakkında savcılığa suç duyurusunda bulunacaklar. Basın açıklamasında bu bilgileri veren bölge ve şube sendika görevlileri Musa Çam ve Gülçin Tonguç kamuoyundan duyarlılık ve destek belediklerini belirterek, mücadelemizin süreceğini belirttiler.

YÜREĞİ DEVRİMCİ ATEŞLE TU

İşkencehanelerde ser verip sır ver

Arıtık gündüz genellikle resim çekme ve parmak izleri almak için götürüyorlardı. "her defa bu işlemler için götürüldüm. Artık basına çıkarılacağımız gece hariç her gün geceleri götürüp kaba iz bırakmayacak şekilde duvara vurarak, cinsel ve iç organlarımız sıkılarak kafam tokatlanarak soylu elektrik veriliyor, ardından tazyikli soğuk suya konulup yine bir meydan dayağına tutuldum. Kafama ağaçla vurulmasıyla kafam kırıldı, kanı tütün basarak durdurdular, soğuk suya sokup, bir hayli bekletildikten sonra elbiseyi giydirip hücre bölümündekilere teslim edilip, hücreye konuluyordum. Hücrelerde de açlık grevini sürdürüyordum.

11. gün basına çıkarıldım. Örgütsel hiçbir ilişkim olmadığını, tanımadığım insanlar getirilip davaya dahil ediliyordu. Ev ve işyerinde yakalanan malzemelerin dizildiği masanın arkasına yüzümü duvara dönük dizildik. Ardında gazeteciler doluştu. Fotoğraflamalar devam etti ve "yüzünüzü çevirin" talimatları tekrarlandı. İlk dönmedik sonra davamızla alakası olmayan insanlar getirilip dahil edilmeye çalışıldığı için onlara dönmeyin deyin kendim dönüp gazetecilere "Kalabalık gösterilsin diye benimle alakası olmayan insanlar getirilmiş, bu insanlar teşhir edilmeye çalışılıyor, o kadar yayınlamaya cesaretiniz varsa bunları yazın, yapılan işkenceleri yazın, özellikle sol kolumun kalkmadığını yazın" deyip tekrar yüzümü döndüm. Gazeteciler konuşurken istiyordu. Bir gazeteci bozuntusu, "Peki bu silahları ne yapacaksınız?" sorusu üzerine "devletiniz yıkmaya kullanacaksınız" dedim ve aynı bozuntu, "bize dönüp konuşmusunuz anlayamadık bir daha tekrarlamasın" sorusu üzerine aynı şeyi tekrarladım. Muhtemelen Türkiye gazetesi muhabiri olan faşist "ne yazık ki Türk polisi böylelerini hala yaşıyor" diyerek konuşmam için tahrik ediyordu. Israrlarına rağmen yüzümü dönmeyip cevap vermedim. Ordan alınıp hücrelerimize götürüldük.

Vücuttaki belirgin izlerin kaybolması için iki gün daha işkence merkezinde bırakıldık. Basın önünde konulan tavır ve faşist gazeteci muhabirin tahrikleri işkencecileri tahrik etmişti. O gece hücremden alınıp götürüp, iki üç saati aşkın meydan dayağına tutuldum, kafam kırıldı, soyup elektrik verip, tazyikli soğuk suya götürüp getirildim. Giyindirilip hücre bölümüne bırakılarak, gözümü açmadan getirenler kaçtı. Hırpalanmış kanlı halimi gören işkenceci, gözlerimi açtı" elektrik verdiler mi" diye sordu. Nefretle bakarak cevap vermedim. "Ben senin iyiliğin için soruyorum. Elektrik vermişlerse su içme, elektrikten sonra su içince ciğerler su topluyor, ölürsün. Onun için elektrik verince su içmeyesin diye soruyorum" dedi. Böylece elektrik verdikten sonra hemen su içmenin tehlikesini öğrenmiş olduk. İşkenceci beni düşündüğü için söylemiyordu. Hücre bölümünden alırken, alan tim imza atmamış, getirirken imza atmamış olduğu için hücrede ölümüm halinde kendileri sorumluluk altına girdiği için bunları söylemişti. Ve iki gün sorgu yapmadan bekletilip 21. 12. 1993 günü İGDM'sine getirilip tutuklandım. Bayrampaşa özel tipe ertesi gün Bursa ve 8 Ocak 1994 'te tekrar Bayrampaşa Kapalı Cezaevine getirildim.

İşkence süreci, aynı iddalarla önce getirilen ve sonra getirilen yoldaşlar gibi düşmanı inlerinde kötü şişirdi, bozguna uğrattı. Sadece Türkiye'nin en deneyimli en ünlü Gayrettepe işkencecilerini değil, onları eğiten, kurs veren, uzmanlaştıran efendilerinde yenilgiye uğratmış oluyordu. Başvurdukları yol ve yöntemlerin sökmeyeceğini, ideolojik inancımızı kararlılığımızı ve davaya bağlılığımızı yok edemediğini, edemeyeceğini, komünist irademizi yenemeyeceğini bir kez daha ortaya koyuyordu. Yenilgiye uğrayanların

aşğılık mesleklerinde uzmanlaşan bu caniler, canı soylu, canı ruhlı alçaklar ve hizmet ettiği sömürücü sınıflar olduğunu ve olacağını bir kez daha ortaya koyuyordu.

İşkencecilerin kendilerini çok olağanüstü, güçlü hissettikleri bir yerde direnerek onları yenilgiye uğratmak her komünistin olduğu gibi her devrimcinin mutlak görevidir. Orası bir açıdan ideolojik, siyasi, psikolojik, fiziki olarak insanın tek başına düşmana boyun eğmeyecek çalıştığı bir yerdir. Bu çatışma düşman sınıfları (Burjuvazi ve proletaryayı) temsil eden hayatın bütün cephelemindeki bir çatışmadır. Orda sömürüyü, haksızlığı çürüten, geleceği olmayan egemen sınıfları temsil edenler ile insanın insan üzerindeki her türlü baskısını yok eden, gelişen, güçlenen haklıyı, iyiyi, güzeli, doğruyu geleceği temsil eden sınıfların temsilcileri çatışmış oluyor. Hem de eşit olmayan koşullar altında. İşçi sınıfını, emekçi halkı temsil eden komünistler, gücünü MLM biliminden, halktan, haklı davadan, geleceğe ve partiye olan inancından almaktadırlar. Bu savaşında ideolojik sağlamlık, MLM bilimine bağlılık, devrime, halka ve partiye bağlılık, kendini, davaya adamak, doğru tavır takınmadan en başta gelen temel koşuldur. Kendimi psikolojik olarak herşeye başta hazırlamak bir başka koşuldur. Fiziki olarak güçlü, dirençli olmak yıpranmanın derecesine ilişkin etkileyici bir faktördür. İşkencecilerin elinde direnmenin başka bir koşulunda, sırda yoktur. Erişilmeyecek, kolay kolay kimsenin yapamayacağı bir şeyde değildir. Ideolojik görüşlerine inanan ve güvenen ve onun için kendini feda edecek her insanın göstereceği bir tavidir.

Düşmanın elinde direnmemek, ideolojik olarak çürümenin, kendini adamamanın, kendine güvensizliğin, korkaklığın, zayıflığın bir göstergesidir. Bu durumdaki birinin kendini belli süre gizlesede, düşman elinde bu durumunun ortaya çıkmasıdır. Çürüme ve yozlaşmanın o zor alanda kendini göstermesidir. Kendine, örgütüne, devrime, halka geleceğe olan inanç ve güvensizliğidir. Çözümle mahiyeti ne olursa olsun yaptığı işleri yoldaşlarını, desteğini gördüğü halkı, örgütünü vb. açıklayıp ele vermektir. Onlara zarar vermektir. Düşman şiddetli karşısında ölümden korkarak kendi bireysel rahatını korumak için faaliyetinde pişmanlık duyarcasına açıklamak, yoldaşlarına, örgütüne ve halka zarar vermektir. Böyle zayıflık gösteren veya tecrübesizliğinden böyle zaaf gösterenler polisteki tutumlarını ömrü boyunca yaşamlarında kara bir leke olarak taşıyıp sürekli rahatsızlığını hissedeceklerdir. Hem sınıf tavrı olarak hemde bu rahatsızlığı ömür boyu taşımamak için her devrimci yaşamın her alanında düşmana karşı direnmeyi ilke edinmeli, yaşanan tecrübeleri okuyup geçmekle kalmamalı, döne döne okuyup zihnine kazımalıdır. Özellikle her yoldaşımız MLM bilimine, halka, devrime, partiye bağlılığını parti geleceği haline getirmelidir.

Kuşkusuz düşman elinde herkes direnmelidir. Bunu isteriz ve insanları bu temelde eğitmeliyiz. Eğittiğimiz, geliştirdiğimiz oranda yoldaşlarımıza güvenimiz. Yoldaşlık duygusu yüksek bir duygudur. Ortak düşünce, ortak amaç, ortak dava, ortak çaba duygusudur. Ve birbirimiz için hayatımızı feda edeceğimiz bir duygudur. Bu nedenle yoldaşlarımıza güveniniz, güvenmeliyiz. Ancak buna rağmen bu güven sınırsız olmamalıdır. Çeşitli toplumsal kesimlerden geldiğimizi, toplumun ve bu kesimlerin çeşitli etki ve eksiklik ve olumsuzluklarının üzerimizde bulunacağını unutmamalıyız. Bu nedenle işkence altında farklı zaafılar gösterilebilir, kabileceğini unutmamalıdır. Devrimci yoldaşlarımızın zaaf ve

dar güvensekte düşman elle düşünce zaafa düşebileceğini ve en kötü bir şekilde çözülebileceğini de hesaba koymalıyız. Ve ona göre tedbirlerimizi almamız. Yani en kötü bir şekilde çözülsün nelerle ulaşabilirliğini hesaba koyarak tedbir almamız. Bu bir teldir. Kuraldır. Güven veya güvensizlik ayrı şeydir. İnsanlarımız ne kadar güvensekte, ihtiyacı elden bırakmaması gerekir. Örgütlenmemizi ona göre şekillendirmeliyiz. Şu yada bu insan çözülsede, ajanda çıksa pek ciddi zarar veremeyecek duruma gelmelidir. Böyle bir kavrayış ve örgütlenmeye sahip olursak düşmanın saldırılarında daha az kayıp alırız. Müddale-savaş-yürüten kayıpta olacaktır. Bedelsiz kurtuluş olmaz. İktidar kan ve cesetlerimiz üzerinde yükselecektir. Bu bedelleri ödeyerek sınıf düşmanlarımızı yok edeceğiz. Kavrayışımız ne kadar geniş ve sağlam olursa o derece sağlam bir örgütlenmeye ve sıkı illegaliteye sahip oluruz. Ne kadar bunlara sahip olursak o derece daha az kayıp alır daha çok ve çabuk düşmanı yok ederiz.

Her devrimci düşmanın eline düşen karşısındakinin emperyalistlerin, sermaye sınıfının toprak ağalarının temsilcileri, faşizmin temsilcileri, halk düşmanı olduklarını, işkenceci adı ve alçak olduklarını, faşizmin beki köpekleri olduğunu, dünyanın en aşağılık insanları olduğunu unutmamalıdır. Bunlara en ufak verilecek hesabının olmadığını, tersine soracağı hesabının olduğunu bir an olsun unutmamalıdır. Dolayısıyla düşmanlarına hesap vermek zorunda olmadığını, üzerinde bir şey yakalansın veya yakalanmasın, eylem içinde olsun yada olmasın, ifade vermek zorunda olmadığını ve vermemesi gerektiğini bilmelidir. Bunu unutmamalıdır.

Düşmanın amacı eline düşen her devrimciyi çözmektir. Bunu başarmak için elinden gelen her türlü yol ve yöntemle başvuracaktır.

Düşman, özgüde kiralık, işkenceci katil sürüleri yakaladığı her insana durumuna göre yaklaşım çözmeye çalışacaktır. Yakaladığı kişi hakkında edindiği bilgiye göre yaklaşım zayıf noktalarını bulmaya çalışarak çözmeye çalışacaktır. Çözüm kişiyi dünya görüşünde, örgütünde, halkta, devrimcilerde koparıp kendisine yabancılaştırıp, ihanete kadar götürmek isteyecektir. İnsanın içini, ruhunu boşaltıp işe yaramaz hale getirmek isteyecektir. Düşman, iki çeşit zarar verme çabasındadır, bir yakaladığı insanı çözüp başka insanları yakalayarak partiye, örgüte zarar vermek, ikincisi kişiyi ideolojik olarak çökertip, çözüp onu böylece sınıf mücadalesinden koparmayı amaçlamaktadır. Bunun için farkı yol ve yöntemlere başvurup onları çökertmeye çalışacaktır. Herkes hakkındaki bilgi, yakalanma biçimi, gösterdiği tavra göre yaklaşım çözmek, teslim almak için çeşitli yol ve yöntemleri deneyeceklerdir.

Yakaladığı insanları ölümlle tehdit edip çeşitli öldürme senaryoları ve yöntemleriyle kortutacaklardır. Kişi ideolojik olarak zayıfsa, kendinde fedakarlık ruhu yoksa ölümden korkacak, çözülecek ve ihanete kadar gidişin yolunu açacaktır. Çünkü, ölümden korkan kişiler adım adım çözülecek, bir noktada durmasında kolay oluyacaktır. Düşman zayıf yakalamıştır, en ağır işkencesini de yapıp kişiyi önemli ölçüde istediği noktaya götürülecektir. Çözüldüğü halde bir direnen kadar işkence gören çok görülmüştür.

İşkence çeşitli ile gözdağı vererek, "dayanmasın, dayanılmaz, direnmek mümkün değil", "mutlaka konuşacaksın, bugüne kadar direnen çıkmadı", "ifadesiz olmaz, almaya mecburuz" vb. gibi siyasi ve psikolojik saldırılarla kişinin umut ve direnişini kımada yakıp çözmeye çalışılır. Ölümden korkan, zayıf kişilikli ve

tecrübesiz insanlar çoğu kez etkilenirler.

Ozellikle gençlere yaşamın güzelliklerini anlatıp, devrimin zorluklarını, fedakarlıklarına katlanmanın gereksiz ve budalaca olduğunu herkesin hayatını yaşaması gerektiğini, halk için, başkaları için hayatını feda etmenin anlamsız olduğunu, yaşamına bakmasına yardımcı olacaklarını, iş bulma, kız arkadaşı bulmaya yardımcı olacaklarını, siyasi faaliyet dışında her şeyle uğraşabileceğini, isterse kendileriyle birlikte çalışabileceğini, fazla birşey istemediklerini, arasıra bilgi vermesinin yeterli olabileceğini vs. anlatıp ideolojik ve psikolojik olarak etkileyip teslimiyet bayrağını çekmeye çalışacaklardır. Aksi halde her türlü işkence yapacaklarını, sakat bırakacaklarını, eylemler yükleyeceklerini, yıllarca cezaevinde çürüteceklerini, yada işkenceyle öldüreceklerini vb. anlatıp tehdit ve şantajlara başvuracaklardır.

Kişilerin zayıf noktalarını bulmaya çalışarak babanı, anneni, bacını, eşini çocuğunu getirip işkence edebileceklerini, tecavüz edebileceklerini vb. ile tehdit edip zayıf nokta arayacaklardır. Kişi ideolojik zaaf gösterirse ve panik gösterirse getirilebilir ve böylece kişiyi teslim alıp çözeceklerdir.

Erkeklere, erkeklikten düşürürüz çağında olmaz, tecavüz ederiz, homoseksüel olursun, bayanlarada tecavüz ederiz, çocuğunda olmaz, çıplak bilmem neye bırakırız gezdirebiliriz vb. yönünde tehdit edip onur kırmaya çalışıp zayıf düşürme ve teslim alma yolunu denemektedir.

TURULAN BİLİNÇ ÇÖZÜLMEZ: IX

eme ruhunu yaşatmaya hazır ol! IV.

nısıra her an yakalanma, yaralanma, sakat kalma, işkence görme, zindan yatma veya ölümle karşılaşma ihtimalleriyle yaşamının zorluklarını anlatarak, yanısıra örgütünün ve devrimci hareketlerin aldığı kayıpları sıralayarak umutsuzluk ve altından kalkamayacakların (!?) deyip yığınlık ve karamsarlık geliştirerek teslim almaya, yelkenleri indirmeye çalışma vb. gibi bir dizi yol ve yöntemlere başvuracaklardır.

Kıscası düşmandır. Mert değil namerttir. Her türlü adilik, aşağılık, şantaj, tehdit, baskı, işkence ve saldırı yollarına deneyerek bizleri teslim almaya, çözmeye, içimizi boşaltıp toplumun tortu takımı haline getirmeye kadar iğrençliklere başvuracaktır. Onların görevi budur. Biz devrimciler, komünistler bu durumun, düşmanın bu yöntemlere başvuracağını, öğrenip, kavrayıp gerekli komünist sınıf tarzını göstererek onları kendi inlerinde bozguna uğrattığımızı çevirmeliyiz. Devrimci ve komünist sınıf bilinç ve kararlılığın onları nasıl alt ettiğini, her türlü malzeme ile ve bizzat eylem içinde yakalansak bile onlara en ufak bilgi kırıntısını vermek zorunda olmadığımızı, onların kendilerini çok güçlü hissettikleri işkence merkezlerinde göstermeliyiz. Böylece boynu bükük, omuzu çökük, içi karamış, suçlu bir halde değil, başı dik, alnı açık, kendine ve devrime güvenen ve inanan, düşmanın elindeki tutumdan eziklik hissetmeyen bir sınıf tavriyle çıkmalıyız. Yeni insanlar, genç insanlar, her yoldaşımız düşmana sır vermeyip ser vermez hareket etmelidir. Düşmanın düşman olduğunu, en ufak bilgi vermek zorunda olmadığımızı unutmamalıdır. Ve her zaman kendini buna hazırlayıp kızıl direnme geleneğini sürdürmelidir. Direniş, direniş, zafere kadar direniş çizgisiyle hareket etmeliyiz.

Öneminden dolayı birkaç noktaya değinmekte yarar var:

Gayrettepe işkence merkezinden çıkınca, yakalandığımızda üzerimde alınan şeylerden para vb. şeler verilmezken, çoğu kullanılmıyş iki telefon kartı ve kimi şifreli de olsa çoğu şifreli olmayan, 5-10 yurtdışı ve yurtiçi telefon numaralarının yazıldığı bir kağıt bana geri verildi. Kağıdın arka yüzüne, bazı yerlere verdiğimi para miktarı yazılıydı. Düşmanın işini yarayacak, darbe vurulacak telefon olmasada, telefon numaralarının olması bir işlerine yaramayacak bir havayla vermeleri, özünde telefonlarda muazzam yararlandıklarını, Avrupa ülkelerindeki gibi onbinlerce telefonları birden muazzam ölçüde dinlediklerini gözlemeye, dikkati üzerine çekmemeye çalışıyorlardı. Nasıl olsa örneğini almışlardı kağıdın. Telefon kartlarını test edip telefon edilen numaraları çıkarmışlardı. Gerçi telefon kartı ile yurtdışının biri iki telefonu kullanılmıştı. Bazen hatlardan son birkaç tane kalınca şehir içlerini arayıp genellikle aradığım telefonda sonra sıradan bir numara çevirip son aranan numara çıkarılmasını düşüncesiyle arıyordum.

Telefonda dahil, örgütün güvenlik sorunları üzerine, ayrı bir yazı veya broşür sorunu olmasada, işin önem ve aciliyetinden dolayı yeri gelmişken burda telefon üzerine durmakta yarar var.

Gelişen teknolojiyi yakından takip etme imkanımız olmuyor. Devrimciler bu yönde oldukça geri. Bu anlamda dinlenmeye ilişkin teknolojiyi nasıl kullandıklarını kapsamlı bilemiyoruz. Ancak bilenen şu ki, dinlenen bir telefonun başını birer adam koyma ve kasete alma gibi bir işlem yok artık. Onbinlerce telfon birden dinlenme imkanına sahiptirler. Disk ve disketlere sınırsız konuşmalar alınabiliyor. İl il, semt semt binlerce telefon tarımaya alınabiliyor. Elinde kaydedilen bir ses örneği dinlenen telefonlarda genelde yakalanılmıyor. Konuşma telefonun kablolu işi nerde telefon ettiği tespit

edilebiliyor. Telsiz telefon ve mobil telefonsa uydu aracılığıyla olduğu için numara kaydedilebilir. Konuşmalar dinlenilemiyor. Özellikle kablolu dinlenen yada sonradan ortaya çıkan bir telefonun geçmişte aradığı bütün telefon numaraları bilgisayara geçtiği için PTT başmüdürlüklerinde alınabiliyor ve böylece geçmişte nerelere, hangi numaralara telefon ettiği ortaya çıkarılıp o telefonlarda dinlenmeye alınabiliyor. Düşman bu teknolojiye sahiptir, kullanıyordaki. Özellikle yurtdışında bilinen bir telefonda, yurtdışında birçok telefon arasin veya yine orda başka telefonlar o kontak telefonu arasin böylece YD da örgütlü kullanılan bütün telefonları ortaya çıkaracaktır. (Kaldı ki yurtdışında çok insanın kullandığı kontak telefon biliniyor.) Türkiye'de de o ortak kullanılan telefon biliniyor, ona değilde YD da o kontak telefonla telefonlaşan bir telefona Türkiye'de herhangi bir evde telefon edildiğini varsayalım bu durumda Türkiye'de ki o ev telefonunda çıkacaktır. Şu ülke bu ülkeye telefon vb. bilgiyi vermez diye düşünmemeli.

Kartlı telefonlarda telefon edince peşine polis ya da PTT görevlisi girse nereyi, hangi numarayı aradığını ortaya çıkarabiliyor. Jetonluda da öyle olduğu söyleniyor. Ankesör üzerindeki kodu PTT'ye bildirip o ankesörde en son hangi numara bulunduğunu çıkarmak zor değildir. Telefon kartının üzerinde seri numarası, kodu gözükmez ama test makinasında çıkıyor. Bütün telefon ettiği numaralarında çıktıyı söyleniyor. Dinlenen bir telefona, nerden telefon edildiği çıkarılıyor. Ancak düşmanın kısa sürede müdahale olanağı yoktur. Ancak aynı semtte gerek sürekli, gerek belli saatlerde (kartlı yada jetonlu olsun fark etmez) aranınca düşmanın pusu kurup kişiyi yakalama durumu vardır. Ya da özellikle akşamları her zaman aynı semtte, telefon ediyorsa, o semtte ister hergün ayrı bir kulübede arasin. Düşman bunu tespit edince oradaki kulübenin biri dışında hepsini bozar (doğal bir bozulma havasıyla, kimine kağıt, kimine demir, jeton, kiminin kablosunu koparır vb.) kişiyi o tek kulübeye çeker ve orda avlar. Bunlar zor olan şeyler değildir. Hafife alınmamalıdır. Bu tür durumlara dikkat etmeliyiz. Bütün bu rezilliklerine rağmen bu mereti kullanmak zorunda kalacağız ama bütün bu belirtilerimizi hesaba koyarak, akılda tutarak yapmalıyız.

Genel olarak takiplerin tin tin peşinde gelme şeklinde olmadığını biliyoruz. Ancak düşmanın çalışma tarzını tam bilmiyoruz. Bunu öğrenmeye önem verip ona göre karşı tedbirler almalıyız. Düşmanın iyi tanımak bir yönüyle budur. Bazen her yaşta, her tipte bir insan vasıtasıyla araç girmeyen bir yerde izleme durumu olabilir. Genellikle araçla veya yada önde, arkada uzak mesafelerde takip edebiliyorlar. Tip, elbise, varsa elinde herhangi bir şey vb. tarifi ile yakına girmeden kordineli takip edebiliyorlar. Biri normal farkedilse bile diğerine devredilebiliyor. El işaretleri ile anlaşabiliyorlar. Yaygın olarak oldukça küçük sigara paketi kadar diyebileceğimiz telsiz kullanılmaktadır. Bir kibrit kadar bile olmayan kameralar, fotoğraf makineleri kullanılıyorlar. Yönetildiği noktada bin metre kadar kişiyi veya evin içini dinleyebiliyorlar. Oturup konuştukları herhangi bir yerde bir hayli uzakta olsa görebilecek bir yerde dinleme aletini yöneltmesi halinde konuşmaları dinleyebilecek araç gereçlere sahiptirler. Bir evin tespit edilmesi halinde kapalı münübüste bir km. lik mesafede evin içi dinlenebiliyor. Bu vb. şeyler üzerine başka yazıda durulması gerekiyor. Bütün bunlara rağmen çalışmak, zorlukların üstesinden gelmek, düşmanın yakalanmaya hazır olma tarzını tedbirlerle önlemeye çalışmak zorundayız.

DİPNOTLAR

1-Takip kısa süre önce güneyde bir yakalanmada düşman takip edip, buraya gelince sıradan başka bir ile yanına gidilmesinin öğrenilmesi üzerine ikinci çıkarılmış, bu araştırılıp sahibi hakkında bilgi edinilmiş, gidip geldiği yerlerin öğrenilmesi üzerine oralar takibe alınmış, telefonlar, dinlenilmiş, benim bu sıradan bir yere uğramamda takibin banada gelmesi üzerine evim ortaya çıkmıştır.

2- Bu tür durumlarda yinede hemen tedbir almalı, bir süre uzaklaşılmalıdır. Takipte emin olduktan sonra tedbir alınmaz. Takipte emin olma ancak yakalanma halinde emin olunur. Yakalanmadan önce takip farkedilip, kuşkusuz olur. Kuşku kesinleşir. Kuşkulandıncaya tedbir almalı, kuşku ağırlık kazanınca, kesinleşince bütün görevler geçici durdurularak takip edilebilecek alan dışına çıkılmalıdır.

Devrimci yaşamımda takip aldığım istisnai olmuştur. Günlük yaşamda insanın dikkatini çeken bir çok davranış olur, önemli olanın hangi davranışın neyin ürünü olduğunu, o ortamda normal bir davranış mıydı kişinin kendisine yönelip olup olmadığını tespit etme uyanıklığının olmasıdır. Yıllarca faaliyet içinde olup hergün birçok insanla görüşüp birçok yerlere girip çıkarak takip almamaya çalışmak kolay değildir, mümkünde değildir. Ayrıca görüştüğün insanlarında birçok insanla görüştüğü vs. de hesaba katılırsa ve onların da ne derece dikkat ettiği düşünülürse büsbütün zordur. Ancak buna rağmen en ufak bir dikkat çekici davranış farkedip tedbir alındığı için takip'e dönüştürülmemiştir. Dikkat çekici en ufak bir davranış karşısında ki tedbir alındığı için takip alınmamış bir yere bulaştırılmamıştır. Dikkat çekilen herhangi davranış farkedilip takibe dönüştürülmeye fırsat bırakmadan tedbir alma, yoksa "emin olalım sonra tedbir alalım" mantığında olmamama rağmen bu özgüde iki "normal" davranış gibi gözükken durum karşısında tedbir almakta geciktim. Malzemeleri ve birçok ulaşması gereken önemli belgeyi yakalandığım gün göndermem gerekiyordu. Yoksa 5 ay gönderme imkanları yoktu. Bu işin aciliyetinden ve eve bulaşma ihtimalini zayıf görmemden vb. dolayı yakalandığım gün akşam terk etmeye planlamıştım. O gün için bir başka yol mümkün olabilirdi. Normalde son bir aydır ev ve semti değişmeyi planlamıştım. Kimi işlerimi o günlerde devreden çıkarıp beş gün önce bir süre için şehir dışında olmam gerekiyordu. Dönüşte evi taşımamı planlamıştım. Malzeme vb. yollama durumu çıkınca işlerimi eşyayı gönderdiğim veya bir ihtimal ertesi güne hesaplama yapmıştım. Ancak insan düşününce o gün derhal terketmeliydi, yoksa düşmanın eline geçme durumu olup yine en az 5 ay o ulaşması gerekenler ulaşmadığı gibi, gönderecek olan daha uzun zaman birçok şeylerle alınıp etkisizleşmiş olacaktır diye düşünüyorum. Ancak bütün ş. lar benzeri durumlarda buna dikkat etmelidirler.

3- Bu tür durumlarda doğru olan her iyi niyetle, normal bir durummuş gibi yorumlanmadan tedbir almak gerekiyor. Sonuçta o lambaların sönmemesi düşmanın gidip elektrikli sürekli yakacak duruma getirdiğini ortaya koyuyor ve eve girdiğimizde lambaları yakmayıp kaldığımızı, izlediklerini, evin içinde lamba yakmadığına göre şüphelenmiş olabilir, koridor lambaları yanmasa çekip gidebileceğim ve göremeyeceklerimi ama yanması halinde rahat kontrol edileceklerini düşündükleri için sürekli yanmasını sağladıkları ortaya çıkıyor.

4- 1980 AF darbesiyle işkence süresi ilkin 30 güne, ardından 60 güne çıkarılmıştı. Gerekirse bir o kadar süre uzatılır. 1984 işkence süresi 45 gündü. 45 günde uzatılıyordu. 87 gün kalmıştı. İşkence bugünkünden çok çok daha ağır olmuştur.

ler.

Kişinin savunduğu ideolojik düşüncelerine saldırıp, sözde "mahkum" etmeye çalışıp yığınlığa kaptırma yolunu deniyip, umutsuzluk geliştirmeyi ağırlık vereceklerdir. Marksizmin artık eskidiğini, ölmeğini, sosyalizmin çöktüğünü, "komünizmin çöktüğünü, boş bir inanç olduğunu, bir şey yapamayacaklarını, kapitalist sistemin kaçınılmaz olduğunu, en iyi sistem "demokrasi" (kast ettikleri bugünkü burjuva-feodal demokrasi) olduğunu, herkesin kendisini düşünmesi gerektiğini vb. ne ağırlık vererek kişiyi ideolojik olarak çözmeye ve çöktürmeye ağırlık vereceklerdir. Çözmenin yolunun ideolojik saldırı ile zayıf düşürmekten geçtiğini bilmedikleridir.

Parti ve örgüte güvensizlik geliştirme, örgütün veya önderlerin olumsuzlukları varsa onları kullanma, yoksa da şaibeler yaratarak güvensizlik geliştirme, yoldaşlarına güvensizlik geliştirme yol ve yöntemlerine başvurma, böylece kişileri örgütüne, önderliğine, yoldaşlarına ve böylece kişinin kendisine güvensizliğini geliştirip çözmeye çalışacaklardır.

Kişinin bilinen belli mücadele süreci varsa, mücadele karşılaştıran zorlukları sıralama, gerek çoğu kez düzenli kaldığı yerinin olmaması, "düzenli bir aile yaşamı"nın olmaması, gerektiğinde aç kalması, uykusuz kalması, yağmurda, çamurda, dağda vs. kalması, kalacak yerinin olmaması, parasızlık çekmesi, rahat hareket edememesi, "başkaları" için fedakarlıklardan bulunması, zorlukların ya

Gazetemiz Özgür Gelecek, yayın hayatına başladığından günümüze kadar, bu köşede hayatın sonsuz devrimini ve sınıflar mücadelesini yazdık. Başta işçi sınıfı olmak üzere, emekçi yığınların içerisinde bulunduğu durumu tahlil ettik, dilimiz döndüğünce. Çözüm önerilemiştik. Ayrıca sömür ve zulüm düzeninin derinleşen krizini, yıkıldı yıkılacak gerçeğini ortaya koyduk. Sorunlara, gelişmeler MLM ideolojinin sağlam silahıyla donanmış proletarya partisinin sunduğu perspektifle yaklaştık.

Umudun dağlara yöneldiği ve sürecin devrim lehine geliştiği bir döneme girdik. İşçi sınıfı ve emekçilerin, sınıf mücadelesindeki safları hızla sıkılaştırdığı, çırpındıkça batan ve sürekli kriz üreten faşist TC'nin açmazlarının çoğaldığı İLERİYE, HEP İLERİYE yürümenin ertelenemesi acil bir görev olduğu, böylesine önemli dönemlerde ÖNCÜ üzerindeki tarihsel görevin sorumluluğuna hareket etmek zorundadır. Ezilen, sömürülen katedilen yığınların, çürüten, köhneyen devletle hesaplaşmadaki öncünün rolü önemlidir.

Hayatın atan nazını yakalamak, ona politik biçim vermek; güçleri, yığınları, ayağa kaldırmak üzere seferber etmek proletarya partisinin asli görevlerinden biridir. Bu görevleri yerine getirirken hatalar yapmak yanlışlara düşmek mümkündür. Bu durumda belirleyici olan nasıl bir tavır alınırdır. Ya bata ve zaafı yarıya yaklaşımınla sistemleşecek, dönemin zorluğu görevin ağırlığıyla kendisini içten içe yok edilecektir. Ya da tarihsel terübelerin ışığında hatalardan da öğrenmesini bilecek, eksiklerini tamamlayacak, yanlışlardan alınacak ve sürece derinlemesine girecektir. Alınan tavır öncünün kitlesi, üyesi ve kadrosunun çapını gösterecektir.

Bugün P. Partisi süreçteki olumlu gelişmelere rağmen kuşkusuz yaşanan bu krizini ideolojik-politik yönünün ağırlıklı olduğu bir gerçektir. Fakat krize konu edilen şeyler ve ardından sökün eden gelişmeler, tam bir yanlışlıklar komediyasına dönüşmüştür. Çok değil aradan 5 ay geçmiş sular yavaş yavaş durulmaya başlamıştır. Ve hayatın öğretici olduğu bir kez daha kendini ispatlamıştır.

Aslanan yaşanan hayattır deyip öncü içindeki gelişmelere kısaca değinmek istiyoruz.

Sınıflar mücadelesi ayrılmaz tahammül etmez. Bu anlayışla 1987'de ayrı düşen öncünün güçleri 1992 yılında birleşti. Bu birlik 1993 yılında yapılan konferansla taçlandırılıp, politika ve taktikler belirlerken öncü rolünü icra etmeye başladı. Bu süreçte yönetici organlarda yer alan bir kısım insan düşmana esir düştü. Bunun sonucu bir takım pratik görevler aksadı, bazı alanlarda sorunlar birikmeye başladı. Bütün yetkileri elinde toplayan önderlik, böylesi durumlarda gelişmelere hızla müdahale edip, eksikleri tamamlayarak, aksamaları düzeltmek, boşlukları doldurdu. Yakalanmalarını nedenini bularak psikolojik üstünlüğü ele geçirmeye çalıştı. Bunlara hiçbir nedense yapılmıyordu. Buna karşın yapılanlar, öncünün bugün yaşadığı krizini taşlarının nasıl döşendiğinin ibret verici öyküsüdür.

Önce katıldığı organ toplantısında tek bir söz söylemeyen-söyleyemeyen, aynı toplantıya katılan bir başka kişinin yakalanmasından üç ay sonra bir den konuşmaya başlayan inli maydonoz olarak nitelenen ve kendinden başka kuş tanımayan Sİ'nin 29 Aralık 1993 tarihli yazısı ortaya çıkıyor. Yazıda egemen olan megalomanizm parti yana bir "önderin" trajik-komik öyküsü vardır. Bugün fırsatçı küçük burjuvalarında büyük bir ciddiyetle malzeme konusu yaptığı bu yazıda herkes kötürür. O güne kadar öncünün yaptığı hiçbir şey yoktur. Yapılanlar kendisi ile başlamıştır. Bir "Milat"tır o. Bundan böyle Sİ'den önce Sİ'den sonra demek gerekiyor.

Doğal olarak ele aldığımız konular, yazının uslubu ve dağıtılış şekline öncü içerisinde karşı çıkanlar oluyor, konferansın partiyeye açılmasını yönünde karar aldığı ticari işini konferans kararlarını çiğneyerek partiyeye açtığı, PÜ'leri hakkında kullandığı dil için yazı sahibi ve bu yazının işleyiş ihlal ederek dağıtılmasına onay veren AK sekreteri için soruşturma açılmasını bir kısım PÜ istiyor; aynı PÜ'ler yazıda anlatılan ticari iş ve iddialarında araştırılarak partiyeye açılması yönünde karar alıyorlar. Yine Sİ'nin yazısını, ayrıca üç ayı konuyu görüşmek için parti sekreteri ve Dersim Bölge Sekreteri tarafından MK'nın acil toplantısına için çağrı yapılıyor.

Bu gelişmeler, sorunların çözümünü ile ilgili iki farklı tavrın ortaya çıkması açısından ilginç ve önemlidir.

Birinci tavır; esir düşen yöneticilerden bir kaç ay sonra konf. kararları çiğnenerek, tüzük suçu işlenmiş, asilsiz iddialarla kişiler suçlanmış, ayrıca yazının dağıtılı-

Bilinç

Mahmut Dedeoğlu

Özgürlük için Öncü'yü sahiplenmek zorundasın

şında disiplinsizlik yapılmıştır.

İkinci tavır; konf. kararlarına MK üyelerinde uyma mecburiyetinin olduğu. Bu anlamda yazı sahibinin suç işlediğini kendisi ile beraber yazının dağıtımına onay ve destek vereninde disiplinsizlik yaptığını, iddiaların değerlendirilerek partiyeye açılmasının şart olduğunu işleyen tavrıdır.

Açıkta ki burda doğru tavır ikinci tavrıdır. Çünkü; konferans mahalle sohbetlerinin yapıldığı kahvehaneler değil, öncünün kendini şekillendirdiği bağlayıcı kararların alındığı en üst organdır. Yanlış karar alınsa bile dileyenin diletiği zaman, ulu orta karar dışı davranması düşünülemez. Her şey amaç çerçevesinde şekillenmiş tüzük dahilinde olmak zorundadır.

İşte bu yönüyle her komünistin alması gereken tavır bu olmalıdır.

Devam edelim;

Bu gelişmenin dışında parti sekreteri AK'ye ordu içindeki gelişmeleri konu eden bir yazı yazıyor. Yazıda komiser ve komutanlarla gerillalar arasındaki ilişkilerde yaşanan olumsuzluklara dikkat çekiliyor, ordu içinde parti organlarının çalıştırılmadığı, gerillaların siyasi olarak eğitilmediği, PÜ'lerde dahil olmak üzere birliklerde siyasallaşmanın düşük olduğu, bunun disiplinsizliğe yol açtığı, AK'nin bu duruma müdahale ederek bir an önce istenilen çalışma tarzının oturtulmasının gerekli olduğu söyleniyor.

Bilinç çıkartılması gereken önemli bir kaç noktaya değinmek istiyorum. İnsanın özgürleşmesi mücadelesinde öncelikli olarak özgürlük savaşçılarının özgürleşmesi gerekiyor. Buda ancak, MLM ideolojinin şekillendirdiği kişilerle mümkündür. İnsan malzememiz tanımamız, yanlışları, yaşanan olumsuzlukları aşmamız onların üstüne gitmemizle mümkün olur.

Bu yazı parti içindeki bir kısım insan tarafından ordu bozgunculuğu, askerlerin komutanlara karşı kıskırtılması şeklinde ele alınıyor. İnsan nasıl yaşarsa öyle düşünür. Nitekim bu yazıdan yola çıkarak yazı sahibi hakkında özellikle ordu içinde teşhir kampanyaları düzenleniyor. Ya bata ve olumsuzlukları görmezden geleceksin, ya da teşhir olmayı göze alacaksın. Bu durum öncü içerisindeki burjuva feodal kültürün etkisini göstermesi açısından ilginç bir örnektir. Siyaset cüceleşmiş, alt kültür büyümüştür.

Gerek Sİ'nin yazısına karşı alınan tavır gerekse yukarıda bahsettiğimiz yazı, fincancı katirlerini ürktümüştür.

AK sekreteri yazılara verdiği cevapta (nedense komisyon yerine kendisi cevap veriyor) "İki adım öne çıkınlar", "Hodri meydan" gibi hüküm feran laflarla ideolojik mücaheden ne anladığını "toplantı yapısını, yazılmasını baharda gazetecileri çağırıp ticari işi açıklama" yaklaşımıyla kendini herşeyin üstünde görme, parti yerine kendini koyma alışkanlığını bir kez daha tekrarlıyor.

"Tabii ki sorunların çözümüne dair buda bir yaklaşım tarzı olabilir. Fakat bu tarz ne bir komünistin nede öncünün tarzıdır. Olsa olsa sabırsız, aceleci, sekter, sorumluluk ve yetkilerinin bilincinden uzak, üretmekten çok tüketen dolayısıyla yaratımanın ve yeniden üretmenin anlamını kavramayan kurumu aklı bir şefin tarzı olabilir. Bu yönleriyle Sİ ile nede çok benzeşiyorlar."

Son olarak AK sekreteri bu tavrını irmandırarak gelişmelerde tüzük çerçevesinde hareket edilmesini isteyecek, Sİ'yi ve kendisini eleştiren bir OPO'nun yetkilerini dondurduğunu, emrindeki birlikle beraber tespit ettiği yere gelip teslim olmalarını istiyor. (Tarih 1 Nisan'dır)

Hizipçi ve benzeri suçlamaları birlikte organın yetkisini dondurma gücünü kendinde gören, bu sorumsuz so-

rumluya karşı organ tavrı olarak tüm PÜ'lere 14 Nisan'da açık bir çağrı yayılıyor. On maddelik bu çağrılarında;

- Ak sekreterinin AK adına organın yetkilerini donduramayacağı, dolayısıyla bu karara uymayacaklarını;

- Gelişmeler karşısında yönetici organların basiretlen davranacağını, bu anlamda mevcut sorunları çözemeyeceğini;

- Sorunların ancak parti iradesinin harekete geçirilmesi ile çözülebileceğini, bunun için sorunların partide tartışılmasının şart olduğunu;

- Bunu yapma yönünde tavır koymadıkça yönetici organların bağlayıcılığı olmadığını;

- Partiyeye, parti üyelerine güven duyuluyorsa, önderliğin buna evet demesinin gerekli olduğunu belirterek, bu yazıyı tüm PÜ'lere ulaştıracaklarını söylüyorlar.

Yine 3 MK üyesi 16 Nisan tarihli yazılarında, yapılacak MK toplantısının mevcut sorunları çözemeyeceğini, sorunun çözümünün ancak iradeye gidilmesiyle mümkün olacağını söyleyerek hiçbir kişi ve organın PARTİ İRADESİNİN üstünde olamayacağını belirtiyorlar.

Bir yandan bu gelişmeler olurken, diğer yandan 6 MK üyesi yanyana gelip (Ki bu da şüpheli) 17 Nisan tarihinde acil toplantı çağrısı yapıyorlar.

Yine 18 Nisan tarihinde aynı MK üyeleri ilerici, devrimci, demokratlarca yönelik bir yazı yayımlayarak, öncü içinde revizyonist bir mafyanın çıktığını, bunların ... ticareti yaptıklarını, ordu bozgunculuğu, asılları üstlere karşı kıskırtma suçu işlediklerini ve yarılan makattan kaçtıkları için cepheaden bayrak açtıklarını iddia ediyorlar. Ayrıca düzenlenen toplantıya gelmediklerini, toplantıda bunları parti ve ordu içinden atmak için karar alacakları diyorlar.

Bundan sonrası yahudi misali sıkışıkça eski defterleri karıştırma hikayesine dönüyor.

Kısacası öncünün güçleri bir gün 6 MK üyesi tarafından karpuz gibi kıyılı bölünüyor. Nasıl mı? Önce hayali bir hizip yaratacakmış, olmayan hizibin olmayan 51 suunu sayacakmış, delil olarak şimdiki MK'da yer alan muhterem zat tarafından araştırılarak, asılsız olduğu belgelenen o bayağı iddiayı yani ajanlık iddiasını ileri süreceksin. İşte buyrun size hizip. Tutarsızlık ve ilkesizlik üzerine şekillenen, yalan ve demagojiye dayalı hiçbir çıkış uzun ömürlü olmaz. Bu merang gibidir, fırlatılır ama geri dönüp seni vurur.

Zor elde edilen şeyler değerli olur. P. Partisi büyük zorlukları aşarak, bedeller ödeyerek, bu aşamaya gelmiştir. Şehitler verilmiştir acılar çekilmiştir. Ve hepsten önemli ezilen yığınların umudu olmuştur. Hizip gücü, adı ve konumu ne olursa olsun hiç kimse fiililenen umudu yok edemez. 6 becerikli bayın parti güçlerini bölerek başarılma çabışığı şey UMUDU yok etmektedir. Ezilen milyonların kurtuluşu için savaşmış iddia edenlerin, bu savaşın önemli araçlarından biri olan P. partistini bilmek konusundaki hovardahlıkları samimiyetlerinin ölçüsüdür.

Öncünün bugün yaşadığı olumsuz durumdan kurtulması, sandığı gibi zor değildir. Tüm PÜ'lerin ve parti kitlelerinin üzerine düşen rolü oynaması halinde olumsuz olumluya dönüştürmek mümkündür.

İşe kişilerin tabulaştırılmasına, önderlik fetişizmine, dokunulmazlığa, sıradanlaşmaya karşı çıkarak başlamalıyız. Kişi kültürünü yıkmalıyız. Hepimiz birer PRO-MFTE olmalıyız. Tanrılara başkaldırmayı öğrenmeli ve ateşi insanlığın hizmetine sunmalıyız.

Unutmayalım, evi faşistler tarafından bombalanan direnişçi Gebze işçisi, kapatılacak Demircelik, Zonguldak Petlas işçileri ve sokağa fırlatılan yüzbinler, sürülen, atılan kamu emekçisi, Kürdistan'da her gün yeniden yeniden öldürülen Kürt köylüsü, düşük taban fiyatla açığa mahkum edilen Ege'nin, Karadeniz'in, İç Anadolu'nun fındık, tütün, buğday üreticisi her gün yüzlerce sinin kapisına kilit vurduğu küçük esnaf ve geleceğinden umutsuz gençliğin gözleri üzerimizdedir. Sana YA TARİHSEL ROLÜNÜ OYNA YADA ÇEKİL SİYASET SAH-NESİNDEN diyor.

DEVRİMİLE OYNANAMAYACAĞININ bilinciyle bir kez daha sağ duyulu davranmalıyız. "Yoldaşlara çağrı" gibisinden inandırıcı olmaksızın uzak sahte çağrılar yerine iradeye gidilmeli, konferans örgütlenmelidir. PÜ'lerin iradesinin önüne MK çoğunluğunu koymak, ısrarla iradeden kaçmak ne derece meşru zeminde olunduğunu göstermektedir. Meşruiyet zeminini yitiren bir güç kof-tür, kof.

Devlet avukatlara yöneldi

Haber Merkezi- 15 ağustos günü Ağrı Baro Başkanı avukat Eyüp Duman, baro avukatlarından Ahmet Gerez, Necati Güven, Mehmet Tuncer Caferoğlu, Ali Temel, Murat Demir, Zeynep Fırat, Gıyasedin Kaya, Saniye Songül ve Halkın Hukuk Bürosu Sekreteri Ayten Çelik gözaltına alındı.

Gözaltına alınanların bir kısmı bırakılırken Eyüp Duman, Ahmet Gerez, Necati Güven ve Ali Temel hala gözaltında tutuluyorlar.

Çağdaş Hukukçular Derneği İstanbul Şubesi tarafından yapılan açıklamada avukatlara yönelik saldırılar kınamdı. Daha önce gözaltına alınıp serbest bırakılan Murat Demir, Zeynep Fırat ve Ayten Çelik gözaltındayken işkence, tehdit ve hakarete uğradıklarını belirterek, kendilerine işkence yapan polislerden birinin, yargısız infaz dosyalarında adı geçen komiser Dursun Ali Öztürk olduğunu söylediler.

Av. Murat Demir, ağır işkence ve hakaretlere maruz kaldıklarına dikkat çekerek, "Saatlerce dövü-

ler. Bileğimi kalorifer peteğine kelepçelerek sabaha kadar bekletiler." diye konuştu. Av. Zeynep Fırat ise, kaba dayak, cinsel taciz ve ölüm tehdidinde bulunma gibi işkencelere maruz kaldığını söyledi.

Öte yandan Malatya Barosu avukatlarından Av. Aysel Bulut 16 ağustos günü gittiği Malatya E Tipi Cezaevi'nde köpekli saldırıya uğradı. Müvekkilleriyle görüşmek üzere cezaevine gittiğini belirten Bulut, burada çantasının aranarak istediğini, kendisinin savcının izni olmadan bunu kabul etmeyeceğini belirttiğini, bunun üzerine, ismini bilmediği bir kıdemli üst çavuşla aralarında tartışma çıktığını söyledi. Bulut tartışma sonucu çantasını aratmadığına dair tutanak imzalatırıldıktan sonra koşuların bulunduğu binaya yönelirken, serbest bırakılan köpeğin kendisine saldırdığını söyledi.

Bu arada gözaltında tutulan avukatların aileleri, savcılıktan görüşme izni verilmediğini ve yakınlarının durumlarından endişe duyduklarını bildirdiler.

Özel Tekstil işçileri: "artık yeter"

İstanbul/ Özgür Gelecek- Sefaköy'de bir tekstil fabrikası olan Özel Tekstil'de işçiler işyerinde uygulanan işçiler üzerindeki haksız uygulama ve baskıları protesto ettiler. Haklarını arayan iki işçinin işten atılması üzerine hep birlikte iş bırakarak patronun uygulamalarından doğan rahatsızlıklarını dile getirdiler. 24 ağustos günü, işten atılan işçilerin geri alınması ve maaşlarının zamanında ödenmesi, maaşlarında kesinti yapılmaması, viziteye çıkma haklarının gaspedilmemesi ve bir takım keyfi uygulamalara son verilmesi gibi istekleri olan işçilerin haklarını arayabilecekleri bağlı bulunduğu bir örgütlülük veya sendikası ise yok.

15 yıllık tarihi olan ve 350'ye yakın işçinin çalıştığı Özel Tekstil'de eylem yapan işçilerin kararlılığı üzerine patronun kendi yakın çevrelerine bağlı emniyetten tanıdığı görevde dahi olmayan ve sorumlulukları o bölgenin dışında olan polis çağırarak işçiler üzerinde psikolojik baskı uygulayarak çevik kuvvet çağırma tehditinde bulunduğu belirtilen işçilerin başlıca sorunları; maaşlarına yapılan zamların keyfi olması usta-ışverenle işçiyi vereceği zammı kişiliğine, tipine ve hatalarına göre belirlemesi, ücretlerinde kesinti yapılması, ücretlerin sık sık kızıllı ve maaşlarının emniyetten talep edilmesidir. İşçilerin emniyetten talep edilmesinin yanı sıra, işçilerin işten atılmaları ve çalışma ey-

Özel Tekstil işçileri işten atılmaları protesto ettiler

sağlıklarının bozulması gibi haksız uygulamalar. İşyerinde uzun zamandır uygulanan bu yöntem ve haksızlıklar işçiler arasında ustaya ve patrona karşı tepkisel olarak doğmuş. Keyfi yapılan uygulamalar ve baskılar karşısında Özel Tekstil işçileri sorunlarını dile getiren bir bildirgeyi Özel Tekstil Yönetim Kurulu'na sunmuş 8 ağustos günü. Bildirgede işçilerin talepleri yukarıda sistemli olarak sunulmuştur. İş bırakma eyleminin ertesi gün de işyeri dışına çıkma ey-

lemi yapan ve patronun işten atma ve çevik kuvvet çağırma tehdidi ile karşı karşıya kalan işçiler hakları verilinceye ve işten atılan arkadaşları geri alınmaya kadar eylemlerini iş makinelerinin yanında oturma eylemi yaparak sürdürdüklerini dile getirdiler.

Ayrıca işçiler, işyerindeki onca haksız uygulama ve haklarının verilmeşi yanında işyerindeki bazı vergi kaçaklığı ve düşük ücret göstergesi gibi kanunsuzluklarında yapıldığını ileri sürdüler.

Alt yapı-üst yapı

Devrim, gelişen üretim güçlerinin kendine uygun yeni ve ileri üretim ilişkileri (alt yapı) yaratması demektir. Bu pek çok ayrıntıyı içinde barındıran karmaşık bir süreçtir. Gelişen üretici güçlerle birlikte sınıf mücadelesi ve devrimci savaşımlar da gelişir. Sınıf mücadelesi ve devrimci savaşımdaki gelişme olmaksızın yeni bir alt yapı yaratmak ham hayalden başka bir şey değildir. Diğer önemli bir yön ise, alt yapı ile üst yapı arasındaki ilişkidir. Üst yapı kurumları yıkılmadan zaferi kazanılmaz.

Alt yapı, temel ekonomik ilişkileri ifade eden üretim ilişkileridir. Alt yapı ile üst yapı arasındaki ilişki ise alt yapı belirleyicidir. Kısa dönemde üst yapı belirleyici olabilir. Bunu kısaca açıklamak gerekirse; a) üretim araçlarının mülkiyet tarzı, b) insanların üretimdeki yeri ve karşılıklı ilişkileri (sınıfsal ilişkiler), c) üretilen ürünlerin dağılımı paylaşımı olarak formüle edilebilir. Bu üretimin nasıl ve hangi sınıflar tarafından yapıldığını ve bölüştürülen hangi mülkiyet ilişkisi sonucunda yapıldığını belirtir. Üst yapı ise; alt yapının şekillendirdiği siyasi sistem ve ideolojik oluşumdur. Siyasi sistem ve ideolojinin amacı, alt yapıyı korumak, kollamak ve devamını sağlamaktır. Siyasi sistem devlet ve kurumlarını, ordu, polis, mahkemeler, parlamento, hükümetler, cezaevleri vb. gibi kurumları içerir. Ideolojik bir sınıfın politik, hukuki, bilimsel, felsefi, dini, moral, estetik düşünceleri bütünüdür. Her sınıfın bir ideolojisi vardır. Bunu, sınıfın üretim sürecinde girdiği temel ilişkilere uygun yorumlama, düşünüş biçimi olarak açıklarız. Bir burjuva ile bir proleterin sorunlara bakışı farklıdır. Burjuva sorunu kendi gerici, yoz, faşist ideolojisine göre yorumlar, proleter ise sorunu bilimsel, devrimci bir tarzda ele alarak yorumlar. Bu farklılık ait oldukları sınıfların ideolojisiyle dünyayı yorumlamalarından kaynaklan-

maktadır. Mahkemeler siyasi sistemin önemli bir parçasıdır. TC de mahkeme, "Adalet mülkün temelidir" gerici anlayışını yaşama geçirir. Çünkü mahkemeler alt yapının devamını sağlayan kurumlardır. Aynı ordu-polis gibi. Bu açıdan toplumda egemen sınıfın "haklarını" korurlar. Alt yapıyı oluşturan sömürü düzenininin, mahkemeleri de sömürü düzeni ve sömürücü sınıfların hizmetindedir. Adalet burjuvazi için vardır. Emekçiler için ise haklarını savunmak istediklerinde burjuvazinin ordusu polisi gibi faşist güçler vardır. Milyarlarca liralık vurgun vuran Halit Narin (TISK Başkanı), Yahya Demirel, Hasbi Menteşoğlu gibi kan emiciler elini kolunu sallayarak dolaşmak bir yana saygınlıklarına saygınlık (!) katmakta, yaptıklarından dolayı ceza görmemektedirler. Fakat işsizlik ve açlıktan bir ekmek çalan kimse yıllarca cezaevinde yatırılmaktadır. Kimse burjuvazinin mahkemelerinden adalet beklemesin, adalet de burjuvazinin özel mülkiyetindedir.

Üst yapının diğer parçasını ideoloji oluşturmaktadır. Dinin ideolojide önemli bir yeri vardır. Tüm sömürü düzenlerinde din, ezilen sınıfların egemenlere tam itaatini buyurmuş, sömürü düzenlerine karşı isyanı ve sınıf savaşımını bir suç bir günah saymıştır. Burada da aynı mahkemelerde olduğu gibi dinin de işlevinin toplumdaki egemen sınıfı, sömürü düzenlerinin ekonomik ilişkilerinin, üst yapı kurumlarınınca nasıl koruyup kolladığı görülmektedir.

Kapitalist toplumdaki üretim araçlarının özel mülkiyeti ile üretimin toplumsal ilişkisi arasında çelişkinin çözümü için, proletarya tarafından üretim araçlarının toplumsal mülkiyete dönüştürülmesi gerekiyor. Bu kapitalist özel mülkiyet sisteminin yerine, sosyalist kolektif mülkiyet sistemini geçirmek demektir. Ama kapitalistler kendi üst yapı kurumlarıyla (devlet-ordu-polis-

DGM'ler) sömürü düzeninin alt yapısını korurlar. Başta burjuva devlet aygıtı olmak üzere üst yapı kurumları yıkılmadan, kapitalist ekonomik sistem tasfiye edilemez.

Üst yapı üç bölümden oluşur: Birincisi, eski topluma damgasını vuran aşımış, önemini yitirmiş olan kalıntı şeklinde varlığını sürdüren bölümdür. İkincisi ise toplumda var olan egemen üst yapıdır. Bu, alt yapının devamını sağlamakla görevli olan bölümdür. Üçüncüsü ise, henüz tohum halinde bulunan, sürekli gelişen, bir sonraki toplumda (sosyalist) egemen olacak, devrimci üst yapıdır. İfadesini MLM biliminde, proleter ideoloji ve kültürde bulur.

Sosyalist toplumun ilk aşamasında üst yapı önceki toplumlara nazaran daha etkilidir. Sosyalist alt yapının gelişiminde katalizör rolü oynar. Bir yandan sosyalist inşayı oluştururken diğer yandan, eski toplumun kalıntısı durumunda olan burjuva ideolojisiyle (revizyonizm, oportünizm) savaşır. Sosyalist toplumda sınıf savaşımı sürmektedir. Burjuvazi mülksüzleştirilebile ideolojisi ve kültürü uzun dönem varlığını sürdürür. Sosyalist ekonomik temel gelişip güçlenmesini baltalamak ister. Burjuvazinin ajanları olan revizyonistler çeşitli hile, komplo, entrikalarla geriye dönüşü sağlamak isterler. Bu durum sosyalist devlet yapısındaki oluşabilecek bürokratik alışkanlıklar, devlet sistemi halklarındaki bazı bozukluklarla birleşince ciddi tehlikeler yaratır. Sosyalizmden geriye dönüşün bir nedeni de budur. Bu yüzden üst yapıda burjuvazi ile mücadeleyle şiddetle sürdürmek ve onu ekonomik temele (alt yapıya) daha uygun hale getirmek için sınıf mücadelesini ve sosyalist devrimi sonuna kadar götürmek gerekir. Bir kez daha, sosyalizmde sınıfların ve sınıf mücadelesinin devam ettiğini ve sosyalist üst yapının rolü ve önemi vurgulanmalı, kavranmalıdır.

Destek mi, sömürü mü?

Koalisyon hükümeti, IMF ile yapmış olduğu Stand-by anlaşmasına göre; hububat, şeker pancarı ve tütün haricinde diğer tarım ürünlerinde destekleme alımını kaldırmıştı. Geçtiğimiz günlerde destekleme alımı kapsamına fındık, pamuk, üzüm, kırmızı mercimek ve ayçiçeği de eklendi.

Bu tarım ürünlerinin destekleme alımı kapsamında kalması, birçoğunun ise bunun dışında tutulması, emperyalistler tarafından dayatılan "ihracata yönelik sanayileşme" modelinin bir yansımasıdır. Ülkenin dengesi ekonomisi nedeniyle yeterince uygulanamayan bu model tarıma yönelik sömürü sisteminin artırılmasına yönelmiştir. Destekleme alımları esas olarak ihracatı yapılan ürünlere yapılmakta, bir yandan da bu ürünlerin ekimi teşvik edilmektedir. Buna göre devlet, tarım ürünleriyle ihracata yönelecek ve döviz girdisini arttıracaktır.

Devlet, taban fiyatlarını belirlerken yaptığı desteklemeleri öne çıkararak "taban fiyatlarını yüksek tuttuk" diyerek köylüyü aldatmaya çalışmaktadır. Oysa taban fiyat tespitleri yıllık fiyat artışının altındadır. Örneğin; '94 yılı için bugdaya verilen fiyat, olması gerekenin % 31 altında belirlenmiştir. Daha önceki yıllarda hükümet, köylüden ürünlerini almasına rağmen ödemesi gereken parayı aylarca ödememiş, köylüyü zor durumda bırakmıştır. Aylarca ödenmeyen paraların durmadan yükselen enflasyon karşısında değerini yitirmesi üreticinin özellikle de yoksul köylünün daha da yoksullaşmasına neden olmaktadır.

Diğer yandan devletin alımları sınırlandırması ya da kaldırması; üreticinin ürünlerini

satamamasına, tefeci-tüccar sömürüsünün kısılcacında iligine kadar sömürülmesine yol açmaktadır. Köylü hükümetten aldığı yüksek faizli kredilerle sadece o yıl için tarlasını ekebilme, ancak satın aldığı aletlerin parasını ödeyebilmekte, ailesini zar zor geçindirebilmektedir. Hasadın tamamı krediyeye gittiğinden, hasat bittikten sonra da elide hiç para kalmamaktadır. Çoğu zamanda, aldığı krediyi ödeyebilmek için, tefeciden yüksek faizle borç almak zorunda kalmakta, devlet sömürüsünün yanısıra tefeci tarafından sömürülmektedir.

Bu sistem yıllardan bu yana uygulanana gelen, yarı-feodal yapının bir sonucudur. Devlet destekli görünen "üretim teşvik" sonucu sömürünün daha da katmerleşmesidir.

Bu sistemin varacağı sonuç; önümüzdeki süreçte-özelliği yoksul köylülüğündesteklenen bu ürünlere yönelmesini sağlayacak ve üretim fazlalığı nedeniyle ürünler üreticinin elinde kalacak ve yok pahasına tefeci-tüccarın kucagina itilecektir. Öte yandan devlete ürününü satma şansına sahip olanlar ise ürünlerinin karşılığını aylarca geçkerek alacak ve yükselen enflasyon nedeniyle değeri yiten paranın alım gücünün düşmesinin sömürüsünü yaşayacaktır. Her iki halde de, devlet kassasına akan bu sömürünün en mağdur kesimi yine yoksul köylülüktür.

Sonuç olarak, devletin ve propagandaclarının devlet destekli üretim gibi gösterilen, üreticiyi yardım propagandası altında devletin, kassasına akacak sömürü gelirlerinin çoğalması demektir. Önümüzdeki yıllar üreticinin daha da sıkıntılar yaşayacağı yıllar olacaktır...

Çiller'in yeni oyunu dolarla oynamak

Son günlerde ekonomide yaşanan önemli gelişmelerin başlıcaları şunlardır:

- 1- Dövizdeki ani yükseliş
- 2- Japon Kredi Değerlendirme Ajansı'nın (JCR) Türkiye'nin uzun dönemli kredi notunu kırması
- 3- Dünya Bankası talimatıyla özelleştirmede sağlanan uzlaşma. Güncelliği açısından süreçte ilgisinden ötürü dövizdeki değişimi ele alacağız.

Dövizdeki ani yükseliş: Çiller, ocakta yaşanan depremin ardından dövizde yönelişi önlemek ve iç borçlanmayı sağlamak için piyasaya sürdüğü yüksek faizli hazine bonoları vasıtasıyla, piyasadaki paranın Türk lirasına yönelmesini sağlamıştır. Fakat bu durum kendi içinde açmazını da beraberinde getirmiştir. Yüksek faizlerden dolayı yatırımlar durma noktasına gelmiş, işsizlik almış başını gitmiş. Kısacası ekonomi de tam anlamıyla felç olmuştu. Yüksek faiz politikasının sürmesi durumunda,

durumun daha da kötüleşeceğini gören Çiller kademeli olarak faizlerin düşürülmesi dışında başka bir seçeneğe sahip değildi. Fakat bu seferde yüksek faizli hazine bonolarıyla tatlı karlar elde etmeye alışmış olan, paranın tekrardan dövizde yönelme tehlikesinde içinde barındırıyordu. Faizlerin düşürüldüğü bir ortamda yapılacak olan üç aylık süper faizli hazine bonusu geri ödemelerinde piyasaya çıkacak olan 20 trilyonluk paranın, tekrardan hazine bonosuna değil de dövizde yönelmesi ve Eylül'de çok yoğun olan iç borç geri ödemelerinde bu durumun tekrarlanması durumunda Ocak'ta yaşanan krizin çok daha üst boyutlarda yeniden tekrarlanması anlamına gelecektir.

Çiller hükümetini eylül ayında bekleyen en önemli tehlike buydu. O halde tencerenin aniden patlamaması için kapak arası yavaş açılarak içindeki basınç boşaltılmalıydı. Dövizdeki ani yükselişin ardur-

dan Eylül ayındaki iç borç geri ödemelerinde dövizin yükselişini önlemek için Merkez Bankası tarafından bu günden bilinçli olarak yükseltildi. Merkez Bankası, doların devir kurunu durduk yerde arttırarak doların yükselmesine neden olacak, sonradan faizlerle oynayarak doları tekrardan aynı rotaya sokacak "Bakın dolar da fazla yükselme olmuyor!" diyerek piyasaya çıkacak olan paranın dolarla yönelişi önleneckti. Senaryo budur! Ekonomiden sorumlu Devlet Bakanı Aykon Doğan, bu senaryonun ilk sinyallerini şöyle veriyordu: "Belki bir miktar para dövizde gidebilir." Ardından oyun sahnelenmeye konu hemde kimi üst düzey hazine yetkilileri devre dışı bırakılarak. Devre dışı bırakılan bir hazine yetkilisinin dolardaki artışın ardından yatan gerçekleri açığa vuran ifadesi "Ne olursa olsun bu ekonomik deşil, siyasi bir karardır. Ustelik bu kararın haber arıyorsa edilecek" demektir. Merkez

Bankası tarafından bilinçli bir çaba ile erkene alınan bu yükselişle piyasalardaki para kısmen dolara yönelse de, yükseliş sürmediği takdirde tekrardan hazine bonolarına geri döneceği hesaplanıyor.

İşçi sınıfı ve emekçi halklarımızın bu kötü yaşlarından çıkış yolu; Demokratik Halk Devrimi'ne katılmaktan geçer.

Dövizdeki yükselişin devam ettiği günlerde Merkez Bankası, bankalar arası piyasalarda gecelik faizi % 70'den % 100'lere çıkardığında, % 70'den TL satın alan bankalar bunu tekrardan Merkez Bankası'na % 90'dan satarak suya sabuna dokunmadan karlarına trilyonlarca kar kattılar.

Daha önceki kriz dönemlerinde karlarını nasıl katladıklarını açıklayan bilançolar ortadadır.

Diğer bir örnek ise: Hazine nin 31 ağustosta dövizde endeksli gelir ortaklığı vardı, bu geri ödemeler de bir hafta önceki döviz kurunu esas alarak ödenen yapılmıyordu. Bunu

bilen bankalar bir hafta önceden dövizde yüklenerek, dövizin yükselmesini sağlıyorlar, sonuç aynı karların durduk yerde katlanması.

Kriz ortamı komprador Patron-Ağalar için istedikleri bir ortam yaratıyor. Bu fırsatları kullanarak karlarına katılmaktadırlar.

Fakat bütün bu senaryolar kağıt üzerindeki senaryolardır. Dövizin artacağı beklentisi kırılmadığı ve bunun yaratacağı psikolojik baskı kırılmadığı takdirde Çiller'in elindeki silah kendini vuracaktır. Böyle bir olasılık Çiller'in yıkımı olur. Bütün bu olgular düzenin kendi içindeki çelişkilerdir. Komprador Patron-Ağa devleti tam anlamıyla "Kırk katır mı kırk satır mı?" ikilemi arasında sıkışıp kalmıştır. Ne yaparlarsa yapsınlar çıkış yolu bulamayacaklardır. Bu arda bütün faturlar emekçi halkımıza yükleniyor. İşsizlik, ücretlerin düşürülmesi, hayat pahalılığı ile yaşam halkımıza çekilmez hale getiriliyor.

Birliği, işlenmiş hataların açığa çıkarılması ve özleştirilmesi temelinde kurmaktadır en iyisi. Parçalanmanın zararlarını, parçalanmadan esash dersler çıkararak karşılamalıdır. Herkes felsefeye, özellikle de, tıpkı bir madenci gibi, yedi kat yeraltında, kendi domuz damında, dünyanın gizli, efsunlu zenginliğini, gün ışığına çıkarmak için ter döken emekçi felsefeye saygı göstermelidir. Her zıt, kendi zıddının varlığını ve mücadelesini kendi varlığının ve mücadelesinin şartı olarak görmek zorundadır. Çelişmenin her iki yönü de devrimci dönüşürücü karaktere sahiptir. Ama bu ateşli karakter, birinde esas, diğerinde talidir. Esashğin, taliliğin derecesi, çatışmanın şiddetini belirliyor.

Her olgu, kendi iç çelişmelerini ve çatışmalarını, kendi varlığının ve gelişmesinin biricik altın şartı olarak benimsemiştir. İnsan bir olgudur. İnsandaki iç çelişmeler, bu çelişmelerin mizacı, karakteristik özellikleri, diğer olgulara nazaran daha karmaşık, daha zengin, derin ve çok yönlüdür. İnsan hayvanın, diğer hayvanlara üstün kılan da budur. İç çelişkilerinin harika zenginliğidir.

İnsanın, insan ve kendini çevreleyen maddi dünya üzerinde egemenlik kurma aşkı oldukça güçlüdür. Egemenlik tutkusunun kölesi olan insan, kendi özgür iç çelişkelirinin bir bölümünü baskı altına almaksızın, kendini çevreleyen güçler üzerinde egemenlik kuramaz. Başkasının egemenliğine boyun eğen insan için de geçerlidir bu. İnsanın insan üzerinde egemenlik sistemi, onun maddeye egemen olma eyleminin önündeki en büyük engeldir. Kendi iç çelişkilerinin bir bölümünü baskı altına alarak kendisini güdükleştiren, daraltan, tek yönlü hale getiren insan, kendi dışındaki gelişmeyi tayin eden çelişmeleri esash bir şekilde kavrayamaz, yönlendiremez. Kendi iç çelişkilerine özgürlük tanımayan, onların çözümünü kolaylaştırmayan bir insanın, maddi ve yaşamsal alemin akıl almaz dercede karmaşık çelişkilerini kavrayıp yönlendirmesi de zor ve sorunlu olur. İnsan egemenlik altına alan insan özgür olamaz.

Çelişkinin, 'çözüleceğim andır, neşterini vur!'

Bakış

Muzaffer Oruçoğlu

Çelişkileri kesip atmak / çelişkilerden kaçmak

çelişimi duymayan insanla, çelişkiyi vaktinden önce çözmeye kalkın insanlardan tarih çok çekmiştir. İnsanın birbirine zıt gibi görünen ama bir noktada kesişen bu iki serüveni büyük destanlar doğurdu.

Örgüt, insanın, maddi yaşamı değiştirme ve egemenlik kurma amacının en büyük, en etkili aracıdır. İnsanın kullandığı bu araç, bizzat insan denilen ilimle dokunur. Bu aracın iç işleyişi, iç çelişkileri, işlevi, ezen ya da ezilen insanın iç çelişkilerine, ruhuna uygun olarak biçimlenir. Ezen insanın örgütü, kendi iç çelişkilerini ve iç özgürlüğünü çarşıya germeden amacına uygun bir iş yapamaz. Bu örgüt, kendi çoğunluğunun özgürlüğünü, demokratik haklarını baskı altına almadan, güdükleştirmeden, toplumun ya da toplum çoğunluğunun üzerinde diktatörlüğünü gerçekleştiremez. Toplumun iç çelişkilerini baskı altına alan, özgürlüğünü kısıtlayan bir örgütün kendi iç özgürlüğünden söz edilemez.

Ezilen sınıflar, ezen sınıflardan sadece kurtuluş sanatını değil, nasıl özgür olunması gerektiğini değil, aynı zamanda ezme sanatını da öğreniyorlar. Bu ezme sanatını bazen, ezen sınıfların yöntemleriyle uyguluyorlar. Mülksüzleştirdikleri ezen sınıfları, seçme, seçilme, görüş açıklama, örgütlenme gibi temel demokratik haklardan yoksun kılıyorlar. İktidarda geçen ezilenlerin, toplumun bağrında yarattıkları bu lanetlenmiş yeni mağdurlar tabakası, eriyeye-

ğine, giderek büyüyor. Bu tabaka büyüdükçe, iktidardaki ezilen sınıfların temsilcileri savunma psikozu içine giriyor, temsil ettikleri kendi sınıflarından, haktan kopmaya başlıyor ve giderek bürokratlaşıyorlar. Yeni bir kıyametin başlangıcı oluyor bu. Eski ezenlerin, yeni mağdurlar olarak, ezilenlerin başına geçişi, bürokratik egemenliği yıkararak eski sistemi yeniden kuruyor yani. Tarihin yadırgamadığı bir durumdu bu.

İlke açıktır: Modern işçi sınıfının, kendisiyle birlikte tüm sınıfları ve tabakaları dönüştürmesi, sınıfsızlığa, kurtuluşa götürmesi. Tüm insanlığı kurtuluşa götürmesi. İktidarlarını yitiren sömürücü sınıflar, mülk sahibi sınıflar, insanlığın bir parçasıdır. Devrimci proletaryanın sadece kendisini ve diğer ezilen sınıfları değil, bu sınıfları da kurtarmak, insanileştirmek, bunlarla birlikte insanileşmek diye bir görevi vardır. Baskıyı ve sömürüyü, yani insanileşmenin önündeki en büyük engeli kaldıran devrimci proletarya, bu sınıfları, temel insani, demokratik haklarından yoksun kularak, lanetleyerek, tecrid ederek, hades'e sürerek dönüştüremez, insanileştiremez. Bunu yaptığı anda kendi özgürlüğünü de yemeye başlar.

Çelişkilerin kısa yoldan, zorla bastırılması yokedilmesi. Çelişkileri bu yöntemle çözdüğünü sananlar, kendilerini o çelişkilerin darağacında bulurlar. Kendi varlığını, çok zengin, şaşırtıcı çelişkiler harmanı haline getirmeyen; çelişkilerin çok yönlü çözümünden, çok yönlü çelişkiler doğuran bir kaynak haline getirmeyen, bir güç, çelişkiler dünyasına öncülük edemez.

Bu son bölümde her iki taraf da kötü sınav verdi. Taraflar, davranışlarıyla, nasıl davranılmaması gerektiğini öğretiler bizlere. Çelişkileri kesip atmak. Çelişkilerden kaçmak. Tarafların bıraktıkları bu mirasla, gelecek kuşak hiçbir şeyi değiştiremez. Merkezden taaa yönlüye kadar çekilme hakkın vardır. Sekreterlikten en geri sempatanlığa kadar çekilme hakkın vardır. Tamamen kopup gitme, kavranması güç, oldukça ciddi bir iştir.

BAKIŞ KÖŞESİNE BAZI ZORUNLU YANITLAR

Özgür Gelecek gazetesinin 1-15 Ağustos 1994 tarihli, 32. sayısında Bakış köşesinde, Muzaffer Oruçoğlu imzasıyla "Birlik Serüvenleri-II" başlığıyla yayınlanan bir makalede yer alan bazı gelişmelere ve iddialara açıklık getirmek ve yanıt vermek gereği duyuyorum.

1) Sayın Oruçoğlu daha yazısının başında 3. Konferans sonrasında yazdığı 8 sayfalık yazısının diğer Konferans belgelerinin yayınlandığı yayın organında yer almadığını, yayınlanmadığını belirtiyor ve sitem ediyor. Bizce sayın Oruçoğlu bu siteminde haklı değildir, çünkü; Oruçoğlu'nun yazısı tartışma yazısıdır. Tartışma yazıları Konferans sürecinde "Parti Birliği" adlı ve sadece PÜ ve AU'lerle sınırlı bir iç tartışma yayınıdır. Parti prosedürü gereği PB sadece ve sadece konferanslar sürecinde yayınlanır ve konferans sonrasında durdurulur.

Sayın Oruçoğlu'nun kastettiği dönem 3. Konferans sonrası dönemdir. Yani tartışma sürecinin kapandığı ve PB'nin de doğal olarak yayınının durdurulduğu dönemdir. Kastettiği konferans belgeleri ise, 3. Konferans'ın örgütsel kararlarının dışında yer alan siyasi kararlardır. Kararların yayınlandığı yayın ise, partinin terör-siyasi yayını olan ve parti yakın tabanına kadar inen, "Komünist" adlı yayın organıdır. Dolayısıyla sadece sayın Oruçoğlu'nun değil, hiçbir parti üyesinin tartışma yazılarının gerek süreç açısından, gerekse yayın organının muhtevası açısından "Komünist" adlı yayın organında yayınlanmaması parti işleyişine aykırı değildir. Tersine işleyiş gereğidir. Dolayısıyla sayın Oruçoğlu'nun yakınması anlamsızdır.

Ayrıca sayın Oruçoğlu burdan yola çıkarak partinin bazı diğer yayınlarında da yazılarının yayınlanmadığını belirterek kendi deyimini "suyunun ırsındığını" belirtmektedir. 3. Konferans sonrası yurkardan aşağıya doğru, her konferans sonrasında olduğu gibi parti önderliği tarafından yeni atama ve görev dağılımına gidilmiştir. Bu atama ve yeni görevlendirme yayın örgütlenmesinde de gidilmiştir, dergi yazı kurulu ve dergi yazarlarında partinin ihtiyaçları doğrultusunda değişiklikler yapılmıştır. Yeni görevler

dirmeler kendisini de kapsamıştır. Bu bağlamda Muzaffer Oruçoğlu'nun bir konferans sonrasında yapılan atama ve görevlendirmelerden nem kapması ve yersiz imalarda bulunarak hayıflanması da anlamsızdır.

2) Muzaffer Oruçoğlu yazısında Avustralya'dan geldikten sonra YDB'ye alındığını söylüyor. Oruçoğlu'nun hafızası bu noktada da yanılıyor. Çünkü kendisi daha Avrupa'dayken 2. MK'cular partiyeye cepheden tavr almamışlardı. Kendisi Avustralya'ya gittikten kısa bir süre sonra tavr aldı. Bunu kendisi de belirtiyor. Yanıldığı nokta Avustralya'dan geldikten sonra, yani 2. MK'nin partiye cepheden tavr alışından sonra YDB'ye alınmasına ilişkindir. Oysa O, 2. MK'cular tavr almadan, dolayısıyla Avustralya'ya gitmeden evvel MK 2. toplantısından sonra YDB'ye alınmıştır. Avustralya'dan geldiğinde ise 3. MK Toplantısı yapılmıştı. Ve kendisi YDB'de idi.

3) Oruçoğlu bazı YDB Toplantı kararlarının tarihlerinde de yanılıyor. Bazı örgütlere ilişkin alınan kararda, kendisi YDB'de değildi. YDB'den düşmüştü. O'nun yer aldığı YDB toplantılarında örgütlere ilişkin gündem maddeleri yer almamıştır. Ayrıca örgütlere ilişkin alınan karar 4. Konferans'ta düzeltilmiştir.

4) DABK'cuların filminin merkezi gecemizde gösterilmesine ilişkin gündem maddesinin görüşüldüğü YDB toplantısında da yoktu. Sayın Oruçoğlu bu konuda da fena halde yanılıyor. Dolayısıyla hiçbir resmi toplantıda Oruçoğlu tarafından kendi deyimini "DABK'çı gerillaları, konferansçı gerillaları gibi kitleye sunmak doğru mu?", "kasele teslim edin, tabana da özleştirin verin" denilmemiştir. Çünkü bu sorun YDB'de gündeme geldiğinde kendisi Avustralya'da bulunuyordu. Ayrıca sorun YDB'de görüşülmüş ve kasetli Konferans kanadının kasetiymiş gibi diğer YDB üyelerini de yarıltan dönemin YDB sorumluları eleştirilmiş, kendisi de hatasını kabul etmiş olup ihtar cezası verilmiştir.

5) Muzaffer Oruçoğlu YDB üyeliği ve PÜ'liğinden düşme sorununda da muğlak ve yanıltıcı bilgiler veriyor. Birincisi; Avustralya'dan geldikten sonra tek bir parti toplantısına katılmış. Bu toplantının son gündem maddesi olan görev

dağılımı" bölümünde "YDB'de görev almak istemediğini, kendisinin kültür ve sanat alanında görevlendirilmesini" talep etmiştir. Talebi YDB tarafından dikkate alınarak kültür ve sanat alanında görevlendirilmiştir. Ama parti üyeliği devam etmiştir.

Parti üyeliğinden düşmesine sebep olarak sayın Oruçoğlu bir gecede yaptığı konuşmayı gösteriyor. Bu gece Oruçoğlu'nun yazısında belirttiği gibi "Kadınların Kurtuluşu" dergisinin tertiplelediği bir gece olmayıp ATİK Kadınlar Komisyonu tarafından tertiplenen 8 Mart panelleridir. Sayın Oruçoğlu'nun hafızası burada da yanılıyor. Ayrıca bu panellerde yaptığı konuşmanın içeriği ve en önemlisi bu toplantının dışında gelişigüzel diğer başka gece ve toplantılarda partinin resmi görüşleri yerine kendi kişisel görüşlerini belirttiğini nedense belirtmiyor. Ve yine parti ekseninde yayınlar ve diğer örgütlerin yayın organlarında da parti görüşleri yerine kişisel görüşlerini belirttiğinden bahsetmiyor. Ki bu zaafı Oruçoğlu'nda sistemleşmişti. Bir parti üyesinin partinin irade birliğini parti dışında yansıtmayıp, kişisel görüşlerini yansıtmayı parti prosedürü ve parti hukukuyla bağdaşmaz. Ki, bu ilkeyi partinin en eski kadrosunun bilmemesi imkansızdı. Ayrıca bu noktada defalarca uyarılmasına rağmen kendi deyimini bu zaaf O'nda "huy" olmuştu...

Dolayısıyla ima etmeye çalıştığı gibi haksız yere atılmamıştır. Evet, PÜ'lükten düşmüştür, ama bunun zemini kendisi yaratmıştır.

6) Bir önceki yazısında "ortayolculuğu" karikatürize ederek "birlikçi" olduğunu vurgulamak istiyor. Ama kanımızca gerçekten de bölünme karşısında tavır "ortayolcu"dur. Her iki tarafa da tavır alarak partiyi "birliğe" zorlama tavrına girmek, gerçekte "birlik" adına partiyi üçe bölmek başka bir şey değildir.

Gönderdiğimiz açıklamayı tekzip mahiyetinde yayınlanmasını rica eder, mücadelenizde başarılar dileriz.

Devrimci Selamlar!

Açıklama

Yazarımız M. Oruçoğlu'nun Birlik Serüvenleri II. adlı altında gazetemizin 31-32 sayılarında yayınlanan yazılarına ilişkin, soruların muhataplarına gönderilen TKP(ML) GYDB'den gelen i yayınıyoruz.

Sağmalcılar cezaevindeki TKP(ML) tutanaklarından gelen yanıt ise Partizan dergisinin (bugünlerde çıkacak olan) 20. sayısında yayınlanacaktır.

Aşağıda yayınladığımız açıklama yanıtında Oruçoğlu'nun sözkonusu yazıları ve değerlendirmelerine ilişkin bizde kısa bir ek yapmayı gerekli buluyoruz.

Bizim belirteceğimiz nokta şudur: Oruçoğlu yazılarında her ne kadar 2. MK'nin revizyonist olduğunu söylüyorsa da, revizyonist sözcüğü kinayelidir, gönderme yapıyor.

İkincisi, Oruçoğlu, 2. MK'nin temel olumsuzluklarını, P.P.sini sürüklediği felaketi ortaya sermiyor. Aşırı boyutta eleştirileri gösterip olumsuzluyor ve konuyu başka yöne kaydırıp onların "dürüst insanlar" olduklarından vb. söz ediyor.

2. MK, önderlikteki kayıplar ve güçlendirmelerle bileşiminde sürekli değişiklik uğramış, politik değerlendirme ve kararlarında da bununla bağlantılı olarak giderek savrulmuştur.

İlk yıllarında biraz da şartların zorlamasıyla oluşan gerilla gruplarının dağıtılması ve başlıca mücadelenin esas alınması gerektiği yönündeki 4. toplantıda aldıkları kararlar sağa savrulmalarının vs. sınırlı olmuştur.

Partiyi DHD mücadelesi doğrultusunda harekete geçireceğine esas olarak kendiliğinden bırakmış; belirlenen zamanda DABK ve BABK olanları artık konferanslarını yapmasına rağmen kendileri yurtdışında "yer bulamadıkları" gerekçesiyle yapmamış, konf.in ertelenmesine neden olmuşlardır. Konf.in Dersim'de yapılacağına açığa çıkmasından ve darbe alınmasında bu gecikme önemli bir faktör olmuştur.

Üçüncüsü; ülkede görev verilmesi karşısında takındığı tavır açıktır ki, çok çok olumsuzdur. Bunun telefonla konuşmakla, sormakla falan bir alakası da yoktur.

Dördüncüsü; ise kendisi istemediği halde P.den atılan bir insanın "her ihtimale karşı, parti hukukuna ters düşmemek için" istifa mektubu yazması anlaşılır gibi değildir. Orada, atanın böyle bir kaygısının olması anlaşılır ama atılanın böyle bir kaygısı anlaşılmalıdır.

Kısacası, Oruçoğlu, sözkonusu yazılarında gerek kendisiyle gerekse de 2. MK ile ilgili olumsuzlukları ortaya koymaktan uzaktır. Gerçekliğin bir yönü gizli kalmıştır. Ve dolaylı olarak olumsuz pozisyona girilmiştir.

Koç şeriate tosladı

Haber Merkezi- Vehbi Koç Vakfı Sadberk Hanım Müzesi tarafından düzenlenilmeye çalışılan "Büyük Konstantinopol'dan Fatih Sultan Mehmed'e Konstantinopolis-Istanbul" sempozyumu, şeriatçıların yoğun baskısı olduğu gerekçesiyle ertelendi. Sempozyuma katılmaları için çağrı yapılan Türkiye'ye ve yabancı öğretim görevlilerine ise birer mektup gönderilerek şöyle denildi;

"Mevcut siyasi ortam içinde, bu sempozyumun ileri bir tarihte yapılmasının daha uygun olacağını düşünmekteyiz. Müzemiz tarafından tamamen bilimsel amaçla yapılan bu sempozyumu şimdilik iptal etmek kararımızı sizlere iletmek bizim için zor ve üzgündür" denildi. Sempozyumun organizasyon komitesinde yer alan Koç ailesinden Sevgi Gönül ise iptal etme kararını açıklaması için "Uzun süredir köktencilere tehdit mektupları alıyoruz" şeklinde yazdı.

Bu gelişmeler üzerine Koç ailesini, batıya hoş görünme çabasında laikliğin yetmediğini ve artık din değiştirme ve patrikhaneye hizmet etmeye kadar geldikleri yönünde suçlayan şeriatçılar, kendi radikal dinci yayın organlarında, sempozyumun iptal edilmesini zafer olarak niteliyorlar.

Şeriatçıların bu zafer çığlıkları karşısında sempozyuma davetli olan öğretim görevlileri ise "Koç ailesi sempozyumu iptal etse bile biz kendi olanaklarımızla sempozyumu tekrar düzenleyeceğiz" diyerek harekete geçtiler. Ayrıca Koç ailesi gibi bir ailenin şeriatçıların baskısından bu kadar çekinmelerini, ve geri adım atmalarını çok ilginç bulduklarını söylediler. Atlan bu geri adımın şeriatçıların geleceği korkusunu taşıyan laik ve demokrat çevrelerde sempozyumun ne pahasına olursa olsun gerçekleştirilmesi gerektiği ve demokratik bir dünyada yaşayorsak bu tür bilimsel çalışmaların yapılmasının gerekliliğini belirttiler.

Şu anda tam bir şeriatçı- laik tartışması ve yarışmasına dönen sempozyumun ise şeriatçılığı kendi çıkarları için körükleyen, yeri geldiği zaman kendine bir kalkan edinebilen sarmayiş sınıfında, işler aleyhine dönüp biraz baskı ve güç gösterisi karşısında ne kadar korkak ve ödüllü davranabileceğinin bir göstergesi oldu.

Devrimci sanatın onuru: Yılmaz Güney

Yılmaz Güney 1958'de sinemaya atıldı. 1965'lerden itibaren Türkiye halklarının sevgi ve ilgisini çekmeye başladı. Bu ilginin oluşmasında, Yılmaz Güney'in halktan biri olması, halkın acı ve hüznünü yakından bilmesi ve tatması, sanatını halkın hizmetine sunmasının ve daha da önemlisi siyasi sınıf bilincinin artmasının payı büyüktür.

O dönemde "Çirkin Kral", "Kızılarmak Karakoyun", "Haydutların Kanunu", "Kurbanlık Katil", "Balatlı Arif" çekildi. Daha sonra Yılmaz'ın ilk yönetmenliğini yaptığı ve başrolünü oynadığı "Seyithan- Toprağın Gelini" filminin çekimini yaptı.

Yılmaz Güney'i sinema alanında doruğa çıkaran ve onu dünya sinemasına katan ilk yapıtı 1970 yılında çevirdiği "Umut" filmidir. O bu filmiyle birlikte yüreğini ve imkanlarını emekçi sınıfların hizmetine sunarak, daha sarıh bir şekilde sınıf mücadelesindeki yerini alır. Egemen sınıflar onu sürekli takibat altında tutarak yeniden içeriye attılar. Egemenler sürekli olarak onun sanatsal çalışmalarını engellemeye ve her fırsatta onu karalamaya çalışıyorlardı. Bu engellemeler sonucu Güney, 1971'de yasal olmayan yollarla "Umut" filmi Cannes Film Festivali'ne ulaştırdı.

"Umut" burada büyük bir ilgi toplar ve yönetmenler ödülü ile Granoble şenliğinde jüri özel ödülü alır. Bu filmle birlikte uluslararası sinema severlerin ilgisini Türkiye sinemalarına çevrilir.

Yılmaz Güney'in uluslararası bir tunc kavuşması egemen sınıfları telaşa düşürdü. O'nu 1972'de apar topar bol "gerekçelerle" cezaevine koydular. 26 Eylül 1971'de Yılmaz Güney'in üç filmi: "Ağıt, Acı ve Umutsuzlar Adana Film Festivali'nde ilk üç dereceyi paylaştılar. Bu durum

hakim burjuva sınıflarını iyice kaygılandırdı. 1 Ekim 1972'de Adana Film Festivali'nde bu kez Güney'in "Baba" filmi en iyi film ödülünü aldı. Fakat sıkıyönetim mahkemelerinin emriyle jüri ödülü tekrar geri alındı.

Yine 1972'de Yılmaz Güney'in "Ağıt", "Baba", "Umutsuzlar" filmleri Venedik Film Şenliği'ne katılabildi. Festival "Ağıt" filmi Türkiye'yi temsil seçti.

Yılmaz Güney'in "Boynu Bükük Öldüler" romanı, Orhan Kemal roman ödülünü aldı. Aynı zamanda Ağıt Adana Altın Koza film ödülünü aldı. 1973 yılında cezaevinde Sanık, Salpa ve Hücrem adlı kitaplarını yazdı. Bu arada filmlerinin senaryo hazırlıklarını sürdürdü. 1974 yılında Ecevit hükümetinin çıkardığı "af" yasasıyla Yılmaz Güney bırakıldı. Cezaevinden çıkar çıkmaz "Zavallılar" filminin çekimini renkli olarak yaptı. Aynı zamanda başrolünü oynadı.

Bu filmin hemen ardından ise "Arkadaş" filminin çekimine başladı. Güney bu filmle hem kendisini hem de toplumu sorguluyordu.

"Arkadaş" filminin büyük yankılarından sonra hiç ara vermeden "Endişe" filminin çekimine başladı. "Endişe" Yılmaz'ın memleketi Adana'da pamuk işçilerinin acımasız sömürülmesini ve feodal köylülerinin kente kadar gitmesini görüntülüyordu. Bu filmin çekimi sürecinde savcının ölümüyle sonuçlanan olay yaşanır. Yılmaz tekrar cezaevine gönderilir. "Endişe" filmi Şerif Gören ve aktör Erkan Yücel tamamlar. Film 12. Antalya Film Festivali'nde beş ödül aldı.

Bu dönemde "İzin" ve "Bir Gün Mutlaka" filmleri çekildi. "Bir gün Mutlaka" filmi sansür kurulunca

"Anarşist Film" diye yasaklandı ve yurtdışına çıkışına izin verilmedi.

1978'de en önemli filmlerinden biri "SÜRÜ"nün çekimi yapıldı. "Sürü"de yönetmen Zeki Ökten idi. Film kırdan kente ekonomik göçleri, çözümleri, çaresizlikleri ustaca dile getiriyordu. Bu film 1979'da 29. Berlin Film Festivali'nde iki ödül aldı. Bu yıllarda "DÜŞMAN" filmi içinde çekimi tamamlanır. Bu film yine 30. Berlin Film Festivali'nde en iyi senaryo ve jüri özel ödülü aldı.

Yılmaz Güney'in cezaevindeyken en son ve en önemli filmlerinden biri de "Yol" filmi oldu. Film parça parça yurtdışına kaçırılarak montajı orada tamamlandı. YOL 1982 Cannes Film Festivali'nde birincilik ödülünü "Kayıp" adlı film ile paylaştı. Ayrıca da Fransız Eleştirmenler Birliği'nin ödülünü aldı.

1982 yılında Yılmaz Güney yurtdışına kaçtı. Fransa'ya yerleştikten sonra kendisinin yazıp yönettiği son filmi "DUVAR"ı çekti. Duvar Türkiye hapishanelerindeki çocukların durumunu dile getiriyordu. Yılmaz ömrünün üçte birini hapiste, sürgünde ve yurtdışında geçirdi. 47 yıllık kısa ömründe 53 senaryo yazdı, 110 film çekti, 20 film yönetti, 10 roman ve öykü hazırladı. Yılmaz Güney'in halkını çok iyi tanıdığı, onlardan biri oluşu halkının değerlerine duyduğu inanç ve sorumluluk duygusu başarısının biricik anahtarıydı.

Devrimci sanatçı Yılmaz Güney, 9 Eylül 1984 yılında Paris'te yaşama veda etti. Faşizmin zindanlarında sağlığı bozulmuş, mide kanserine tutulmuştu. O şimdi hakettiği bir yerde komün mezarlığında enternasyonalin şehitleri ile bir arada kalıyor. O'nu 10. ölüm yıldönümünde bir kez daha saygıyla anarak, devrimci anısını devrim kavgamızda yaşatacağız.

Değinmeler

Ali D.Kardeş

Bir Halk Düşmanı

Düş mü, gerçek mi ayrımdına varamadım! Sokakta karşılaştığım kadın, erkek, çocuk çocuk ellerinde bidonlar, çalınlar gibi ordan oraya koşuyorlardı. Kimi bidonlara güm güm vuruyor, kimi oynuyordu. Kentin tüm ticari taksileri, radyo ve teyplerinin seslerini sonuna kadar açmış, sokak sokak doluyorlardı. Hoperlörlerden yükselen ses insanı çığna çeviriyordu:

"Oynama şıkıdım şıkıdım..."

Mekân Ankara'ydı, yok yok şaşırıttım, İstanbul'du Yoksa Gebze miydi? Dilovası'nda tabut katarlarına doğru koşuyordu halk. Tabutların içinde damacana damacana sul Çeşme Müzik Festivali'nde son günlerin muhterem sanatçısı Tarkan'ın banyosuna gömülüyordu.

Bu arada koleradan ölen üç çocuk; İSKİ'yi ziyaret eden İstanbul Valisi Hayri Kozakçıoğlu'na yanında soru sormayı öğ'enenememiş stajyer gazetecilerle 'sohbet toplantı-sunday'lar. Vali; su sorunu için; "gerekli önlemlerin" alındığını söylerken; üç çocuk, "biz koleradan ölmüştük, sizi kandırdık, bizim ölüm nedenimiz, akut bağırsak enfeksiyonu!" diye açıklama yapıyordu. Biz 'gerçekleri' görüyorduk, artık!

Kafayı mr yedi, yazar demeyin! "A-acayıp" bir durum yok sanıyorum, yukarıda anlatılan kısımda... Olay açık ve net! Absürt bir deneme değil anlatılan!

Kentlerin su sorunu korkunç boyutlarda. Halk susuzluktan inim inim inliyor.

A-acayıp sanatçı(!) mustluk suyunu beğenmemiş, oteline 30 damacana su getirmiş, ferahlıyor. Öbür yanda susuzluk, halk çaresiz, tanker sularını kullanmaya zorluyor. Yüzlerce insan hastalanıyor ve hastanelere kaldırılıyor. Üç çocuk (yazı yazılırken üçtü, değişme oranı yüksek) ölüyor. Sağlık Bakanlığı, salgın hastalıkları gizliyor. "İshal yok!", "kolera yok!" İstanbul Valisi, İSKİ'yi ziyaretinde açıklıyor; "su sorunu yok!" Hastalık etkenini açıklamaya yetmeyen bir tanım konuyor "yetkililer"ce! "Akut bağırsak enfeksiyonu"...

Halk sağlığıyla oynanan bundan rezil bir ortam düşünebiliyor musunuz?

Yıllar oluyor, Ankara Sanat Tiyatrosu'nda İrlanda'da bir kasabanın kaplıcaları bir piyeste; kaplıca sularının hastalık şeması konu olarak işlenmiş. Gerçi; kaplıcanın doktoru; çarkı bozulanlarca hak düşmanı ilan ediliyordu ama konumuz serimlemesi açısından önemli bir örnek. Oyunun yazarı Henrik İbsen. Oyunun adı: Bir Halk Düşmanı... K sa bir not düşelim; AŞT oyunu su sorununun çıktığı şu günlerde İstanbul'da tekrar sahneliyor...

Sağlık Bakanlığı, İstanbul Valiliği, belediye ve İSKİ... Giderek hükümet ve devlet, halka yalan söylüyor. Halk sağlığı konusunda yalan söyleyen, gerçeği açıklamayan, gerçeği çarpıtana bu durumda ne denir?

Dense dense ancak halk düşmanı denir. Başka bir tanım olamaz!

ÇİZGİLERLE

Yağmura inat Partizan emekçiler gezisi

İstanbul/ Özgür Gelecek- Emekçi halkımızın susuzluktan perişan olduğu, kirli sudan çeşitli hastalık ve ölümlerle karşılaştığı metropol kentimizde, yağmur elbette bir umut gibi sevinçle karşılanmaktadır. Ama bu haftalarca önce gitmeye karar verdiğimiz gezi gününe denk gelirse bir hoşnutsuzluk baş gösterir. Havanın bulutlu olması kimi yerlerde yağmurun çiselemesi, gidip gitmeme noktasında ikircikli bir duygu yaratır. Hele bir de "yaz yağmurudur, gelip geçer" deyince gitme yanı biraz daha ağır basar. 28 ağustos sabahında da böylesi bir tedirginlik yaşandı. Gezi yerine telefon edildi. "Burada hava günlük güneşlik" dendi. Ama bu haber her yere iletme olanağı olmadı. Bazı semtler gitme kararı alırken, bazı semtler de iptal etti. Yol boyunca yağın yağmura, gezi yerinde başlayan yağmur eşlik etti. Arabalardan inildi. Çiseleyen, sonra hızlı yağın yağmurun altında beklendi inatla, hava birazdan açılır diye. Bu arada ağaçların arasında İbrahim'in büyük boy posterini taşıyan ve Onderimiz İbrahim, İbrahim Kaypakkaya diye slogan atan bir grup görüldü. Bu kitlede büyük bir coşku ve sevinç yattı. Hemen alkışlarla slogana eşlik edildi. Artık yağmur değil, dolu yağsakar etmezdi. Program hayata geçecekti. 500-600 kişilik bir kitle ile saat 12'de programa başlandı. Devrim şehitleri için saygı duruşundan sonra P. Partisinin içinde bulunduğu durum ve görevlerimiz" içerikli bir açılış konuşması yapıldı. Darbeciliği mahkum eden ve sınıf mücadelesinde bütün benliğimizle bulunulması gerektiğini vurgulayan konuşmacı, P.P.'de iradenin istediği KOK sürecinde belli adımların atıldığı noktasında umut verici açıklamalarda bulundu.

Daha sonra çok kısa bir hazırlıktan sonra ilk defa etkinliğe katılan Partizan Çocuk Korosu sahneye geldi. Söyledikleri birbirinden güzel parçalarla izleyicilerin büyük sempatisini uyandırdılar. Geleceğin kültür savaşçıları olacağı umudunu verdiler. Daha sonra yüreklerde PARTIZAN TANYA'yı çağırıştıran bir genç kız, Nazım Hikmet'in uzun, coşkulu ve oldukça anlamlı Tanya şiirini okudu. Her okuduğunda insanda tekrar tekrar dinleme duygusu yaratan, tepeden tırnağa tüm hücrelerini, yüreğini, beynini etkileyen Tanya şiiri dünya durdukça güzelliğini sürdürecektir. Zamanın sınırlı olması nedeniyle yarım saatlik yemek molasından sonra tek-

Partizan emekçileri ile dayanışma gezisinde, yağmur, kitlenin coşmasını engelleyemedi

rar programa başlandı.

Yeni Demokrat Gençlik adına yapılan kısa bir konuşmadan sonra Yeni Demokratik Kadın Derneği tiyatro grubunun gezi için hazırladığı oyun sergilendi. Yaşamın her alanında yaşanan duyarsızlık ve alternatif duyarlılığı konu eden oyun, bazı elemanlarının gelmeyişi nedeniyle ancak kırsal kesimdeki yansımayla ilgili bölümü sundu. Tiyatro hocasının katkısıyla çalışmalarında süreklilik çabası gösteren YDKD tiyatro grubu hergün biraz daha nitelikli olma çabasında ve tiyatroyu ilgi duyan tüm dostları bu çalışmaya çağırılmaktadır.

Düzenlenen panelde kadın sorunu, işçi, kamu çalışanları ve gençlik sorunlarına değinen panelistler, her alanın içinde bulunduğu durum ve görevlerimiz hakkında açıklamalarda bulundular. Ayrıca darbecilik mahkum edilerek P.P.'sinde yaşanan sorunlara değinildi. Dinleyicilerin çeşitli sorularını yanıtladılar. Bu arada

darbecilerden iki arkadaş, soruna kendi cephelerinden değindiler. Konuşmaların yarısı eroin ticaretinin insanlık suçu olduğunu söylemekle geçirdiler. Sanki bu işi olumlayan varmış gibi. Geri kalan yarısında Mafya hizbi dedikleri kişinin nerde ne yaptığı kimin, kime ne dediği, kimin nerde ne yaptığı konusunda kişiler konusunda açıklama yapmakla geçirdiler. Konuşmaların oldukça uzun olması, kendi yazdıkları belgeleri dahi yalanlamaları kitlenin tepkisine neden oldu. Demokrasi sınırını oldukça aşarak konuşmalarına son verdiler. Böylesine uzun konuşma olanağı bulan darbeciler, kendi gezilerinde, iradenen yana olanlara bırakım söz hakkı vermeyi, bir köşede sorunu 5-10 kişiyle tartışmaya bile müsaade etmemiş, "mafyanın yarıdakısı, pislikler" diyerek saldırgan bir tavır sergilemiş, gerçeği öğrenmek isteyenleri de kollarından çekirtirerek götürmüşlerdi.

Darbecilerin konuşmasından sonra izleyiciler arasında söz alan genç bir arkadaş, "Ben P.P.'sinin sıradan bir taraftarayım. Ve kirli işi tasvip etmiyorum. Bu işi yapanlar da tasvip etmediklerini söylüyorlar. Madem MK'nın bu işlerde hiç hatası, suçu yok neden iradeye teslim olmaktan çekindi. P. iradesinin herşeyi çözeğine inanıyor ve KOK'ü destekliyorum" dedi. Bir bayan arkadaş "benim şahsıma ait kitabevimin kapısını kırarak kitaplarıma el koymuşlardır. Ben bunu her yerde söylüyorum ve kendime ait kitaplarımı istiyorum" dedi. Partizan dergisinden bir arkadaş darbeciliğe siyasal boyutuyla değindi ve darbeci anlayışın pratikle nasıl yankı bulduğunu somutladı. Bir başka arkadaş ise "zamanında yeterince karşı çıkılmayan bir suçu dosyalayıp, sonra tüm ilkeleri ve düşük kurallarını çiğneyerek fırsatçı şekilde gündeme getirmek devrimci bir tavır değildir. P.P.'sinin kitlesi, sempatisanı, üyesi, kadrosu hiçbir zaman apoletler karşısında ezilmedi, hınttan sonra da ezilmeyecektir. Yüreğiz varsa, si-

de MK apoletli önderliğin yanlışlarına karşı mücadele edin, devrimci dürüstlük bunu emrediyor." dedi. Bu arada değişik konularda söz almak isteyenler oldu. Bir arkadaş Mücadele gazetesinde TKP(ML)'ye karşı yapılan çirkin saldırılara değinerek "Mücadele gazetesi P.P saflarında yaşanan sorunları fırsat bilerek aslı astarı olmayan bir dizi karalamada bulunmuş ve 20 yıllık şanlı geçmişimizi 3-5 satırla yıkabileceği gafletine düşmüştür. Saldırganlığını, ideolojik, siyasi hattan alan Mücadele gazetesi gereken yerler gereken yanıtı vereceklerdir. Ben de burada onları şiddetle protesto ettiğimi bildirmek istiyorum" dedi.

Söz alan Gebze direnişçisi bir arkadaş ise direniş sürecini değerlendirdi ve bu sürece ilişkin Kızıl Bayrak ve Emegin Bayrağı'nda yapılan sapırmalara dikkat çekti. Konuyla ilgili geniş açıklamayı gazetemize gönderceklerini söyledi. Panel (tartışma) süreci bir kaç insanın daha çeşitli konularda söz almasıyla 2 saati aşkın bir süre devam etti. En son söz alan bir ana, P. P.'sinde yaşanan sorunlardan duyduğu rahatsızlığı dile getirdi ve darbecileri maceracılıkla suçladı. "5 gerilla yetiştirdim, geride 5 gerilla daha var. Ben KOK'ümüzü destekliyorum" sözü kitlenin coşkun alkışlamasına neden oldu. Geçen gezide sempati toplayan sportif yarışmalar bu gezide de talep edildi. Mendil kapmaca yarışması yapıldı. Yarışmayı kazananlara Umüt Yayımcılık tarafından çıkarılan İK'nın I. ve II. cildi hediye edildi. Yarışmaya katılma talebinin yoğun olmasına rağmen zamanın hayli ilerlemiş olması nedeniyle son verildi.

Amatör sanatçılarımız sazı sözü eşliğinde coşkuyla çekilen halaylarla gezi sona erdi. Çevrenin temizliğinden sonra arabalara binildiğinde, yüreklerimizde PARTIZAN coşkusu, kulağlarımızda "YAŞASIN PARTİZAN TIMİZ TKP(ML)" sloganları yankılanmaktaydı.

Büyük Önder İbrahim Kaypakkaya'nın coşkulu ve taştan gençlerin gelmesiyle kule daha bir coştu

Uluslararası Komünist Hareketin önderi, ML'in beşinci kılıcı Başkanı Mao'nun ölümünün 18. yıldönümünde kronolojisini yayınlıyoruz.

Mao Yaşiyor

26.12. 1893- Mao Zedung Hunan eyaletinin Şaoşan köyünde dünyaya geliyor.
1900-1901- Çin'de Boxer isyanı.
1907- Mao komşusunun kendisinden dört yaş büyük kızıyla evleniyor.
1910- Annesinin memleketi olan Hsiang hsiang'ta okula başlıyor.
1911- Mao Hsiang hsiang'da liseye başlıyor. Bir süre sonra Çin'de cumhuriyetin kurulmasına yolaçacak devrim başlıyor. Mao devrimci orduya katılıyor.
Şubat 1912- Mao ordudan ayrılıyor.
Eylül 1918- Mao Zedung Pekin'e gidiyor, burada üniversite kütüphanesinde memur olarak çalışmaya başlıyor. Bu arada Çin'in radikal aydınlarıyla tanışıyor.
4.5.1919- Çin'de devrimci mücadele açısından önemli gelişmelere yolaçacak öğrenci hareketleri başlıyor.
1920- Pekin'e gelen Mao Zedung burada Marksist literatürü okumaya başlıyor.
Nisan 1920- Şanghay'a gelen Mao Zedung burada radikal sosyalist bir grup kuran Cen Tu hsiu ile tanışıyor. Bu arada kendini Marksist olarak tanımlıyor.
Kasım 1920- Mao Zedung Çin Şa'da daha önce Şanghay'da kurulmuş olan Sosyalist Gençlik Birliği'nin bir şubesini kuruyor.
1.7.1921- Çin Komünist Partisi'nin kuruluş kongresi yapıyor. Mao Zedung kurucular arasına katılıyor.

Kavganın Güncesi

Ekim 1921- Mao Zedung ÇKP'nin Hunan eyalet sekreteri oluyor.
Haziran 1923- Mao Kanton'da yapılan Çin Komünist Partisi'nin 3. kongresine katılıyor. Şanghay'a dönen Mao parti adına Koumintang ile işbirliğini örgütlemekle görevlendiriliyor.
Aralık 1923- Mao Zedung Koumintang'ın Kanton'daki 1. kongresine delege olarak katılıyor.
Haziran 1925- Hunan'da büyük köylü isyanı başlıyor. Mao isyana katılıyor.
1926- Mao Zedung Çin Komünist Partisi'nin köylülerle ilgili örgütlenmesinin başına getiriliyor. Mao tekrar Hunan'a dönüp köylü

örgütlenmesini yürütüyor.
Eylül 1928- Dördüncü Kızıl Ordu Güney Hunan seferinden sonra Çin Kang Şang'daki dağlık bölgeye çekiliyor.
Temmuz 1930- Çin Şa'ya yapılan saldırılar başarısızlıkla sonuçlanıyor. Bu arada Mao'nun kansı hareket sırasında ölüyor.
Şubat 1934- Yui Çin'de yapılan 2. Ulusal Sovyet Kongresi'nde Mao yeniden hükümet başkanı oluyor.
Eylül 1934- Kuşatma altındaki sovyet bölgesi daralıyor. Mao'ya bağlı birlikler ekim ayında Güneybatı yönünde kuşatmayı yarmayı başararak Uzun Yürüyüşe başlıyor.
Ocak 1935- Mao Zedung Çin Komünist Partisi'nin politbürosuna seçiliyor.
Aralık 1936- İç savaşta dönüm noktası. Çan Kay Şek Sian'da kendi generalleri tarafından tutuklanıyor. Mao Japonlar'a karşı Koumintang birliklerinin desteğini sağlıyor.
3.7.1937- Çin-Japon Savaşı fiilen başlıyor.
Eylül 1937- ÇKP ile Koumintang arasında işbirliği anlaşması imzalanıyor.
Nisan 1945- ÇKP 7. Kongresi toplanıyor. Çin ile Sovyetler Birliği arasında dostluk antlaşması imzalanıyor.
Ocak 1949- Mao, Çan Kay Şek'in barış önerilerini geri çeviriyor. Halk Kurtuluş Ordusu Pekin'e giriyor. Çan Kay Şek Formoza'ya kaçıyor.
1.10.1949- Çin Halk Cumhuriyeti'nin kuruluşu ilan ediliyor.
1958- "İleriye Doğru Büyük Atılım" ve tanrıya halk komünleri kampanyası başlıyor.
1965-66- Kültür Devrim'i başlıyor.
1972- Mao'nun hastalığı artıyor, bazı törenlerin dışında fazla görülüyor.
9.9.1976- Mao Zedung yaşama veda ediyor.

Didar abla'yı unutmamak (1 Eylül 1987)

12 Eylül faşizmiyle birlikte halk ve devrimcilerle saldırdılar daha da yoğunlaşarak artmış, bütün demokratik, meslekî, kültürel örgütlenmelere kilit vurulmuş, toplumsal muhalefet ezilmiştir. Bu arada devrimci ve komünist yapılarda büyük bir yenilgi almıştı. Binlerce devrimci işkencelerden geçirilerek cezaevine konulmuştu.

Egemen sınıflar cezaevlerindeki tutsakların bütün benliklerini ve siyasal kişiliklerini de teslim alma çabası içerisindeydi. Bu yüzden siyasi şube de işkencelerden geçen tutsaklara, cezaevlerinde bu saldırılar değişik boyutlarda devam ettirilerek istendi. Bu amaçla egemen sınıflar yasa ve anlayışlarıyla belli tutumlar içine girdiler.

İşte devrimci tutsakların aileleri ve yakınları, insan hakları ve demokratik değerlerin savunulması bağlamında cezaevlerindeki olumsuz koşulları kamuoyuna şikayet etme ve protesto girişimlerine girdiler. 1987'de cezaevindeki baskıcı ve tutsakların siyasi onur ve kişiliklerine yönelik koşulları protesto etmek için, tutsak yakınları ve aileleri TBMM'ye dilekçe vermek için İstanbul'dan Ankara'ya geldiler.

Devrimci bir tutsağın ablası olan Didar Şenşoy, işçi direnişi ve öğrencilerin YÖK'e karşı açlık grevlerinde olduğu gibi, bu defada insanlık onurunun savunucu olarak meclis önündeydi. İşte en son görevlerinden biri olan tutuklu ve hükümlü yakınlarının cezaevlerindeki baskı ve işkencelere son verilmesi, koşulların düzeltilmesi amacıyla Çanakkale, Bursa, Eskişehir ve Ankara'ya yürüyüşteydi Didar Şenşoy. Ankara'da bu talepleri dile getiren dilekçeleri TBMM'ye vermek isterken, meclis önünde polislin gruba saldırtı sonucu Didar Şenşoy yaşamını yitirdi. Burada 60 kişi de gözaltına alındı. Ve daha sonra bırakıldılar. Artık Didar Abla bütün devrimcilerin, tutsakların ablası olarak tarihe geçecektir.

Didar Ablanın katledilişinin ardından birçok cezaevinde açlık grevlerine gidildi, yurtdışında Türkiye resmi temsilcilikleri işgal edildi. En önemlisi de bütün devrimcilerle-

rin, komünistlerin yüreğine hiç silinmeyecek şekilde yerleşmiş olmasında Didar Ablanın.

Başkan Gonzalo yakalandı (12 Eylül 1992)

Peru Komünist Partisi'nin önderi Abimael Guzman (Başkan Gonzalo) 12 Eylül 1992'de Peru'nun başkenti Lima'da, PKP'nin stratejik denge aşamasından, stratejik saldırı aşamasına geçme planlarını yaparken yoldaşlarıyla birlikte yakalandı.

Hala Callao Deniz üssü'nde yeraltındaki tek kişilik tecrit hücresinde tutuluyor. PKP'nin önderi Gonzalo'nun esir düşmesine rağmen Peru'daki Halk Savaşı daha daivme kazanarak halklara umut saçmaya devam ediyor.

Askeri Faşist Cunta (12 Eylül 1980)

1970'lerden sonra gelişen halk muhalefeti egemen sınıfları iyice rahatsız ediyordu. Devrimci mücadelelenin gelişmesine koşut olarak ekonomik krizde derinleşmiş aynı zamanda egemen sınıf klikleri arasındaki dalayışa artmıştı. Bu ortamdan çıkmanın çözüm yolu olarak, her on yılda bir geleneksel hal alan faşist askeri darbelerle ordunun iktidara el koyması görüldü.

12 Eylül 1980'de beş generalden Kenan Evren'in öncülüğünde Türkiye'de ordu iktidara el koydu. Böylece Askeri Faşist Cunta işbaşına geldi. Faşist darbeye birlikte o güne kadar mücadelelerle elde edilen bütün demokratik haklar bir çırpıda kaldırıldı. Halk muhalefetine tankla, topa ezerek, yüzbinlerce insan işkencelerden geçirildi, cezaevlerine dolduruldu. Devrimci hareketler de büyük bir yenilgi aldı. Devrimci hareketlerin bu yenilgisinin nedeni kısmen objektif koşullar iken esas olarak subjektiftir.

12 Eylül faşizminin işbaşına geldiğinden seçimlerin yapıp sözde parlamentaryazma geçildiği ana kadarki süre içerisindeki uygulamaları şöyle: 650 bin insan gözaltına alındı. Tamamı işkencelerden 500'e yakın kişi 12 Eylül faşizmiyle birlikte-

bildi) gözaltına öldürüldü. Binlerce insan işkence ve cezaevinde sakat bırakıldı. Askeri mahkemelerde 110 bin dava açıldı. Bu davalarda 71 bini TCK 141-142 maddelerinden, 14 bini TCK 163. maddeden olmak üzere toplam 85 bin kişi düşüncelerinden ötürü yargılandı. Açılan davalarda 6533 sanığın idamı istendi. 50 kişi idam edildi. 1 milyon 683 bin kişi farklı nedenlerle fişlendi. 348 bin kişiye pasaport sınırlaması konuldu. 15 bin 509 kişi 1402 sayılı yasayla işten atıldı. 18 bin memur, 2 bin yarıgıç ve savcı, 4 bin polis, 2 bin subay ve astsubay, 5 bin öğretmen, istifaya zorlandı. Birçok parti, sendika, kooperatif ve dernek hakkında soruşturma açıldı. Siyasi partiler kapatıldı. 23 bin 667 dernek etkinlikten alıkonuldu. Basına sansür konuldu. 4 bin 509 kişi sikiyönetim kanunlarına sürgüne gönderildi. Cezaevlerindeki koşullardan ya da uygulamaları protesto için açlık grevleri sonucu 14 kişi yaşamını yitirdi. 113 bin 607 kitap yakıldı. SEKA'da 39 ton kitap, dergi, gazete imha edildi. 937 film yasaklandı. 2 bin 792 yazar, çevirmen ve gazeteci yargılandı.

Her yenilgi zaferin habercisi olacağı öngörüsüyle yenilgilerin de zaferler kadar önemli unutulmamalıdır. Yeter ki, proleterya kendi yenilgisinden doğru dersler çıkarınsın. Yenilgilerinden doğru dersler çıkaramazsan bir proleterya partisinin zafer kazanması düşünülemez. Bugün 12 Eylül'ün bütün kurum ve yasalarıyla birlikte, halk üzerindeki kültürel-sosyal etkinliğinin kılabilmesi başta komünistlerin olmak üzere bütün devrimcilerin omuzundadır.

Şehitlerimiz

Proleterya partisinin savaşılarından Hüseyin Aslan, Hüseyin Çaparoglu, Cuma Gül, Hasan Yıldırım, İsmail Poyraz ve İbrahim Kara 2 Eylül 1977'de Ümraniye-1 Mayıs Mahallesi'nde gecekondu yıkımına karşı direnişte şehit düştüler.

Ahmet Şahin: TMLGB'nin ilk şehidi. Mersin-Osmaniye karakol baskını sırasında yaralı yakalanır ve işkencece katledilir. Ayrıca Sırma Boyoğlu, Pir Hasan Kulaç, Behzat Firik, Ali Yılmaz, Müezzün Gergel bu işkencelerin şehit düşenleridir. Müddetleri tamamlamışlardır. Ahişim yazıya geçiyor.

İbrahim diyor ki

Kemalist Diktatörlük İşçiler, Köylüler, Şehir Küçük-Burjuvazisi, Küçük Memurlar ve Demokratik Aydınlar Üzerinde Askeri Faşist Bir Diktatörlüktür:

Sözü Şnurov'a bırakıyoruz:

"Her ne kadar bazı görünümlü demokratik şekiller bulunsada (seçimle meydana getirilen parlamento vs.) Türkiye'de bugün (1929) varolan düzenin özü, bütün demokrasilerden uzak bir diktatöryadır (abc) (yani faşizmdir) Egemen parti dışında hiçbir parti örgüt yoktur ve hiçbir partinin de oluşmasına olanak tanımamaktadır. Sosyal-demokrat parti bile yasaklanmıştır. Gazete ve dergiler, bir an dahi gevşemeyen sıkı bir kontrol altındadır. Hatta bu gazete ve dergilerde hükümet aleyhine, ileride herhangi bir makalenin çıkabilmesi olasılığı dahil, bunların kapatılmasına yetiyor" (S. 26)

"Bugünkü Türk hükümeti elbette bir diktatörya (faşizm olmalı) hükümetidir. Çünkü egemen olan Türk burjuvazisi tamamen güçsüzdür ve gelişebilmek için emekçi halkı ezme zorundadır" (S. 22)

"... Sendikalar hemen hemen yasaklanmıştır; kurulmasına izin verilen federasyon ve dernekler, hayır işleriyle yetinip devlet kontrolü altında çalışmak zorundadır." (S. 24) "Her türlü işkolu dernekleri ve dernek birlikleri yasaktır..." (S. 25) "... yasaya göre, memur ve işçi işini terk edebilir, fakat her türlü gösteri, ayırım ve iş örgütünü bostan hareketler yasak edilmiştir." (S. 26)

"... Kemalistler de, Jön Türkler gibi, yalnız emekçi kitlelerin desteği ile iktidara gelebilirler. Jön Türkler gibi, Kemalist devrimin ilk aylarında ulusal burjuvazi, işçi örgütlerinin kurulmasına engel olmadı. Ancak, bu sendikalar yalnızca sınıfsal nitelikte değildi; bazıları burjuvazinin etkisi altındaydı." (S. 48)

"Kemalist burjuvazi emperyalistlerle barış paktını imzaladıktan sonra (...) burjuvazinin artık emekçi kitlelerin desteğine gereksinimi kalmamıştır. Sınıf kavgasının büyümesine engel olmak istedi; öyle ya, yerli olsun yabancı olsun bu kavga bütün sömürönlere, bütün kapitalistlere karşı açık bir savaş halini almak üzere idi.

"Kemalistler, Komünist Partisi'nin ve işçi hareketinin canına okudu. Komünist Partisi yeraltına inmek zorunda kaldı. Birçok ünlü üyesi, bu arada Mustafa Suphi hünhura öldürüldü, hayatta kalanlar takibe uğradı, hapislere atıldı. 1925 senesinde İstanbul milletlerarası İşçi Birliği kapatıldı. Kapatılması için 1 Mayıs gününün kutlanması ile ilgili bildirilerin dağıtılması bahane edildi. Birliğin ileri gelenleri tutuklandı ve tipki vaktiyle Jön Türklerin proletarya sınıf hareketinin "he sabını" gördükleri, burjuvazi kontrolünde sömürönlere işçi örgütleri kurmaya koyuldular gibi, şimdi de Kemalistler, kendi burjuva sendikalarını, işçi aylemine karşı mücadeleye aracı olarak kullandılar" (S. 43)

Amele Teal'nin yazma edilmiş üzerine yayınlanan Profintern Yönetim kurulu bildirisinde şöyle deniliyor: "Halk Partisi hükümeti (Kemalistler) uzun zamandan beri sendika eylemlerine elinde geçirip faşist bir örgüt haline getirmeye çalıştı." (S. 47)

"Türkiye, işçi hareketinin en zalim takibata uğradığı ülkelerden biridir. Profintern'in III. Kongresi (1924 yılında) özel bir kararında Türkiye işçi sınıfına yapılan bu baskıları şiddetle protesto ederek suç bildiri yayınlamıştır: "Profintern'in III. Kongresi, Türk Kemalist hükümetinin Türkiye devrimci işçi örgütlerine yaptığı baskıyı ve işçileri uğratığı kovuşturmayı şiddetle protesto ediyor..." (S. 59)

"... Kültür isyanından sonra 1925 senesinde 'İstiklal Mahkemeleri' kurularak yine iki yıl süreyle sikiyönetim ilan edilmişti. "Bu olay bahane edilerek işçi, köylü ve genellikle bütün emekçi kitleleri ağır takibata uğratıldı. Aydınlar ile Orak-Çökük gazeteleri kapatıldı. Türk işçi liderleri, türlü işçi birlikleri ve bu gazeteleri çıkaran yayınevleri sorumluları İstiklal mahkemelerinde 10-15 sene hapis cezalarına mahkum oldular."

"Tarihin tekererrüflü Tipki bunun gibi, devrimin sonunda emekçi kitlelerini sırtından iktidara gelmiş olan Jön Türkler aynı şeyi yapmışları vaktiyle. Fakat ne oldu? Jön Türkler eninde sonunda Alman emperyalizminin itaatkar aleti haline geldiler" (S. 59-60)

"... İşçi hareketini ezme için Kemalist hükümet her araca başvuruyor, her şeyi mübah görüyor. İşçi örgütlerinin ileri üyelerini polis gece yarısından sonra, safa vakti evinden alıp karakola götürüyor. Birkaç gün tutuklu tutuluyor... Neden? Hıç. Filan tarihte, falan günde kravatların rengi ne imiş. Kaşketlerinde nasıl işaretleler varmış, ne konuşmuşlar acaba?"

AP de aynı politikayı harfi harfine uygulamadı mı? Kırmızı ışık altında gitar çalan gençin tutuklanmasını yukarıdaki olaylar arasında ne fark var? Faşist Erim hükümeti de aynı yolu harfi harfine izlemiyor mu? Grevleri yasaklayıp, dergileri kapatıyor mu? Kemalist hükümetin işçi sınıfının hareketine karşı gösterdiği gaddarlıklardan bir örnek: 1927 ağustos ayında Fransızlara ait Adana-Nusaybin demiryolunda çalışan işçiler greve gittimşlerdi. Neden de son derece basitti. Bayram arifesinde kendilerine, istedikleri avans ödenmemişti. Bundan önce de işçi temsilöleri basit ve mütevazı 31 dilek belirlemişler ve bunların yerine getirilmesini istemişlerdi...

"Kapitalistler bir türlü cevap vermediler ve aradın bir buçuk ay geçtikten sonra da dilekçeyi reddettiler. Bunun üzerine başlayan grev 80 gün sürdü ve greve 880 işçi katıldı. İki gün tren işlemedi."

"Nihayet ikinci gün kumpanya (Fransız kapitalistleri şirketi), grev kırıcılara yardım için bir tren yolladı. O zaman birkaç yüz işçi, karıları ve çocukları ile hat boyunca ray üzerinde yatıyor ve tren yolunu kapatıyor. Buna karşılık Kemalist hükümet yetkilileri, askeri birlik göndererek aralarında çocuk ve kadın bulunan silahsız işçilere ateş açtırdı. Raylar alt kana boyandı. 22 'lebeği' tutuklandı."

"Grev, yabancı kapitalistler tarafından ezildi ve bu işe, 'demokratik' olan Kemalist hükümet de katıldı. Kapitalistlerin suç kardeşliği ulusal düşmanlıklarından ayrı bastı."

Şnurov şöyle devam ediyor: "Bu örnek tek değildir. 1926 yılında Seyrithisefayin Şirketinde çalışan işçilerin grevi de, aynı şekilde bastırıldı. Hükümet, grevi dağıtmak için polis askerini grev kırıcısı olarak gönderdi." (S. 63-74)

Yine en basit nedenlerle yüzlerce, binlerce işçi işinden atıldı ve Kemalist hükümet, patronlara bizzat destek oldu. Birçok olayda hükümet, bizzat patron durumundaydı. Şnurov'un kitabı bu konuda örneklerle doludur. Şimdi bu örnekleri aktarmayı gereksiz buluyoruz.

Köylülerin durumuna göz atalım. Gene tanıdığımız Şnurov'dur. "... Soyulup evi barkı yıkılan birçok köylü, irgat olmakla kalmıyor, iş aramak için şehirlere göç ediyor. Köyde köylüleri tefeci, büyük toprak sahibi ağalar, toptancılar, tüccarlar insafsızca soyuyor. Türkiye'nin eskileri köy aileleri yokuldu. İşletmeleri yokuldu. Ne yeterli toprak, ne arazi, makinesi, ne de hayvanı var. Yoksul köylü, seninlerden yani büyük toprak sahibi ile ağalardan toprağı loars, arazi borca alır, karşılığında mal sahibinin tarlasında hem bedava irgatlık yapar, hem de mahsulün yarısını ya da üçte birini verir. Arazi almaya, geçinmeye parası yetmediği için, köylü parayı tefecilerden alıp faahız faizle öder. Yoksul köylünün, ürünü pazara indirmek için su, arabası olmadıgından ister istemesi ürünü yok pahasına toptancıya vermek zorundadır. Bu toptancı, çoğu defa, toprağı loarsa aldığı toprağı sahibi, ağı veya tefecidir. Bu yüzden, köylünün ufaak işletmeleme türlü borç, faiz, vergi biniyor ve ergoç bununa yükü altında yıkılıyor. Yoksul köylü kitleleri ya köylerde irgat olarak çalışmaya ya da şehirlere gidip kendine iş aramaya zorlanıyor." (S. 35)

"Köylüdeki sömürü geliştikçinden, köylüde emekçi köylünün sırtından geçinen köy burjuvazisi, yani ağalar, tefeciler ve bezirgan sınıfı (abc) (Not: Bunların hep sine köy burjuvazisi demek yanlışdır) geliyor. Köylülerin çoğunluğu ya sefaletin kapısına dayanmış bir baldezir ya da irgat olarak senğin ağaların emrinde çalışıyor ve onlar da proleterya safına dolduruyor." (S. 76)

Kemalist diktatörlük köylüde, köylülere karşı ağaların, büyük toprak sahiplerinin, tefeci ve bezirganların, toptancıların yanında yer alıyor. Devlet güçleri, bunların hizmetinde köylüleri insafsızca eziyor. Kemalist diktatörlük, zanaatçı ve memurların alt kesimlerini de ezmektedir. Kayıçıların, gümrük memurlarının, telgrafçıların, ve grev ve direnişleri şiddetle bastırılmaktadır. Sözü Şnurov'a bırakalım:

"Memurların hareketi ağır koşullara bağıdır, çünkü onlar için hükümet doğrudan doğruya direktive hizmetli çalıştırılan kapitalisttir. Hatta daha iyi ücret ve daha uygun iş şartları uğruna yapılan her mücadele, Kemalistler tarafından (None-None) bemen hükümete karşı hareket, politik bir suç olarak vasıflandırılıyor. Diğer taraftan Kemalistler, bütün güçleriyle güvenilir ve hükümet sadık bir devlet örgütünü kurmaya gayret ediyorlar."

"Kemalistler başka görüş açın olan kimseleri işten kovuyor..." (S. 87)

"... 1925 yılında birkaç sebrin telgraf (telisi) memurlarının, inaaşlarına zam yapılması için giriştikleri grev de bastırıldı. Hükümet bu işin arkasında, yine komünistlerin bulunduğunu ileri sürerek grevçileri tutukladı. Adana'da bu emir verince getirildi, bu büyük grevci telgrafçı, Ankara'ya istiklal mahkemesine sevk edildi. Ağaların istiklal mahkemesine yitirne bir kople imiği" (S. 88-89)

Kadınların Mücadele Tarihinden

İspanyol iç savaşında kadınlar

Uzun yıllardır sürüp giden ekonomik ve siyasi bunalım 1900'lü yıllarda yaşlı İspanyol monarşisinde büyük gedikler açmıştı. Monorşiye karşı çıkan siyasal akımlar hızla güçlenmekteydi. Güçlenen bu muhalefet 14 Nisan 1931'de cumhuriyet ilan etti. Yeni kurulan hükümette sosyalistler ile cumhuriyetçiler görev aldı. Bu süreçte Almanya ve İtalya'da uygulanan faşizmden güç alan İspanyol gericiileri Franco önderliğinde cumhuriyetçilere karşı saldırıya geçtiler.

1936'da Cumhuriyetçi Birlik, komünist, sosyalist ve öteki sol siyasal grubların birleşmesiyle Halk Cephesi kuruldu. Sağcıların 147 milletvekiline karşı Halk Cephesi 277 milletvekili çıkardı. Halk cephesinin iktidar olmasından sonra hapishanedeki 30.000 sosyalist serbest bırakılacaktı, işlerine son verilen ileri insanları yeniden işlerine dönecekti, işgünü 8 saat, iş haftası 40 saat olarak kabul edilecekti, asgari ücret tespit edilecekti, tarım vergileri indirilecek, küçük ve orta köylüye kredi açılacak, din ve devlet işleri birbirinden ayrılacaktı. Halk cephesinin zaferi İspanya Cumhuriyeti'nin demokratik gelişmesine olanak sağladı. Ama gericiiler karşı-devrime başvurarak gelişmeye set çekmeye çalıştılar. Hitler ve Mussolini'den destek alan Franco'cu Rolanjistler korkunç katliamlara giriştiler. İspanyol halkı kadını-erkeğiyle barikatlardan kahramanlık destanları

yarattılar. Çeşitli ülkelerden gelen ve anti-faşistlerden oluşan uluslararası Tugaylar İspanyol halkının kurtuluşu için cephede can verdi.

Ama iç savaşın başından beri "geçilemeyen" (NO PASARON) Madrid, cumhuriyetin yüksek rütbeli subayları tarafından Franco'ya teslim edildi. Artık İspanya 5 Mart 1939'dan başlayarak koyu bir faşizmin pençesi altında yaşadı. Franco rejimi ölümüne (1975) kadar sürdü.

Dünyada 1789 Fransız devrimi, Paris Komünü, Ekim Devrimi vb. her toplumsal alt üst oluştta, her ayaklanmada kadınlar bazen en ön saflarda, bazen cephe gerisinde mücadelenin bir parçası olarak yerlerini almışlardır. Kasım 1936'da Madridin savunulmasında, Mayıs 1937'de Barselona barikatlarında en kararlı savaşçılar oldular. O günlerde "Kahraman dudu olmak, korkak karısı olmaktan yeğdir" sözü Madritle cumhuriyetçi kadınların dilinden düşmüyordu.

1936'da tüm toplumu kavrayan bir burjuva demokratik devrim süreci yaşandı. İspanyol kadınlarda çeşitli siyasal yapı içerisinde ve çeşitli anlayışlarda bu kavga yerlerini aldılar. Bu mücadelede en çok öne çıkan kadınlar komünist partisine bağlı Anti-Faşist kadınlarla, anarşist anlayışa bağlı olan özgür kadınlardır. 1931'de cumhuriyetin kurulmasıyla kadınlara bazı demokratik haklar verildi. Bu haklar; oy ve eşit seçilme hakkı, evlilik nedeniyle işten çıkarılmama hakkı,

çocukların nüfus kayıtlarından ebeveynlerin medeni durumlarının belirtilmemesi, zinanın suç olmaktan kaldırılması, kürtaj hakkı, doğum kontrolünün yasallaşması gibi haklar tanınmasına rağmen kadınların çözülmesi gereken yığınla başka özgür talepleri varlığını sürdürüyordu. 1939'da Franco'nun iktidar olmasıyla 1931-36'da kazanılan haklar yerini gerici yasalara bıraktı. Gerek ekonomik gerekse siyasal planda kadın yeniden babaya ve kocaya tabi kılındı. Cumhuriyetin ilanından önce ve sonra geçici hükümet döneminde 1930-33 yılları arasında gerçekleşen çok sayıda işçi köylü ayaklanmasına kadınların fiilen katılmaları Şubat 1936'da Halk Cephesi'nin zaferinden sonra yürütülen grevlerde kadınların rolü İspanyol halkının mücadele tarihine önemli bir parçasıdır. Kadınların önemli tarihi anlarda sıcak savaş dönemlerinde öne çıkıp sonra tekrar geleneksel konumlarına dönmelerinin en belirleyici yanı soruna sınıfsal ve siyasal bakılmamasıdır. İspanyol kadınlarının tekrar eve dönmelerinin en baş sorumlularından biride İspanyol Komünist Partisi'dir. Oysa yoksul İspanyol kadınları "komünistleri seçin" şiarıyla canla başla çalışmışlardır.

Sosyalizmi oradanda giderek komünizmi hedeflemeyen bir hareketin her siyasal anlayışın tıkanma ve yozlaşmayla karşılaşması kaçınılmazdır. Bu durum kadın sorunu içinde geçerlidir.

Franco'nun falanjişlerin katliamına karşı savaşmak için İspanyol halkı cumhuriyet hükümetinden silah istemişti. Ama hükümet uzlaşma yollarını aradığı için bu talebe olumlu yanıt vermemiş, bunun üzerine kırsal alan işçiler silahlara el koyarak karşı devrimi engellemeye çalıştılar. Bu direnmede kadınlarda erkekler kadar aktif bir biçimde milislerde görev almışlardır.

Her kadın, sınıfının insanıdır

Emekçi kadınlar ile emekçi sınıfa düşman olan kadınların resmidir.

"Hindistan'ın Bombay kentinde önceki gün Komünist Parti yanlıları tarafından büyük bir gösteri düzenlendi. Hükümetin aldığı ekonomik liberalleşme kararları ve GATT anlaşmasını protesto etmek amacıyla sokaklara dökülen göstericiler trafiğin uzun süre tıkanmasına neden oldular. Bu arada kadın polislerde gösteriye katılan hemcinslerini yaka paça karakola götürdüler" (Milliyet 26. Ağustos 1994).

Yaşamda herşey sınıfsaldır ve bir sınıfın damgasını taşır. Bu si-

nifler genel olarak ki ara katmanların da varlığı yatsınmadan- ezen/ ezilen, sömüren/sömürülen, emekten yana olan/olmayan ve son tahlilde burjuva-proletarya sınıfıdır. Yaşamı bu gerçeğin dışında ele almak özünde sömürenlere hizmettir. Ben tarafsızım demek, ne kadar anti-bilimselse, kadını sınıfsal özelliğinden koparıp kadın kadındır, incedir, narindir, anadır, sevecendir demek de o kadar anti-bilimseldir. Erkeklerle kıyaslandığında genel olarak kadınların ikinci sınıf görülmesi, onların ezilmesi, sömürülmesi, on-

ların önünde engel değildir. Teacher, İmelda Marcos, Çiller vb. vb. insanların kadın olmaları onları hiç de daha sevecen daha insan- cıl yapmıyor. Ana olmaları, diğer anaları ezmelerinin evlatlarını el- lerinden almalarının önünde engel olmuyor. Aksine birçoğu çok daha fazla saldırgan ve her yönüyle sınıfının insanı oluyor. Yaşamın şaşmaz yasasını kavramanın ve kendi doğrularımızı hakim kul- manın yolu gerçeği, yalnızca ger- çeği bilmekten ve onu özgür geleceğimiz için değiştirme- ni, adan- vermektir geçer-

Prezervatifin kurtarıcılığı !!

Yarı-feodal, yarı sömürge ülkemizde kızlık zarı bozulmadığı koşullarda tecavüzü mübah gören ve tecavüz edeni beraat ettiren mantık, emperyalist-kapitalist ülkelerde prezervatif taktığı koşullarda tecavüzü mübah görmekte ve suç saymamaktadır. Birinde kızlık zarının kutsallığı !! diğ- erinde AIDS vb. cinsel hastalıklara karşı duyarlılık!! Yani için maddi yanı. Peki manevi yanı; peki insani duygular, sevgi, saygı, aşk, onuru saldırı, şiddete maruz kalmak bunun hiç mi önemi yok? Her iki sistemdede kadın ikinci cinstir, cinsel objedir ve hiçbir değeri yoktur.

Feodalizmin, kadını değersiz görmesi, görücü usulü evlendirmesi, başlık parasıyla satması,

çocuk mutfak, koca yatağına ve oğlan çocuğu doğurmaya mah- kum olması, örtünmesi; kapitalizmin özgürlük adına kadının cinselliğini pazarlaması, onu cinsel meta olarak görmesi, özünde birbirinden farkı yok. Kapitalizm, kadınların eğitim düzeyi, çalışma yaşamı, seçme seçilme hakkı gibi bazı noktalar- da bir adım ileride olsada- ki bu farkı mutlaka koymalıyız- yine de kadın "kadındır" ve onlar- ça özgül, yakıcı sorunu vardır. İşte bu nedenlerden dolayı ka- dınların ve genel olarak insanlı- ğın kurtuluşu için illada sosya- lizm ve oradan da giderek sınıf- sız, sınırsız toplum yaratma sevdasını taşımaları, sınıf müca- delesi perspektifiyle bunun kav- gasını vermeliyiz.

Feodalizmin dehşeti

Hindistan hükümeti 90-93 yılları arasında ülkedeki Hindu kökenli 20.537 ge- linin getirdikleri drahomanın az olduğu gerekçesiyle kocala- rının akrabaları tarafından yakılarak katledildiğini bildirdi. Bu şekilde işlenen cinayetler polis kayıtlarında "Mutfak kazası" diye geçiyor." (26.8.94 Milliyet)

İnsanlık tarihi zora, zorbalığa, sömürüye ve gericiliğe karşı savaşımın tarihidir. Her çir- kinliğin karşısında güzelliği al- ternatif olarak getirme ve onu hakim kılma mücadelesi her zaman için bir diyeti zorunlu kılmıştır. Ve bu diyet çoğu za- man uzun evrimli ve adılı ol-

muştur. Einstein derki "bir ön yargıyı yıkmak atomu parçalamaktan daha zordur." Geric- ci örf ve adet, gelenek ve değer yargıları bunun göstergesidir. İnsanın kanını donduracak ka- dar dehşet verici olan ve insani hiçbir yanı olmayan şeyler, bu insanlar tarafından normal gö- rülmekte, içselleştirilmekte ve uygulanmaktadır.

Düñ kız çocuklarını diri diri gömenler bugün drahoması- nın az olması gerekçesiyle ya- kabiliyor. Bu bir sistem, bir an- layış meselesidir. Ve bu tür çir- kinliklerden kurtulmak ancak sistemin tümüne karşı savaşım vermekle mümkündür.

1 Mayıs gazetesine saldırılar

Haber Merkezi- 1 Mayıs gazetesi çalışanı Doğan Turan, 16 ağustos günü gözaltına alındı. Gazetenin dağıtımı için bürodan ayrılan Turan, saat 19.30 civarlarında Kadıköy İskelesi çıkışında polis tarafından durdurularak götürüldü. Gazete tarafından 17 ağustosta, yapılan açıklamada "Sosyalist basına yönelik hiçbir saldırı mücadelede başkaldırısı boğamayacaktır." dendi. Öte yandan 1 Mayıs gazetesinin 4. sayısı da İDGM tarafından toplandı. İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi, gazetede yayımlanan "İnsan Hakları Mücadelesi Ve İHD" ile "Tililileriyle Silahlarını Ateşlediler" başlıklı yazılarını, "TC devletinin bütünlüğünü bozduğu"nu iddia etti.

Devrimci Yaşam dergisi toplandı

Haber Merkezi- Devrimci Yaşam dergisinin 4. sayısı DGM tarafından toplandı. Toplamaya gerekçe olarak, dergide yayımlanan "Kırlı Savaşın Kırlı Oyunu: Toplama Kampları", "Ulusal Sorunda Tutuculuk Ve 'Ezilen Bağımlı Ulus' Teorisi" başlıklı yazılar gösterildi. DGM, sözkonusu yazılarda "Bir kısım vatandaşlarımızın Kürt olarak nitelendirilmiz, ayrı bir ulus oldukları, kendilerine mahsus Kürdistan adı altında toprakları bulunduğu ileri sürülerek basın yoluyla devletin bölünmezliği aleyhine propaganda yapmak suçunun işlendiği"ni iddia etti. Dergi tarafından yapılan açıklamada ise, "Kürt ulusundan, Kürt halkından ve Kürdistan'dan bahsetmek 'suç' sayılıyorsa, biz bu 'suç'u seve seve kabul etmeye hazırız. Baskılara boyun eğmeyeceğimizi bildiriyor, kamuoyuna bu baskılara karşı birlikte direnmeye çağırıyoruz." dendi.

Gazetemiz yine toplandı

Haber Merkezi- Gazetemizin 16-31 Ağustos tarihli 33. sayısı da İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi tarafından toplandı. Toplamaya konu olan yazılar ve gerekçeler ise şöyle: 4. sayfada yayımlanan "Menzir ve Şebekesi Yine Kan İçti" başlıklı haberde "İstanbul Emniyet Müdürü'nün hedef gösterildiği", aynı sayfada yer alan "İki TIKKO Gerillası Şehit" başlıklı haberde, "Kemah İlçesi Alp Karakol Komutanı ve Erzincan İl Jandarma Güvenlik Komutanı'nın hedef gösterildiği", 8. sayfada yer alan "Tasfiyeciler Halk Önünde Hesaplaşma Çağrısı" başlıklı haberimizde "Yasadışı TKP(ML)'nin açıklamalarına yer verildiği, 20. sayfada yayımlanan "Bir Ulusun Silkinışı" başlıklı yazıda "Bölücülük propagandası yapıldığı" iddia edildi. Yazışları müdürümüz Fehmi Küçükbaşlan, 23 ağustosta yaptığı basın açıklamasında "Yapılan bütün baskılar özgür bir gelecek yaratma mücadelesi verenleri yıldıramayacaktır." dedi.

Toplatma, hapis cezası, üçlü tutuklama ve bir kazmalı saldırı

Haber Merkezi- Haftalık olarak yayımlanan Gerçek dergisinin Diyarbakır bürosu, polis tarafından fiilen kapatıldı. 15 ağustos günü öğle saatlerinde büroyu basan polis, dergi çalışanları Hacı Denizhan ve Şükran Erdem'i döverek gözaltına aldı. Derginin Diyarbakır bürosunun içindeki eşyaları tahrip eden, yazılı arşive el koyan polis, bununla da yetinmeyerek kazmalarla büro duvarlarını kazarak kısmen yıktı.

Öte yandan gözaltına alınan Hacı Denizhan ve Şükran Erdem, 8 saat gözaltında kaldıktan sonra bırakıldılar. Şükran Erdem, 16 ağustos günü büroya giderken, binanın abluka altında tutulduğunu gördü. Polis tarafından tehdit edilerek uzaklaştırılan Erdem, Gerçek dergisinin merkez bürosunu arayarak durumu bildirdi. Erdem, yakınlarının da tehdit altında tutulduğunu ve bir yakınının evine karakol kurulduğunu vurguladı.

Ağır şekilde dövülen Hacı Denizhan'ın aldığı darbelerden dolayı iç kanama geçirdiği ve sağlık durumunun kötüye gittiği bildiriliyor. Gerçek dergisi Genel Yayın Yönetmeni İsmail Kayhan, yaptığı yazılı basın açıklamasında "Doğabilecek olumsuzluklardan Diyarbakır Emniyet Müdürlüğü ve Olağanüstü Hal Bölge Valiliği sorumludur" ifadesini kullandı.

DEVİRİMCİ PROLETARYA TOPLATILDI

Devrimci Proletarya dergisinin 34. sayısı DGM tarafından toplandı. Bir süre önce kapatma cezası olarak yayın hayatına ara veren Devrimci Proletarya'nın 34. sayısı 2 aylık teorik dergi olarak çıkmıştı.

Toplatma kararında, derginin 9. ve 10. sayfalarında yayımlanan "Krizle Birlikte Sistemin Yargılanacağı Yeni Bir Döneme Girili-

yor" başlıklı yazı ile "Türkiye Nerere Gidiyor?" başlıklı yazıda "Basın yoluyla halkı sınıf, ırk, bölge farklılığı gözeterek kin ve düşmanlığa açıkça tahrik etmek suçunun işlendiği" iddia edildi.

STERKA RIZGARİ MUHABİRİNE GÖZALTI

Sterka Rızgarî muhabiri Cemal Muhsinoğlu 24 ağustosta İstanbul Beyazıt'ta gözaltına alındı.

Derginin Haziran-Temmuz 1994 aylarına ilişkin 3. ve 4. sayısı piyasaya çıktığı 23 ağustos günün akşamı DGM tarafından toplandı. Toplatma kararına gerekçe olan yazılar şöyle:

Derginin 3. ve 4. sayfalarındaki "Yola Devam" başlıklı sunuş yazısı, 8. ve 9. sayfalardaki "Recep Amca Yalnız Değilsin" başlıklı haber, 18. ve 19. sayfalardaki N. Yaman'ın "Ulus Devlet Üzerine" başlıklı yazısı, 24. ve 25. sayfalardaki J. Jehat'ın "Suya Yazı Yazmak" başlıklı yazısı, 30. 31. sayfalardaki "Kürdistan'dan Metropele Göç" başlıklı haber, 32-49. sayfalardaki "Yasal Parti Ve Kürdistan'da Legal Siyaset Arayışları" başlıklı yazı, 50. ve 51. sayfalardaki "Kürt Aydınlanmasının İlk Adımlarından Birisi: Arya Kültür Sanat Merkezi" başlıklı yazı, 66. ve 67. sayfalardaki "Kürdistan İhtilalinin Bir Silahı Daha: Uygurluk" başlıklı yazı, 68. ve 69. sayfalardaki "Siyasi Tutsakların DGM'leri Boykot Tavrının Anlamı" başlıklı yazı ve 10. sayfadaki "Kır Ve Şehir Gerillaları Birleşik Cepheye" başlıklı haber.

Dergi tarafından yapılan yazılı basın açıklamasında "Kürdistan'da yürütülen haksız sömürge savaşını dikkatlerden kaçırmaya, resmi ideolojisi dışındaki her türlü düşünciyi ve buna bağlı örgütlenmeleri imha etmeye yönelik sömürgeci siyasetle-

rin karşısında, her zaman olduğu gibi anti-sömürgeci ulusal demokratik mücadelenin sesi olmaya devam edeceğimizi, hiçbir mevziyi terk etmeyeceğimizi bir kere daha kamuoyuna duyururken, tüm yurtsever, devrimci-demokrat kesimleri dayanışma içinde olmaya çağırırız." dendi.

MEDYA GÜNEŞİ'NE KAPATMA CEZASI

Medya Güneşi gazetesine, İstanbul 5 No'lu Devlet Güvenlik Mahkemesi tarafından 15 gün kapatma cezası verildi. DGM, gazetenin eski sahibi ve Yazışları Müdürü Nusrettin Yüksekaya'a da ağır hapis ve para cezası verdi.

DGM, gazetenin 16-31 Aralık 1994 tarihli 40. sayısında yayımlanan "Birinci Sınıf Vatandaşlık Komedisi" başlıklı yazıda "Bölücülük propagandası yapıldığı"ni iddia etti.

Bu gerekçeyle gazeteye 15 günlük kapatma cezası verilirken, gazetenin eski Yazışları Müdürü Nusrettin Yüksekaya 2 yıl ağır hapis ve 250 milyon para cezasına çarptırıldı.

Medya Güneşi gazetesi Genel Yayın Yönetmeni Mahmut Metin, 24 ağustosta yaptığı yazılı basın açıklamasında

"Düşünce özgürlüğü üzerinde Demokles'in kılıcı gibi sallanan DGM'lerin hiçbir hukuki inandırıcılığı kalmamıştır. DGM'nin topatma, kapatma, tutuklama, hapis ve para cezaları bizleri asla gerçekleri yazmaktan alıkoymayacaktır. Bu yöndeki kararlılığımızı bir kez daha vurguluyoruz." ifadesini kullandı.

YAZIŞLARI MÜDÜRÜNE ÜÇLÜ TUTUKLAMA

Newroz gazetesinin tutuklu bulunan yazışları müdürü bir davadan

tahtıye olurken diğerinden tutuklandı.

Tutuklu bulunan Yazışları Müdürü Mehmet Keşli, 17 Ağustos 1994 tarihinde, İstanbul 4 No'lu DGM'de görülen davada tahliye edildi. Ancak Keşli'nin tutukluluk hali sona ermedi. Çünkü gazete hakkında açılmış olan davalardan dolayı iki tutuklama kararı daha verilmişti. Yeni tutuklama kararlarının, Keşli tutukluymken verilmiş ve yedek olarak beklentilmiş olması dikkat çekti.

DGM KİTAP TOPLATTI

Yaşam Yayıncılık tarafından çıkarılan Osman Devrez'in "Türkiye'de Köylülük Ve Devrim" isimli kitap, DGM tarafından toplandı.

DGM, "Türkiye'de Köylülük Ve Devrim" isimli kitapta "Türkiye Cumhuriyeti devletinin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğünü hedef alan bölücülük propagandası yapıldığı"ni iddia etti.

Yaşam Yayıncılık'ın sahibi ve Odak dergisinin Yazışları Müdürü Mithat Erdoğan, konuyla ilgili olarak 15 ağustosta yaptığı basın açıklamasında, DGM'lerin sadece yayıncılarla, Kürt yurtseverleriyle, Türkiyeli devrimci sosyalist örgütlerle uğraşan kurumlar olmadığını belirtti. Erdoğan, "DGM'ler başta Kürt halkına karşı yürütülen kirli savaşa karşı çıkan aydınlarımız olmak üzere, tüm demokrat Türk ve Kürt aydınları, Kürt milletvekilleri ve hakkını arayan işçi, memur, öğrenci, esnaf, sıradan her vatandaş önce karşısında işkence polisi, sonra da DGM'leri bulmaktadır" dedi. Erdoğan, DGM'lerin kapatılması, Terörle Mücadele Yasası'nın kaldırılması ve kirli savaşa son verilmesi gerektiğini de vurguladı.

Çölaşani Emin konseyden istifa etti

Haber Merkezi- Gerici Hürriyet gazetesinin köşe yazarlarından Emin Çölaşan, Basın Konseyi'nden istifa etti. Başta Kürt sorunu olmak üzere, ilerici, devrimci olan ne varsa saldıran yazılarıyla tanınan Çölaşan, Özgür Ülke gazetesinde yayımlanan Yaşar Kaya'nın bir köşe yazısında "Çölaşani Emin" olarak adlandırılmıştı. Bu yazıdan bu yana, Çölaşan, devrimci-demokrat kamuoyunda Çölaşani Emin olarak bilinegeldi.

Çölaşan'ın, Basın Konseyi'nden istifaya getiren süreç şöyle gelişti: Gerici medyanın başta gelen iki sözcüsü, Hürriyet ile Sabah gazeteleri arasındaki kapitalist rekabet kızıncıca, Hürriyet'te yazan Çölaşan, Sabah gazetesini yıpratmak amacıyla, 16 Ağustos 1994 tarihinde "Hürriyet: Büyük Gazete" başlıklı bir köşe yazısı kaleme aldı. Fakat bu yazı, ege-

men sınıflar için çalışan Basın Konseyi tarafından kınandı. Basın Konseyi Yüksek Kurulu kınama gerekçelerini şöyle sıralıyordu:

"a) 'ihale takipçisi ve her devrin adamı' diye nitelendirilen bir yazarın Sabah gazetesinde tekrar görev almasını, 'benzerlerinin yanına sığınmak' şeklinde takdir ederek Sabah gazetesi çalışanlarını bütünüyle suçladı"

b) Sabah gazetesinin aylardan beri hükümetin DYP kesimine ilişkin aleyhte haber vermediğine ilişkin iddiasını, 'Hiç mümkün mü? İş çoktan kotarılmış, krediler alınmış, karşılığında her gün övgüler düzülüyor. Bu mu gazetecilik? Milletin durumunu görmezden gelip, hükümete kendi çıkarları için yağ çekmek mi?' şeklindeki sözlerle yukarıdaki suçlamayı sürdürdüğü."

Çölaşan'ın 'ihale takipçisi ve her devrin adamı' olarak nitelendirildiği, Sabah'ın köşe yazarlarından Mehmet Barlas'tı. Barlas, burjuva basın camiasında dahi "Libos Mehmet" adıyla tanınıyor.

Öte yandan Basın Konseyi Yüksek Kurulu'nun bileşimi oldukça ilginç. Kurulun başkanı, Hürriyet'in baş yazarı Oktay Ekşi. Konsey'de yer alan Güven Taner de Hürriyet çalışanı. Hürriyet>Show ortaklığı ilişkisi nedeniyle Show TV Genel Müdürü Nuri Çolakoğlu da kurulda. Ama, bunlar "usul gereği" taraf olmamak için oylamaya katılmıyor. Sabah gazetesinin başyazarı Güngör Mengi ve Kenan Akın da "usul gereği" karara katılmıyor. Bu isimler hariç, konsey kararı oybirliğiyle alınıyor.

Kuruldan sonra, Çölaşan konseyden istifa etti. Çölaşan, 2

Emin Çölaşan

Ağustos 1994 tarihli Hürriyet'te yazdığı köşe yazısına "Kınamışlar! İyi Etmisler!" başlığını attı. Çölaşan, kendisini kınayan konsey üyelerini şöyle açıkladı: Emekçi Valli Namik Kemal Şentürk, Tiyatro sanatçısı Gencay Gürün, TRT Eski Genel Müdürü Doğan Kasaroğlu, Bursa'da gazetecilik yapan Tahsin Ardic ve Türkiye gazetesinden İsmail Kapan. Çölaşan, yazısında "Basın konseyi beni kınamış! Gülerim." ifadesini kullandı.

Konseyin amacı, farklı egemen sınıf kliklerine hitap eden gerici yayınların, birbirleriyle rekabet ederken, bir bütün olarak sömürücüleri tehlikeye atmamaları. Sabah gazetesi yazarı Barlas hakkında yazılanlar doğrudur. Barlas'ın benzerlerinin yanına sığındığı da doğrudur. Ama Çölaşan, bunları yazmakla bütün gerici medyanın yazarı tiplemesi ve baskını olduğu emniyetli bir ediyordur. Doğrusunu yazmadı.

"Dinamit" duruşması yapıldı

Haber Merkezi- "Kanal 6 Televizyonu" tarafından düzenlenen "Dinamit" adlı programda konuşanlar ve program yapımcıları hakkında açılan davanın duruşması, 25 Ağustos 1994 tarihinde, İstanbul DGM'de yapıldı. 16 Haziran 1993 tarihinde sözkonusu TV kuruluşunun "Dinamit" adlı programına, konuşmacı olarak Komal Yayınları Genel Yayın Yönetmeni Recep Maraşlı, A. Cabbar Gezici, Altan Tan, Sabah Kara ve Avukat Selim Okcuoğlu katılmışlardı. Konuşmacılar ve program yapımcıları Ahmet Altan ile Neşe İzel hakkında İstanbul 3 No'lu DGM tarafından dava açılmıştı. Bu dava kapsamında da, Recep Maraşlı ile A. Cabbar Gezici hakkında giyabi tutuklama kararı verilmişti. Duruşmada, Recep Maraşlı TC'nin hukuk sisteminin sömürgecilik sisteminin bir uzantısı olduğunu belirtti. Maraşlı "DGM'lerde bağımsız yargılamanın yapılması mümkün değildir. PKK'li tutsakların boykot tavrını destekleyeceğiz ve ifade vermiyorum." dedi. A. Cabbar Gezici ise yalan beyanlarını ve iftiralarını reddetti. DEP'li parlamenterler hakkındaki ifadelerinin zorla alındığını belirten Gezici, Demiral'ın dediği gibi "DEP davasının sürpriz tanığı olmayacağını" açıkladı.

Nijerya'da cunta sertleşiyor

Dış Haberler Servisi- Nijerya'da, General Sani Abacha liderliğindeki askeri yönetim, ülkenin en büyük muhalefet örgütlerinden Ulusal Demokratik Koalisyon'un (NADECO) 13 liderini tutukladı. NADECO tarafından yapılan açıklamada, örgütün başkan yardımcısı Anthony Enahoro ile üst düzey yöneticilerden Cornelios Adebayo'nun 20 ağustos sabahı tutuklandığı bildirildi. Açıklamada, tutuklananlar arasında 11 yönetici ile çok sayıda üyenin de bulunduğu kaydedildi. Tutuklanan NADECO yönetici üyelerinin büyük bir kısmı eski bakanlar ve yüksek rütbeli emekli subaylardan oluşuyor.

"Kuran ezberle, cezan azalsın"

Dış Haberler Servisi- İran Adalet Bakanlığı yetkilisi Asadullah Lecaverdi, İran cezaevlerinde yatan mahkumların Kuran'ı ezberlemeleri halinde, cezalarının indirileceğini söyledi. Lecaverdi, Tahran Radyosu'nda yayınlanan açıklamasında, Kuran'ın belli bölümlerini ezberleyen mahkumların cezalarının birer hafta indirileceğini söyledi. Kuran'ın tamamını ezberleyen bir mahkumun hapis cezası, bu ölçütlere göre önemli indirimlere uğrattılacak.

Nüfus Konferansı'na tepki

Dış Haberler Servisi- Mısır'ın başkenti Kahire'de 5-13 Eylül tarihleri arasında toplanacak Dünya Nüfus Konferansı, dinci gruplar tarafından "Şeytani Konferans" olarak nitelendi. Kahire'deki El Ahzar Üniversitesi'ne bağlı İslam Araştırmaları Akademisi tarafından yapılan açıklamada "Dünya Nüfus Konferansı'nın savunduğu ilkeler şeriata ters düşmektedir. Bahının temel hedefi, Müslüman ülkelerde nüfusun artmasını engellemek." dendi. Açıklamada, Dünya Nüfus Konferansı'nın kürtaj, eşcinsellik ve evlilik öncesi cinsel ilişkilere hoşgörülü baktığı, oysa bunların İslam'a aykırı olduğu belirtildi.

Sırbistan Papa'yı tehdit etti

Dış Haberler Servisi- Bosnalı Sırbuların lideri Radovan Karadžić, bu ay Bosna'yı ziyaret edeceğini açıklayan Papa 2. Jean Paul'u, Saraybosna'ya gitmemesi için tehdit etti. Karadžić, 18 ağustos gecesi Pale kentinde düzenlediği basın toplantısında, Papa'nın 8 Eylül'de gerçekleştireceği açıklanan Saraybosna ziyaretinden "vazgeçmesi gerektiği"ni vurguladı. Karadžić, "Katolik liderin Saraybosna'ya ayak basma durumunda can güvenliği tehlikeye girer" dedi. Boşnak ordusunun Papa'nın uçağını düşürmeye ve suçu Sırbuların üzerine atmaya çalışacağını iddia eden Karadžić, "Bu elhette tüm Katolik dünyası için korkunç bir felaket olur. Bu yüzden Papa'ya gezisini iptal etmesini tavsiye ediyorum." dedi.

753 kilise, 1450 cami yıkıldı

Dış Haberler Servisi- Mostar Köprüsü, Bosnalı Müslümanların yerleşim yeri olan Mostar kentinde. Köprü Neretva ırmağının iki yakasını birbirine bağlıyor. 16. yüzyılda Kanuni Sultan Süleyman tarafından yaptırılmış.

Geçen yıl, Kasım ayında, bir Hırvat tankı köprüyü bombalamış ve köprü ırmağa çökmüş. Böylece Hırvatlar, Müslümanlardan tarihi bir öğe almış olmuştur (!)

"İnsanlar şaşkın köpeklere dönmüşler." diyor Mostarlılar. Hafid Konjhodzic "Hırvatlar bu kasabanın ruhunu imha etmek istiyorlardı" diye ekliyor. Köprüye verdikleri önemi anlatmak istiyor.

Hırvatlara sorarsanız "Köprü'nün yeri stratejik öneme sahip". Hem "Osmanlı bizi çok ezmedi mi? Bize ne onların eserlerinden" diyorlar.

Eski Yugoslavya topraklarında sadece etnik temizlik yok. Aynı zamanda bir kültürel temizlik de göze çarpıyor. Camiler, kiliseler, mezarlıklar, kütüphaneler, müzeler ve tarihi yapılar da hedef alınıyor. Amaç, psikolojik savaşta üstünlüğü ele geçirmek. Bütün bu yerlere yönelenler sadece Hırvatlar değil. Sırp ve Müslümanlar da aynı şeyleri yapıyorlar. Her bir grup, düşmanlarının belli bir alanı terketmesi ve bir daha geri gelmemesi için bunları yapıyor.

1991'de savaş patladığında, Sırp askerleri ağır toplarla dövdüler Hırvatistan'ı. 18 yüzyıl kasabası Vukovar, sistemli bir şekilde dümdüz edildi ve Dubrovnik şehrinin ortacağa ait dörtte birlik bölümü (Bu bölüm Eski Şehir diye de bilinir) feci bir şekilde hasara uğrattı. Sırp bombardımanı o kadar ileriyeye gitti ki, bazı tarihi Sırp anıtları dahi tahrip oldu.

Tahminlere göre, Hırvatistan'da bulunan 243 Ortodoks ve 510 Roman Katolik kilisesi ve manastırı hasar görmüş veya imha olmuş du-

Vukovar Katolik Kilisesi. 700 yıllık bir eser. Kasım '91'de bu hale getirildi

rumda. Bosna'da, Sırp-Hırvat savaşının şiddetle devam ettiği yerlerde ise 1.450 cami yıkıldı. Düzinelerce müze yağmalandı.

Sırp, Saraybosna'daki Doğu Çalışmaları Enstitüsü'nü yangın bombalarıyla imha etmişler. Bosna'da 400 yıllık Osmanlı yönetimi, halkı sıkıntıya boğmuştu. Enstitüde bulunan eşsiz arşivler (Sultan'ın fermanları, valilerin raporları ve 16. yüzyıldan kalma arazi kayıtları)

de ebediyen yok edilmiş oldu. Böylece Sırp Osmanlı sultanlarını cezalandırdılar (!) Yıkılan Saraybosna Milli Kütüphanesi ise 3 milyon çalışmayı içeriyordu.

Balkanlardaki savaş, emperyalistleri arkalarına alan güçlerin savaşı. Savaşta, halkın çıkarları değil, emperyalistlerin çıkarları belirleyici rol oynuyor. Bir zamanlar, topraklarını işgal etmeye çalışan kapitalistlere karşı hep beraber par-

tizan savaşı veren Müslüman Boşnak-Hırvat-Sırp köylülerinin çocukları, şimdi birbirlerini boğazlıyor. Kafalardaki tarih, halkın hep beraber düşmana karşı savaştığı tarih değil. Sultanların, prenslerin halka zulüm yaptığı tarih. Dolayısıyla bunlar hedef alınıyor. Sahi, Kanuni kendi halkına da zulüm yapmamış mıydı? Kazıklı Voyvoda, kendi halkını da kazıklara çaktırmamış mıydı?

ABD-Küba göçmen krizi büyüyor

Dış Haberler Servisi- Küba'dan ABD'ye kaçmak isteyen yüzlerce kişi, Havana yakınındaki Mariel Limanı'na demirlemiş Malta bandıralı bir tankere el koydu. Tanker işgali, ağustos başlarında başka bir geminin kaçırılması sırasında öldürülen bir deniz yüzbaşısının onuruna düzenlenen tören sırasında başladı. Küba İçişleri Bakanlığı, gemiye el koyanları "toplum karşıtı unsurlar" olarak tanımladı.

Clinton ise, 19 ağustos günü yaptığı açıklamada, "Bugün, yasal olmayan yollarla ABD'ye gelen Kübalı mültecilerin ülkeye alınmaması yönünde emir verdim" dedi.

ABD ile Küba arasında 1980 yılında çıkan göçmen krizinde, 125 bin Kübalı, ABD'ye deniz yoluyla kaçmıştı. Son kriz, 28 yılın en büyük göçmen krizi olarak nitelenirken, bir hafta içerisinde ortalama 1.700 Kübalının ABD'ye kaçtığı tahmin ediliyor.

Clinton, 20 ağustosta yine bir açıklama yaparak, Küba'ya 4 maddelik bir yaptırım uygulayacaklarını açıkladı. Buna göre, Küba kökenli Amerikalıların, Küba'daki dost ve yakınlarına para göndermelerine ve Küba'ya charter uçuşlarına kısıtlama getirildi. Para aktarılmadan önce, ABD Hazine Bakanlığı'ndan onay alınması gerekiyor. Bunun da Clinton bu gününe kadar

Florida Valisi Lawton Chiles, "Alınan önlemlerin amaçlarından biri, Castro'yu nakit paradan yoksun kılmaktır" dedi.

Bütün bunlara rağmen, Küba'dan yola çıkan yüzlerce mültecinin akını kesilmedi. Mülteciler, Küba-ABD arasındaki 144 kilometrelik yolu katetmek için balıkçı teknelerine 150-200 dolar ödüyorlar. Mülteciler, Guantama üssünde gözaltına alınıyor ve kamplara yerleştiriliyorlar.

Bu arada Küba'nın BM Temsilcisi Fernando Ramirez, 24 ağustosta yaptığı basın toplantısında "ABD'yle görüşebiliriz. ABD'ye göç, görüşme konularından biri olabilir." dedi. Castro ise bu açıklamadan bir gün sonra, "Clinton'un Kübalı mülteci akını durdurması gülünç bir tepkidir" dedi. Castro, ABD'nin Guantanamo'da bir toplama kampı oluşturmasını ise kınadı. Castro, iki buçuk saat süren konuşmasında, Clinton yönetimine karşı hiçbir düşmanca duyguları olmadığını söyleyerek, ambargonun kaldırılmasını istedi.

ABD Dışişleri Bakanı Sözcüsü David Johnson ise, "Küba demokrasi, insan hakları, ekonomik reformlar konusunda adım atmadığı sürece Havana yönetimi ile düzey görüşmeler başlamayacaktır."

Kübalı mülteciler ABD ile Küba egemenleri arasında koz olarak kullanılıyorlar Bir haftada ortalama 17 bin mülteci ABD'ye kaçıyor.

ruz" diye konuştu. Ambargonun artması üzerine, Küba Dışişleri Bakanı Roberto Robaino, Washington'u "Küba'yı boğmaya çalışmakla" suçladı.

Çünkü ABD'deki Kübalılar, Küba'daki yığınlarca dostları-

na yılda 50 milyon dolara yakın para gönderiyorlardı. Amerika'dan yapılan charter uçuşlarıyla ise, Küba'ya yılda 100 milyon dolara yakın para giriyordu. Küba, mültecileri, ABD'ye karşı bir koz olarak kullanırken, ABD yaptırımlarını artırıyor.